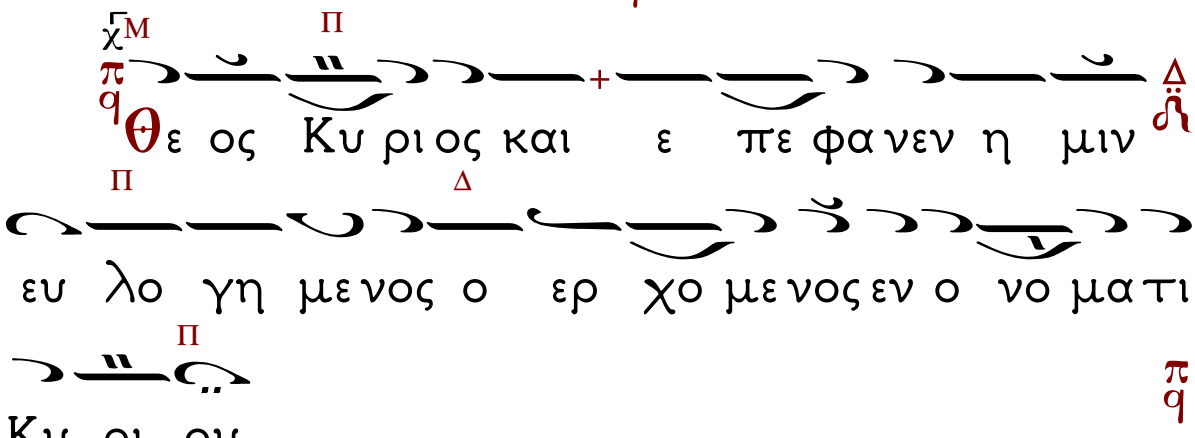
17-12- ΟΡΘΡΟΣ.

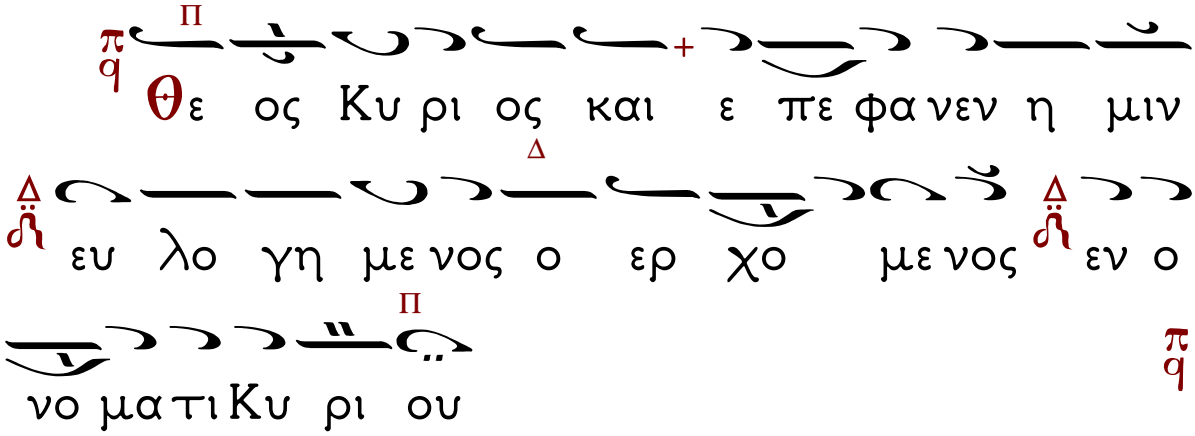
† Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου,
Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ Θαυματουργοῦ,
τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Ἦχος δ Πα

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

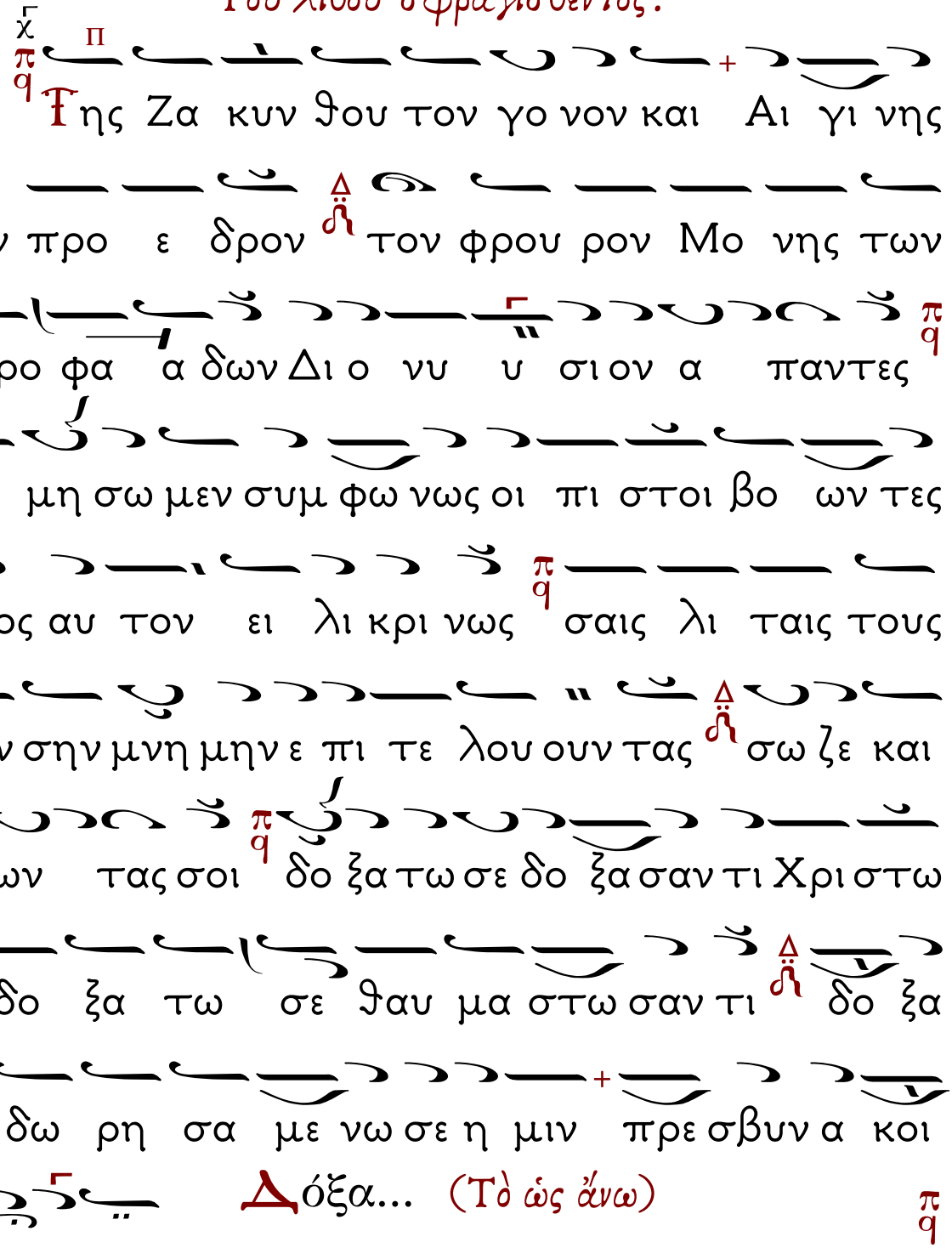

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

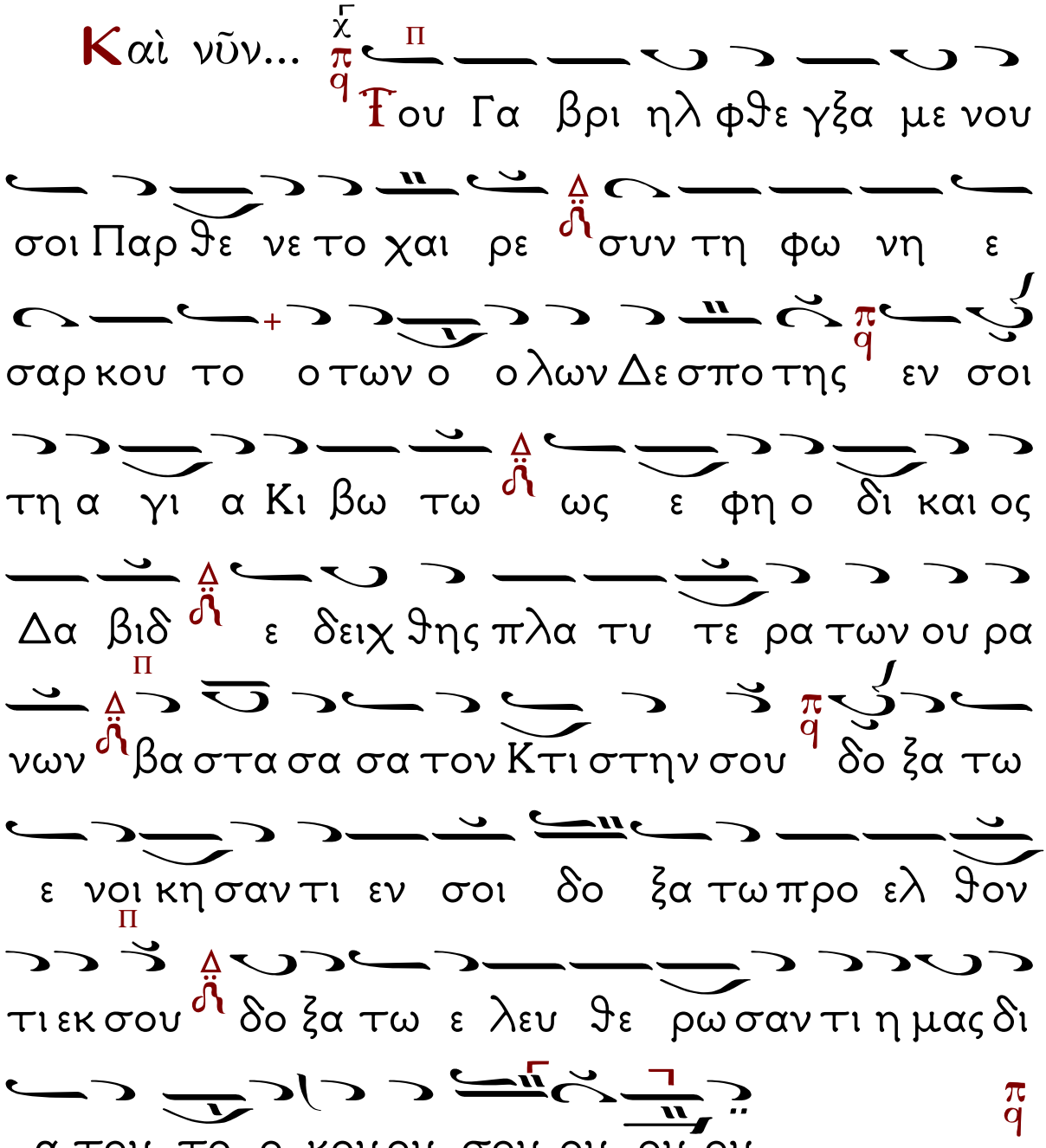
Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν...

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάπης τῷ δεσμῷ, συνδεθεὶς θεοφόρε, διέλυσας τρανῶς, τὴν κακίαν τῆς ἔχθρας· φονέα γὰρ συγγόνου σου, πεφευγότα τῇ σκέπῃ σου, μὴ εἰδότα σε, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι, δίκης ἔσωσας, ἐπικειμένου θανάτου, καὶ σῶον ἀπέστειλας.

Δόξα... Ὅμοιον.

Οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὃς ἀγάπη ὑπάρχει, ὁ μὴ ἐχθρὸν φιλῶν, ὃς πλησίον τυγχάνει· διόπερ καὶ ἐπλήρωσας, ἐντολὴν θείαν Ὅσιε, καὶ τὸ ἔγκλημα, σοῦ ἀδελφοῦ φονοκτόνῳ, συνεχώρησας, κατὰ Θεὸν ὡς οἰκτίρμων, Θεῷ τ᾽ εὐηρεστησας.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Μεγάλως ὁ Θεός, ἀγαπήσας τὸν κόσμον, τὸν Ἄγγελον βουλῆς, ἑαυτοῦ τῆς μεγάλης, τῷ κόσμῳ μὲν ἀπέστειλεν, εἰς ἀγάπης ἐπίδειξιν, τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ἐκ τῆς Ἁγνῆς σαρκωθέντα, τεχθησόμενον, ἐν Βηθλεὲμ τῷ Σπηλαίῳ, ταχὺ ὃν δοξάσομεν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν,
Κάθισμα.

Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προσενεχθεὶς ἀπὸ παιδὸς τῷ Κυρίῳ, δι' ἀρετῶν σεβασμιώτατε Πάτερ, θυσία ὄντως γέγονας εὐπρόσδεκτος Θεῷ. Κλέος ἐχρημάτισας, τῶν Ὁσίων τρισμάκαρ, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἱερέων ἐφάνης· καὶ νῦν πρεσβεύεις ὑπὲρ εὐσεβῶν, ἑορταζόντων ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Ὅμοιον.

Οἱ τῶν Στροφάδων θεοφόροι Πατέρες, ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἀρωγόν σε καὶ ῥύστην, καὶ ἰατρὸν πανάριστον γινώσκουσιν ἀεί, πάντων τὰ νοσήματα, θεραπεύοντα τάχει, νέφος τε ἐλαύνοντα, ἐξ ἀγροῦ τῶν ἀκρίδων, καὶ οὐρανόθεν ὄμβρον ἀγαθόν, μάκαρ ἐκπέμποντα γῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Ὁ δι' ἀγάπην πατρικῆς εὐσπλαγχνίας, πρὸς ἡμᾶς πέμψας τὸν Υἱὸν ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς Πανάγνου ἄσπορον φορέσαντα ἐν γῇ, σάρκα τὴν ἀνθρώπινον, ἵνα ῥύσῃ τῆς πλάνης, πλάσμα τὸ ἀνθρώπινον, αὐτὸς πάντας ἐν πίστει, καταξιῶσαι Γέννησιν Υἱοῦ, τοῦ προσκυνῆσαι

ἀξίως δεόμεθα.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεσμευθεῖσα τῷ δεινῷ, γυνή ποτε ἀφορισμῷ, διελύθη ὑπὸ σοῦ, πιστοῦ θεράποντος Χριστοῦ, εἰς γῆν αὐτίκα στραφεῖσα ἐξ ἧς ἐλήφθη· καὶ πάντες θεαταί, ἔπτηξαν πάνυ σεπτέ, σὺ δ᾽ ὡς ταπεινός, καὶ πόρρω δόξης κενῆς, τὸ γεγονὸς μηδόλως σαφηνίσαι, βιοῦντός σου ἐπετίμησας· ἀλλὰ σὲ χάρις, πηγὴν θαυμάτων, τοῖς πᾶσι μάκαρ ἀνέδειξε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

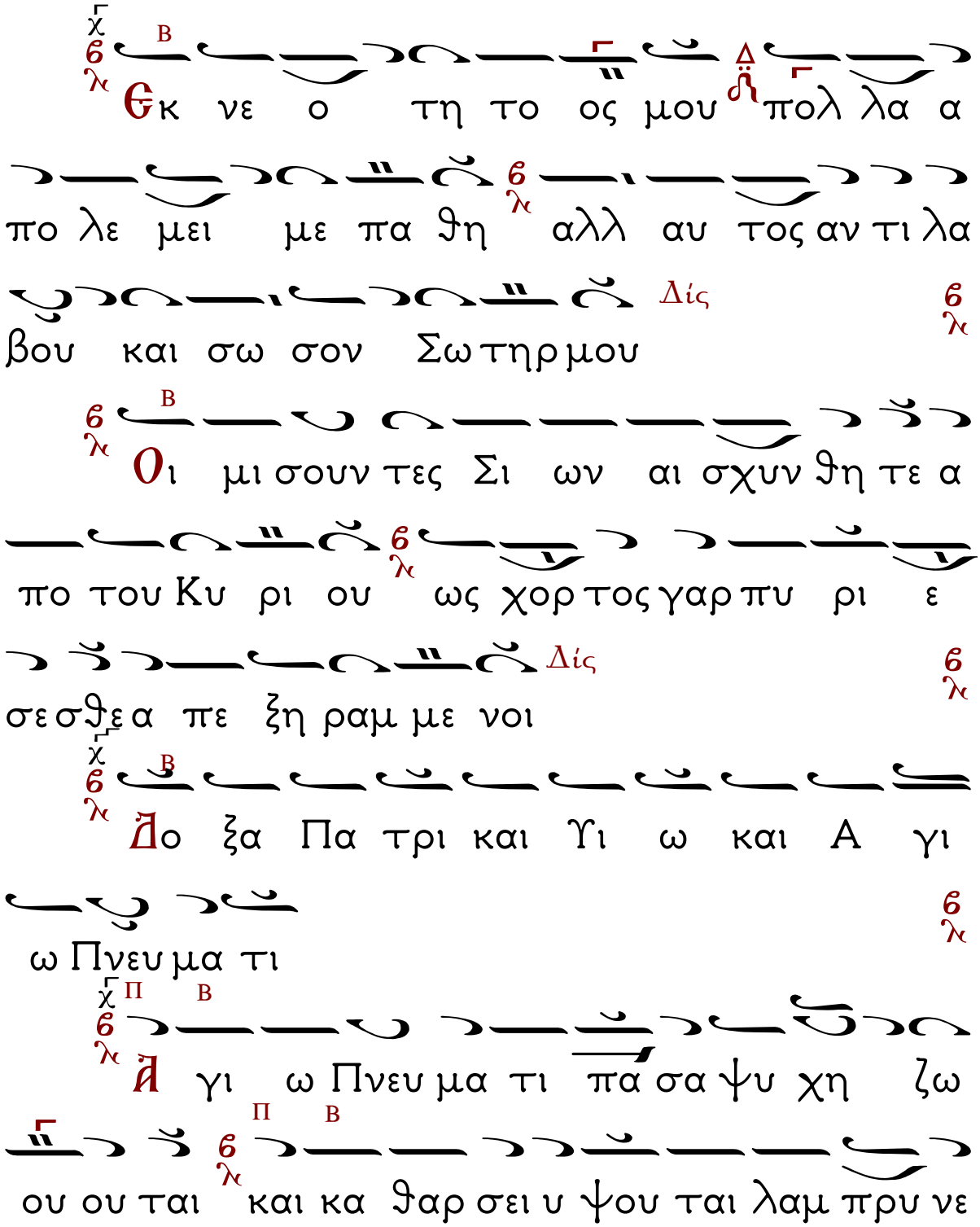
Ἦχος πλ. δ΄.

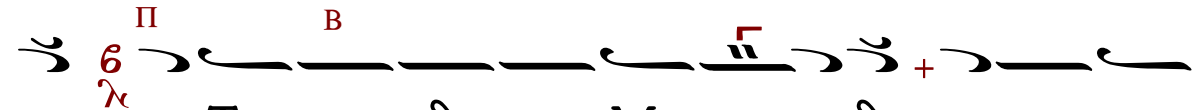
Τὸ προσταχθέν. Προεόρτιον.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προϋπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

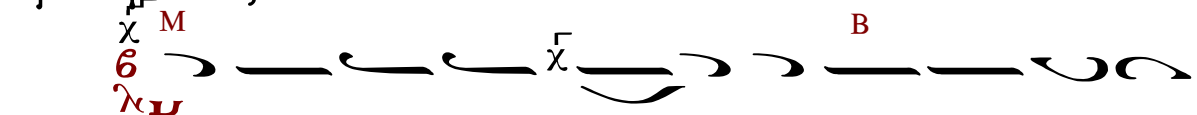
Ἦχος λ΄τος

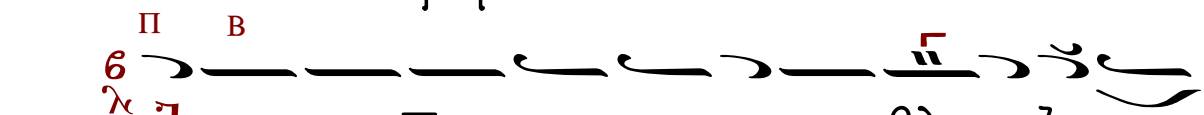

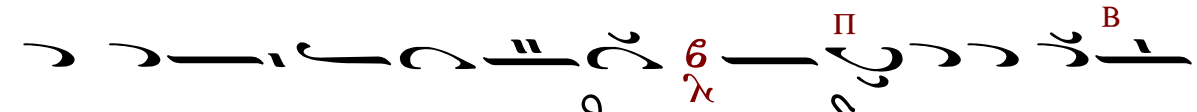

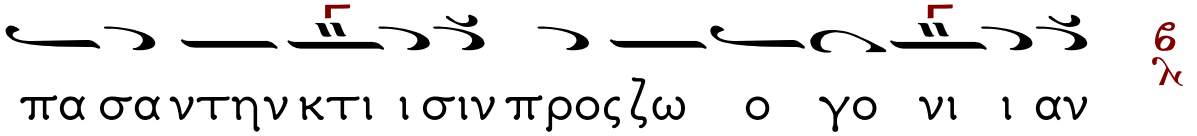

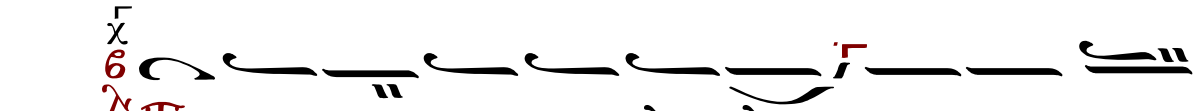

Προκείμενον.

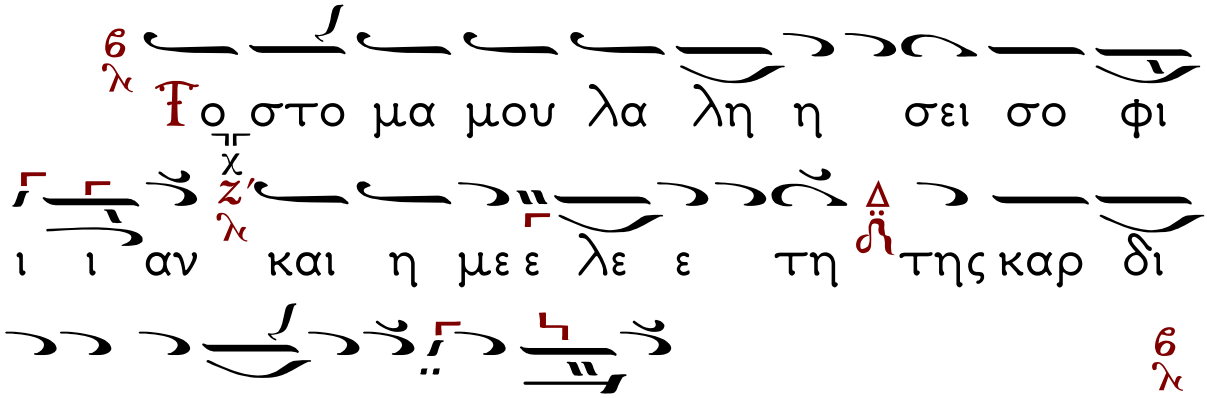

Δίς

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

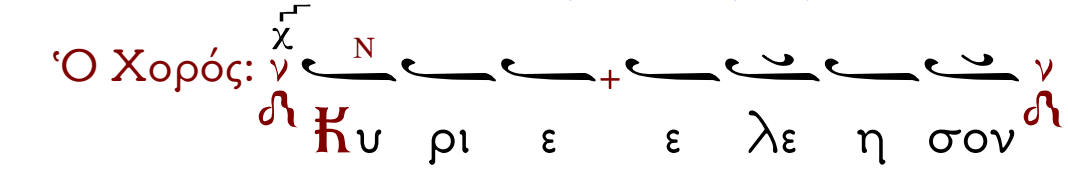
Τὸ τρίτον.

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

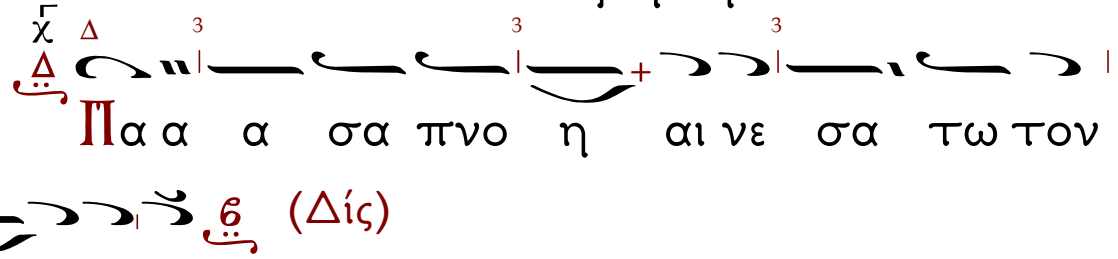
Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

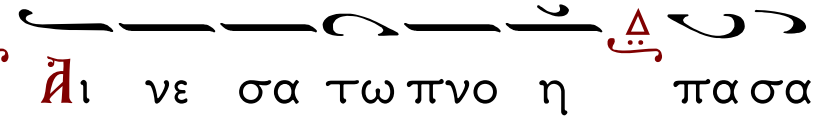
Ὁ Χορός:

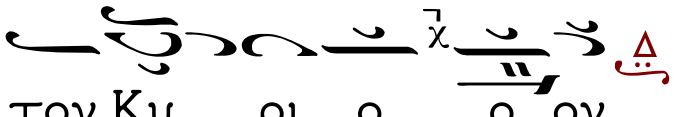

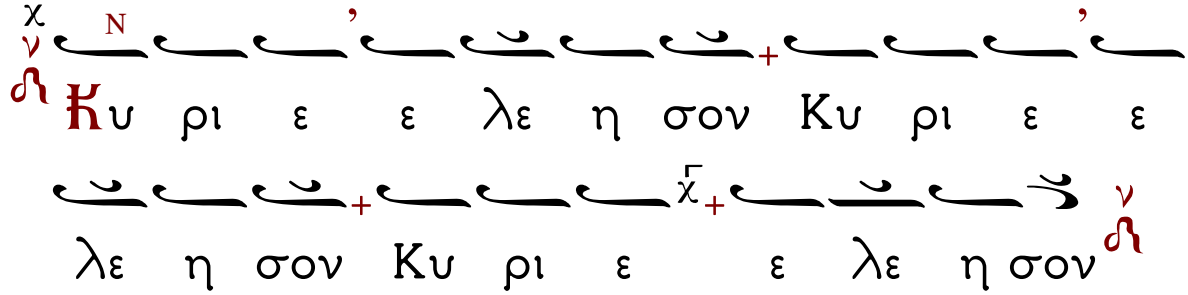

(Δίς)

Τὸ τρίτον.

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

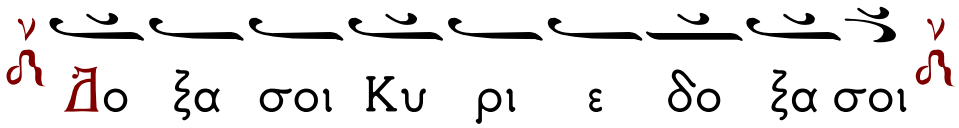

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

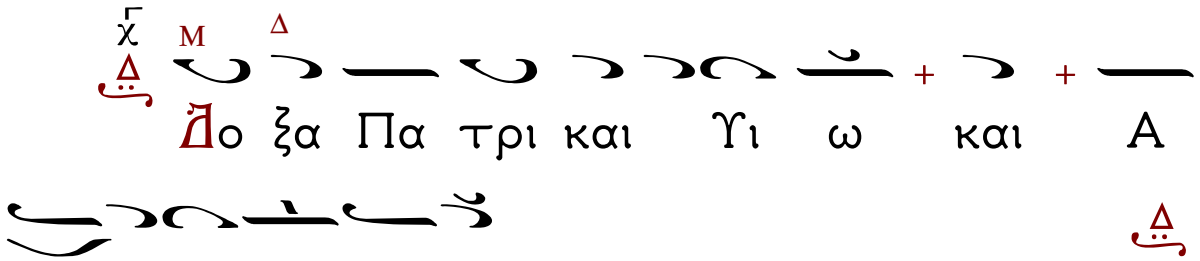
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

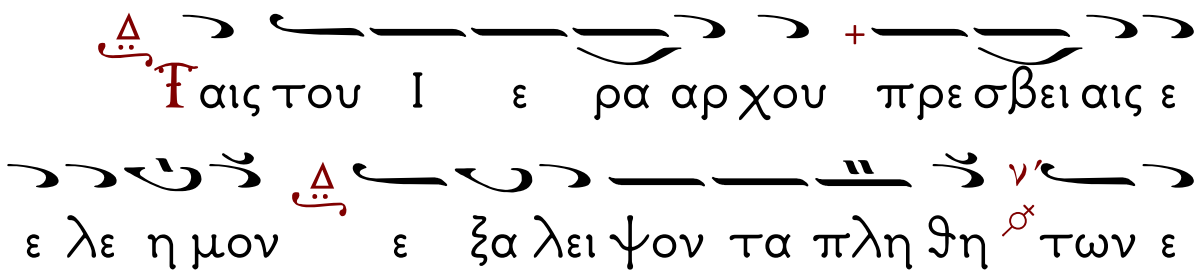
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

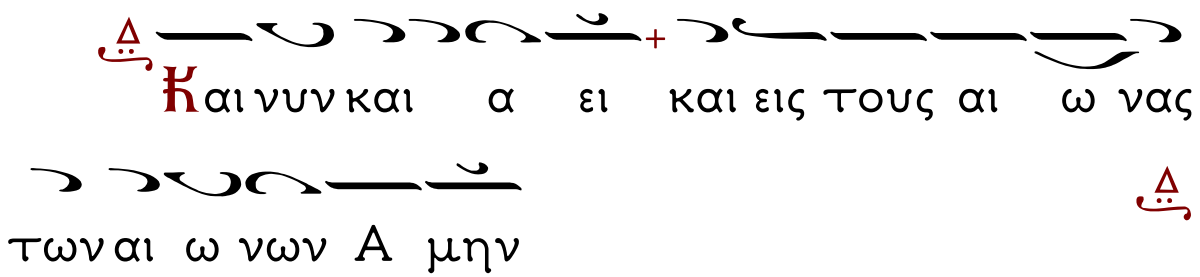
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

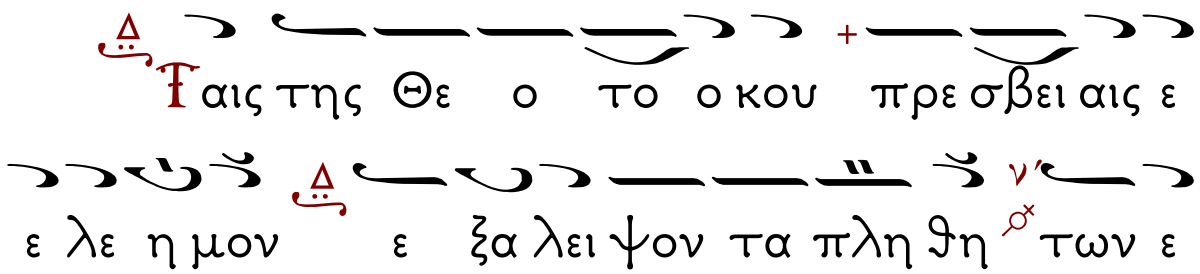
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

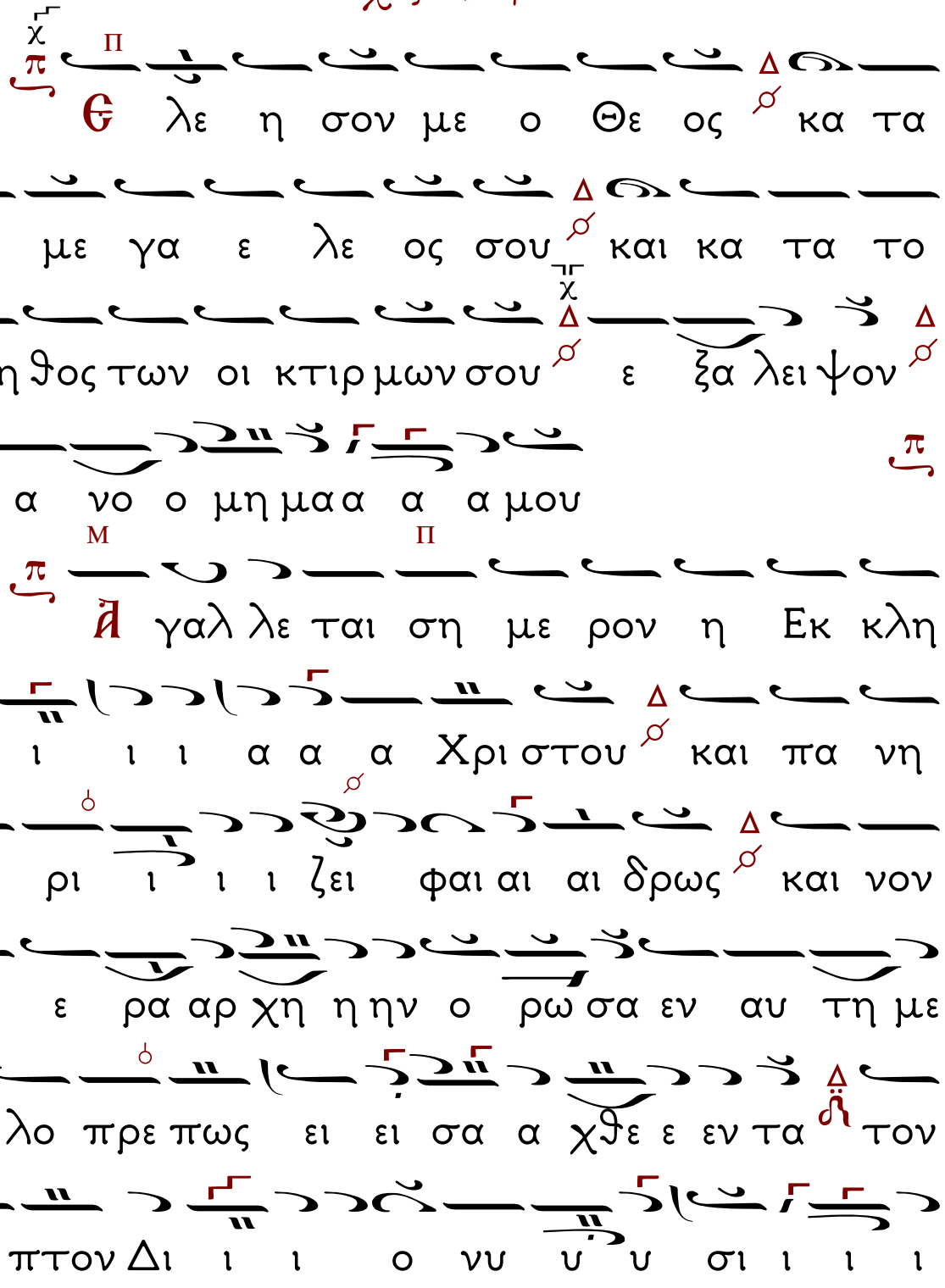

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

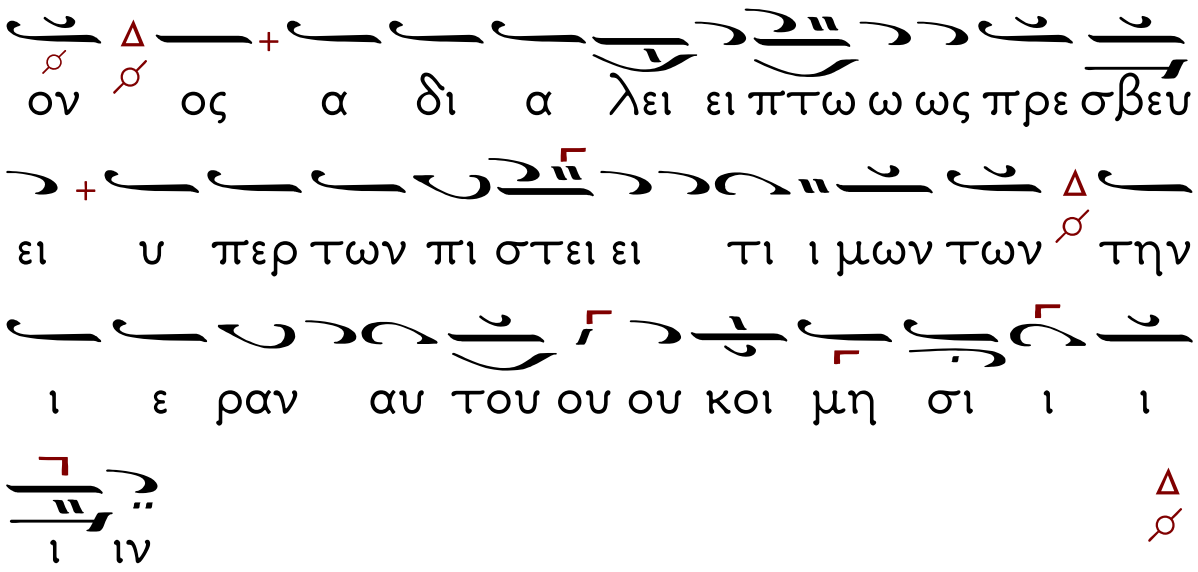

Ταις του Ι ε ρα αρ χου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Καινυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Α μην

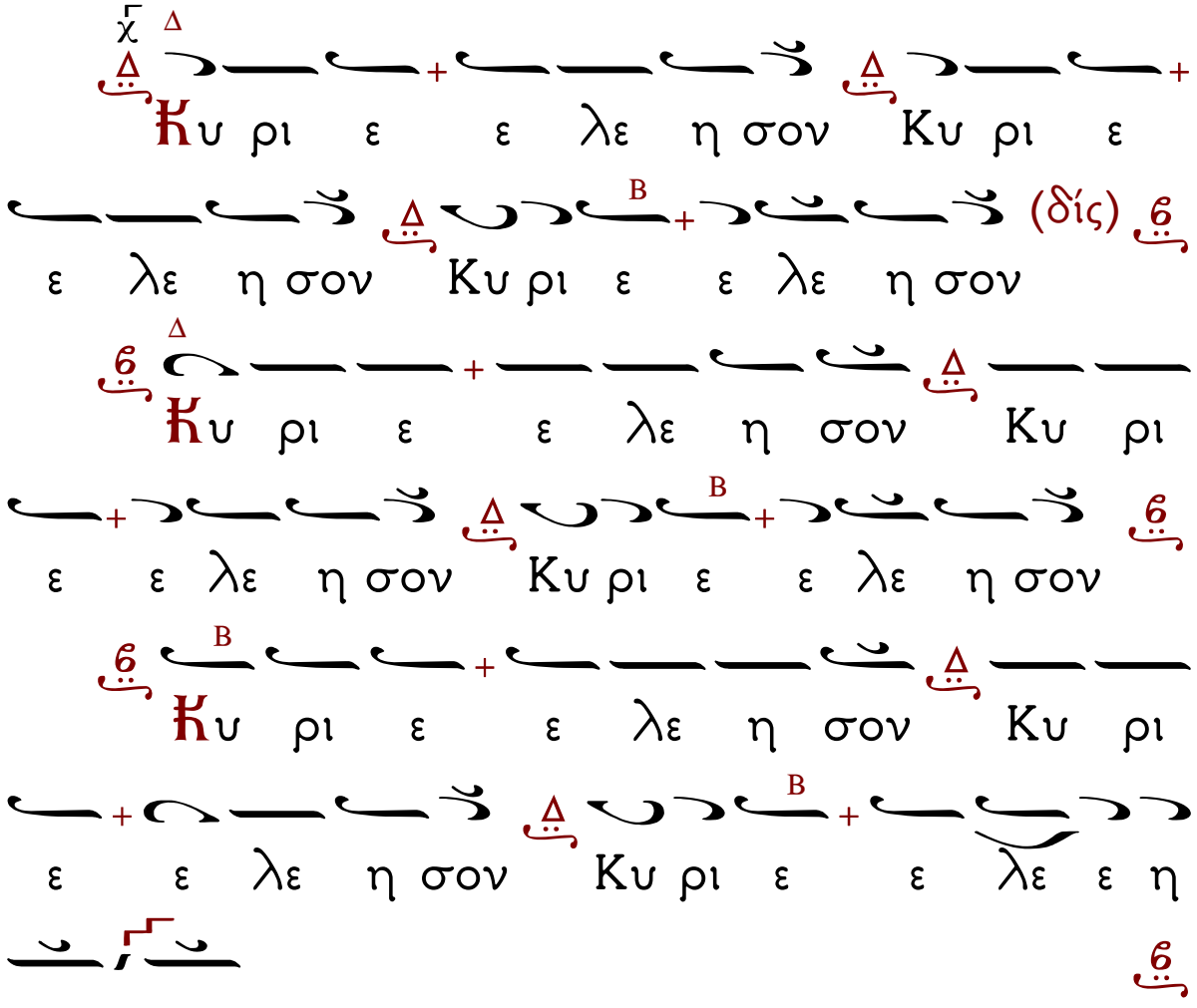

Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε
μω ων εγ κλη μα των

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.
Ἦχος πλ. β΄.

ον ος α δι α λει ει πτω ω ως πρε σβευ
ει υ περ των πι στει ει τι ι μων των την
ι ε ραν αυ του ου ου κοι μη σι ι ι
ι ιν

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

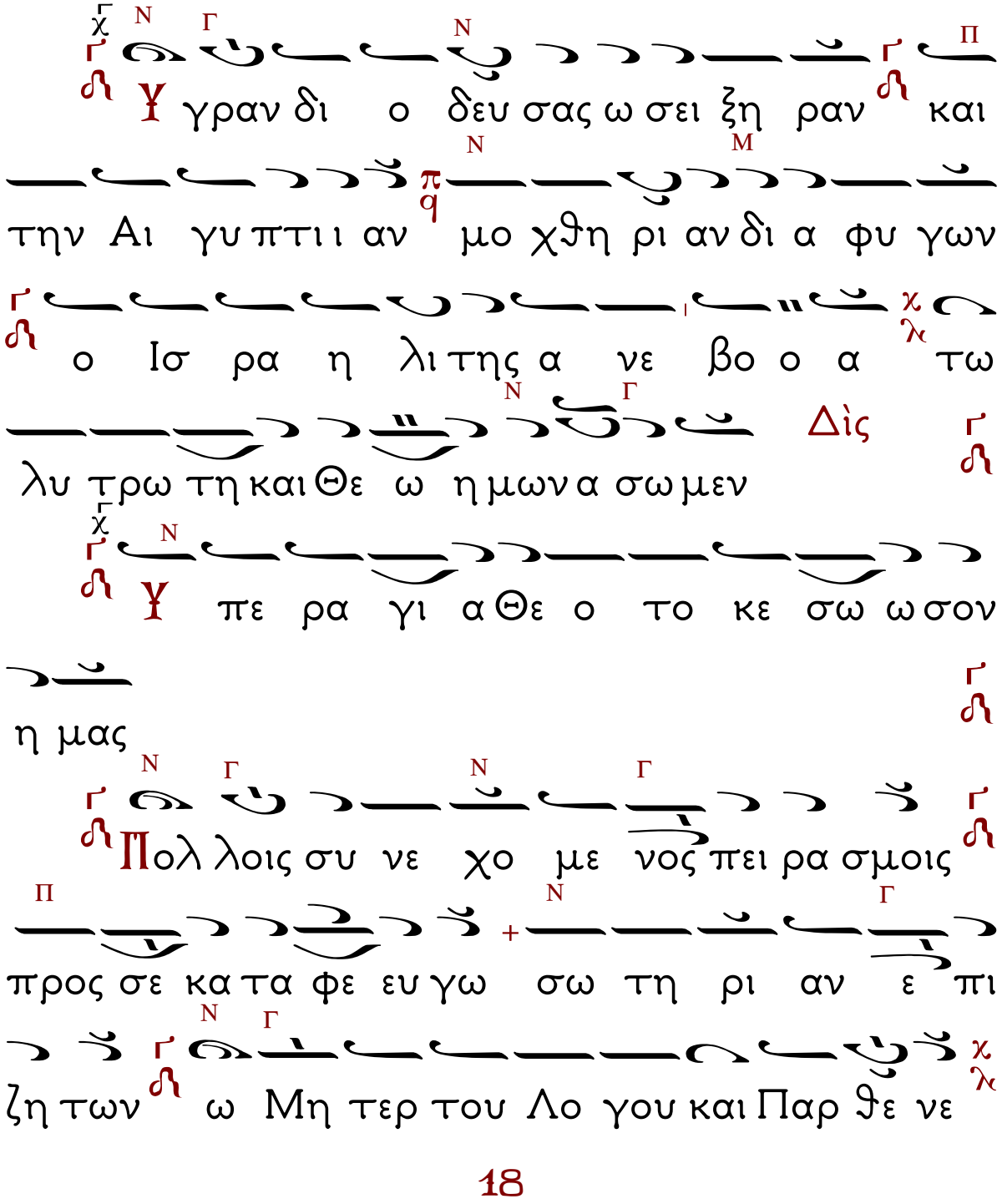

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
..... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

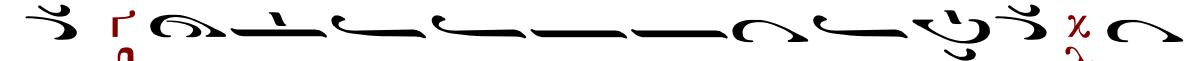

των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προσ βο λαι πολ

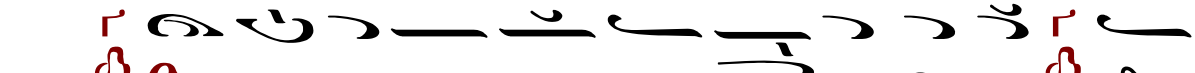

λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη την

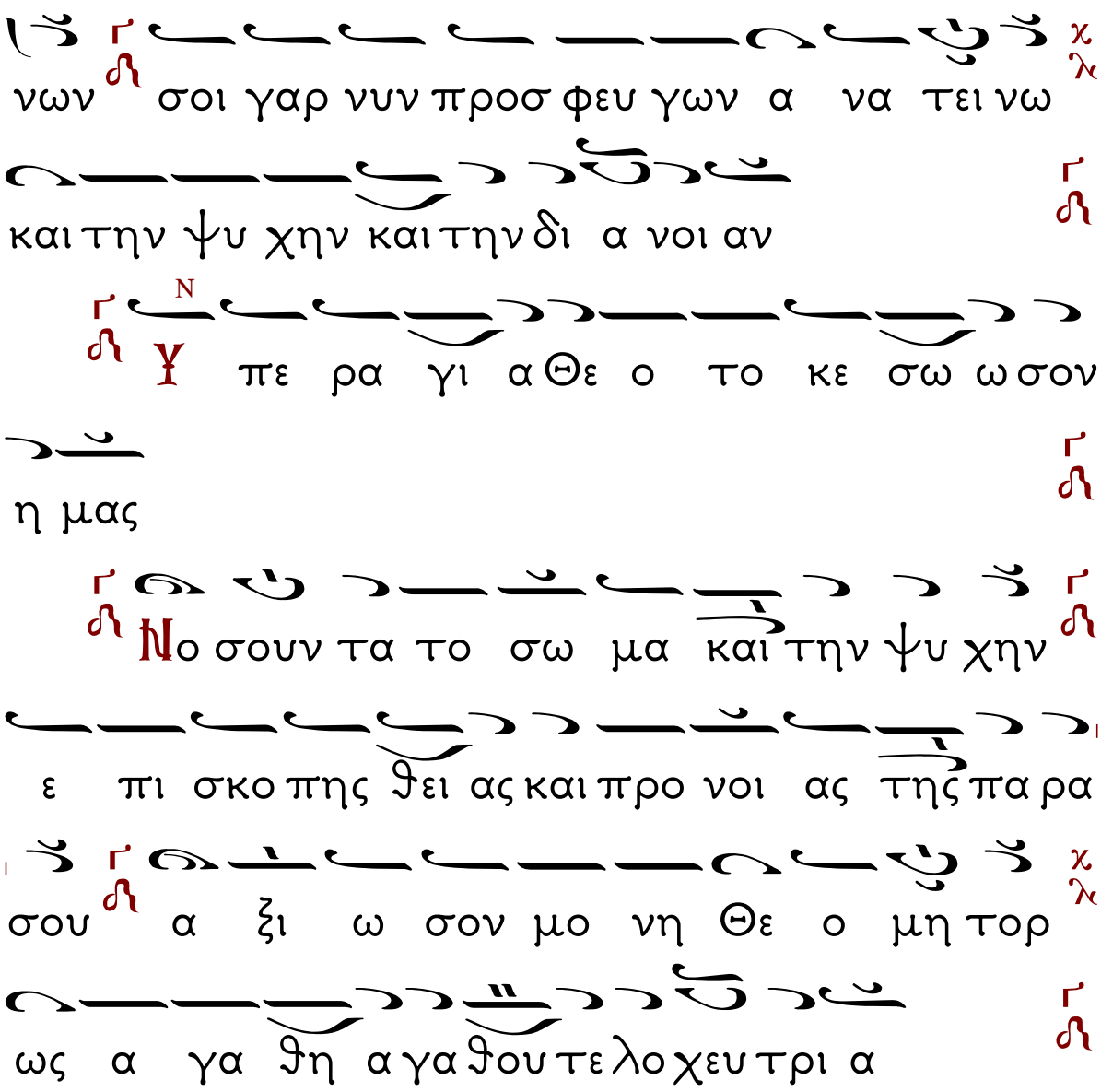

του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω με

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Σω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α να τει νω
και την ψυ χην και την δι α νοι αν
πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.
Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, φωτὶ τῷ θείῳ, λαμπρύνας ἱκανωσον, εὐφημῆσαι μέλλοντος, τὴν θείαν μνήμην σου, σαῖς Διονύσιε λιταῖς, Αἰγίνης πρόεδρε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδοὺ συνευφραίνονται, τοῖς Ζακυνθίοις, Πατέρες σεβάσμιοι, τῶν Στροφάδων ἅπαντες, καὶ τῆς Αἰγίνης λαός· ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ κοινοῦ, αὐτῶν προστάτου θερμοῦ.

Δόξα...

Κλεινῶν γεννητόρων μέν, υἱὸς ἐγένου, λαμπρῶν καὶ ἐνδόξων τε, ἀλλ᾽ αὐτὸς κατέλιπες, ὡς νουνεχέστατος, πᾶσαν προσπάθειαν σοφέ, γηΐνης σχέσεως.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

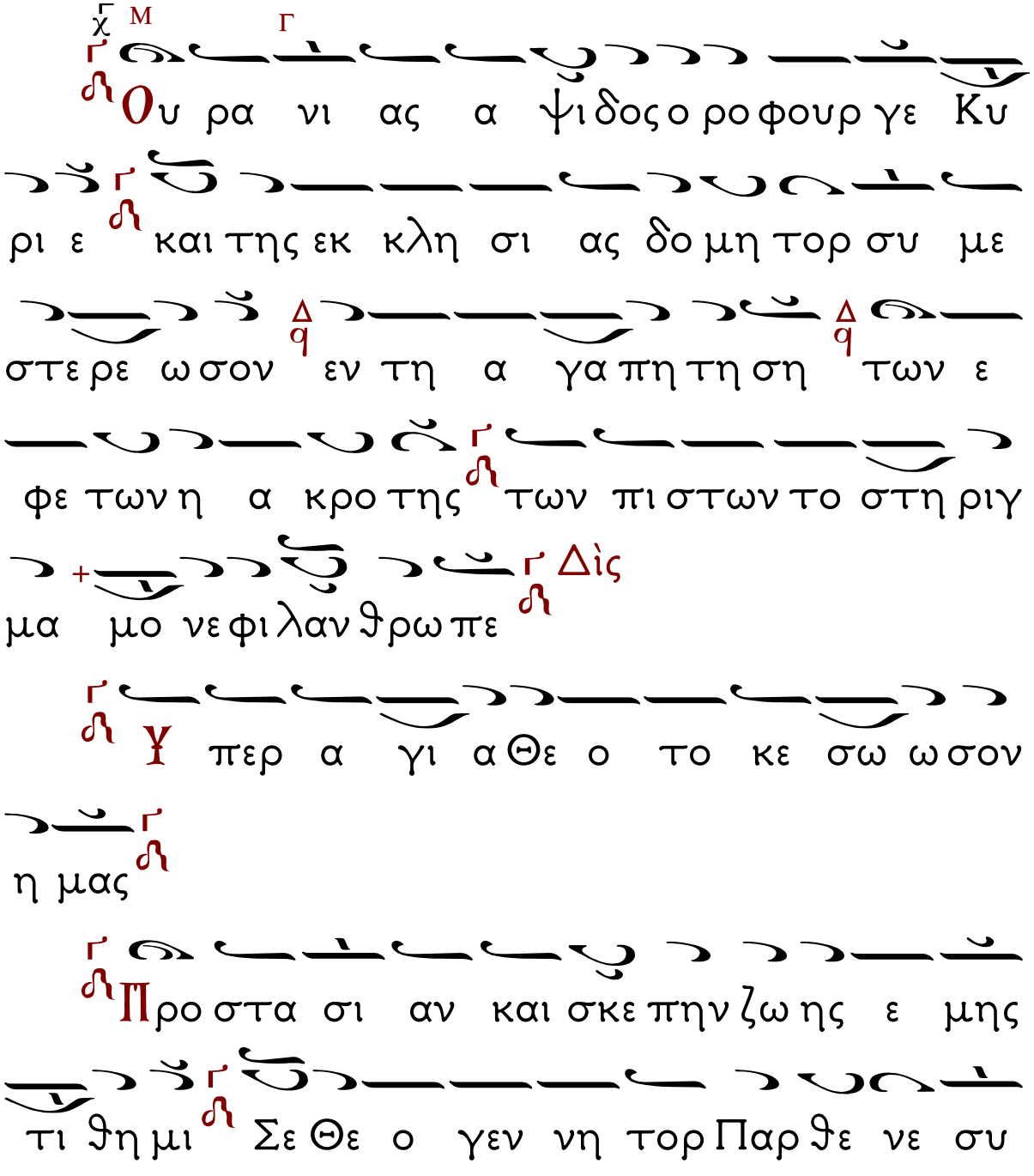
Οἱ Μάγοι σκοπούμενοι, ἄστρον Περσόθεν, αὐτῷ ἐφεπόμενοι, ταχυδρόμως σπεύδουσιν, εὑρεῖν τὸν Ἄνακτα, ὃν ἐν Σπηλαίῳ σαρκικῶς, τεκεῖν Παρθένος μολεῖ.

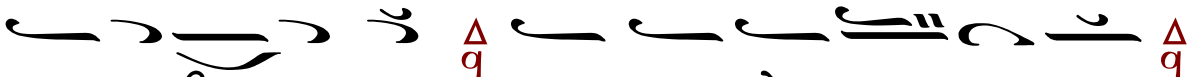
Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ΄.

Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἦχος λ̈ πα̈ ϱ

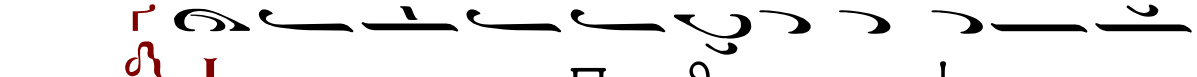

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

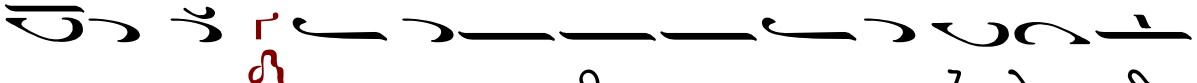

των α γα θων η αι τι α των πι στων το

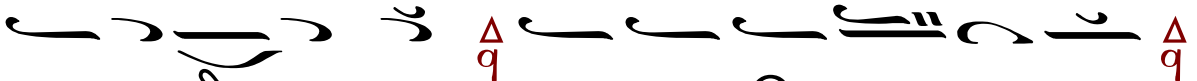

στη ριγ μα μο νη πα νυ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Ι κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον

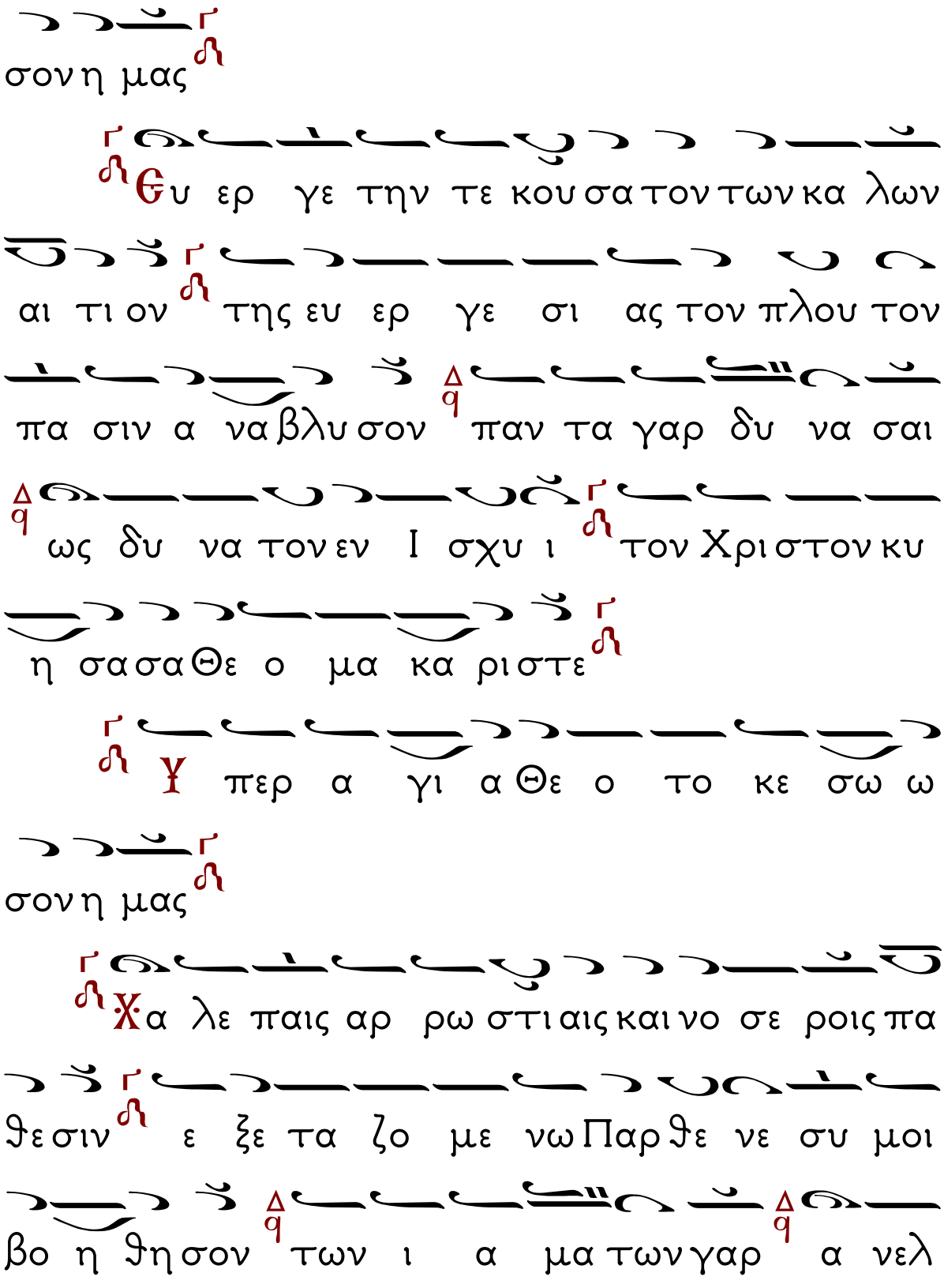

τα ρα χον και της α θυ μι ας την ζα λην δι

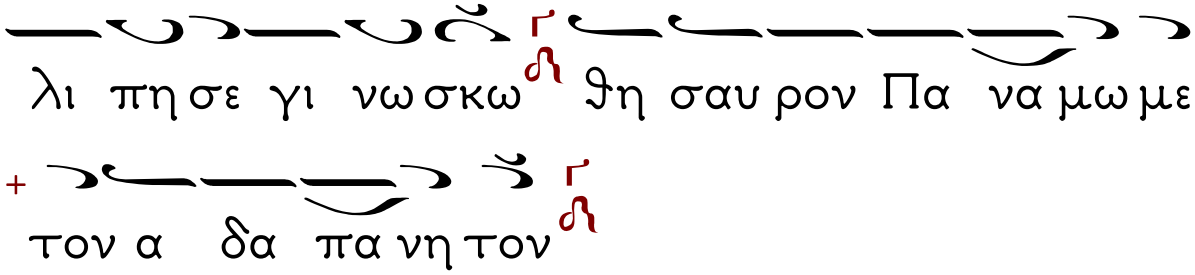

α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε

τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε

κυ η σας μο νη πα να χραν τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας
Θυ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων
αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον κυ
η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας
Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα
θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον των ι α μα των γαρ α νελ

λι πη σε γι νω σκω ϑη σαυ ρον Πα να μω με
τον α δα πα νη τον

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος α΄.
Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπρύνας Πάτερ αἰσθητήρια, τῆς ψυχῆς σου ταύτην ἐτέλεσας, δοχεῖον θείων ἀρετῶν, καταγώγιον Πνεύματος, καὶ ἐν σοὶ ἐπανεπαὐσατο, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνεπιστρόφως τρίβον Ὅσιε, τὴν στενὴν καὶ λίαν ἐπίπονον, βαδίσας ἔφθασας αὐτό, ὀρεκτὸν τὸ ἀκροτατον, καὶ πρὸς πλάτος Παραδείσου, κατοικεῖν εἰσελήλυθας.

Δόξα...

Ὁ τὰ κρυπτὰ γινώσκων Κύριος, καὶ νεφροὺς ἐτάζων ὡς γέγραπται, προεγνωκὼς γνώμης τῆς σῆς, τὸ εὐθὲς καὶ ἀκέραιον, σὲ Ποιμένα προχειρίζεται, Αἰγίνης πανάριστον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὑπερνικᾷ οὐ μόνον βρότειον, ἀλλὰ καὶ νοῦν πάντα ἀγγελικόν, συγκαταβάσεως τῆς σῆς, Χριστὲ βάθος τὸ ἄπειρον· Θεὸς γὰρ ὢν σάρκα δούλου, ἔρχῃ νῦν τοῦ ἐνδυσασθαι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἀγήρω ποθήσας ὄντως ζωήν, καὶ γηΐνων τὸν βίον μεμισηκώς, Ἁγίων ἐζήλωσας, πολιτείαν τὴν ἔνθεον, ἐκ νηπίου δὲ ταῦτα, συνέσει διέκρινας, καὶ σαρκὸς μὲν τὰ πάθη, νοῒ καθυπέταξας· ὅθεν καὶ τὸν ὄλβον, σκυβαλίσας γονέων, ἀπέβαλες ὄλβιε, Διονύσιε Ὅσιε, καὶ Χριστῷ ἠκολούθησας· σπεῦσον οὖν πρεσβείαις πρὸς Θεόν, αἰωνίου πάντας πυρὸς ῥύσασθαι, τοὺς ἑορτάζοντας πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἅρμα, Λυχνία πολύφωτε· Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα· Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε· Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Κοντάκιον. Ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἑορτὴν χαρμόσυνον σὺν τῇ μονῇ τῶν Στροφάδων, Αἴγιναν, τὴν ἐν Κυκλάσι προσκαλουμένη, ᾄσμασιν, ἀξιοχρέως συνευφημῆσαι, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος, νῦν Διονύσιον.

Ὁ Οἶκος.

Σιγησάτωσαν ἤδη σιγησάτωσαν, οἱ μέχρι δεῦρο σφαλερῶς λέγοντες, μὴ εἶναι τῇ θεοσώστῳ Ζακύνθῳ, τὸν οἰκεῖον προστάτην, καὶ πρὸς Θεὸν πρέσβυν θερμότατον, καθὰ καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἐπισήμων πόλεων καὶ χωρῶν Ὀρθοδόξων. Ἔνεστι γὰρ καὶ μάλα καλῶς, ὁ σεπτὸς ἐν Ἱεράρχαις Διονύσιος, ὁ θαυμαστὸς Αἰγίνης πρόεδρος, ταύτης δὲ γόνος εὐκλεής, καὶ θρέμμα ἀξιέπαινον. Οὐκέτι λοιπὸν ζηλοῖ Ζάκυνθος ἡ εὐδαίμων, Κεφαλληνίαν καὶ Κέρκυραν, τὰς φίλας γείτονας, διὰ τὸ αὐτὰς μέγα σεμνύνεσθαι, ἐπὶ τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς λειψάνοις, Γερασίμου τε καὶ Σπυρίδωνος, ἀλλοδαποῖς τυγχάνουσιν· ἀλλ᾽ ἐκείνας μέν, προσφιλῶς συγκαλεῖται, πρὸς φαιδρὰν

πανήγυριν τοῦ ἰδίου αὐτόχθονος· ὥσπερ δὴ καὶ προσφόρως, τὴν ἐν Κυκλάσι προσφωνεῖ Αἴγιναν, σὺν τῇ πανσέπτῳ τῶν Στροφάδων Μονῇ, τῇ τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν αὐτοῦ σκῆνος, εὐτυχῶς θησαυρισάσῃ, τοῦ ἀξίως εὐφημῆσαι, καὶ φαιδρῶς πανηγυρίσαι, τὸ κοινὸν κλέος νῦν Διονύσιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου τοῦ νέου, Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Στίχοι.

Ἔχει μὲν ἡ γῆ σῶμα Διονυσίου Νέου,
Πόλος δὲ τοῦδε τὴν ψυχὴν φέρει.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θάνεν, Διονύσιος ὁ κλεινός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Ὕπαρ, Θεέ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τιμηθεὶς Δανιήλ, οὐκ ὄναρ καθὼς πάλαι.
Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἤρων ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πρίν, ἦρχον ἂν καὶ τοῦ

ξίφους.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Πατερμουθίου, Κόπρι καὶ Ἀλεξάνδρου, μαρτηρυσάντων ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ ἀειμνήστου Ὁμολογητοῦ Δουναλέ, τοῦ μετονομασθέντος Στεφάνου.

Στίχοι.

Στολαῖς Στέφανος ἀρετῶν ἐστεμμένος,
Λαμπρὸς τις ἥκει πρὸς στεφάνους τοὺς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰάκχου.

Στίχοι.

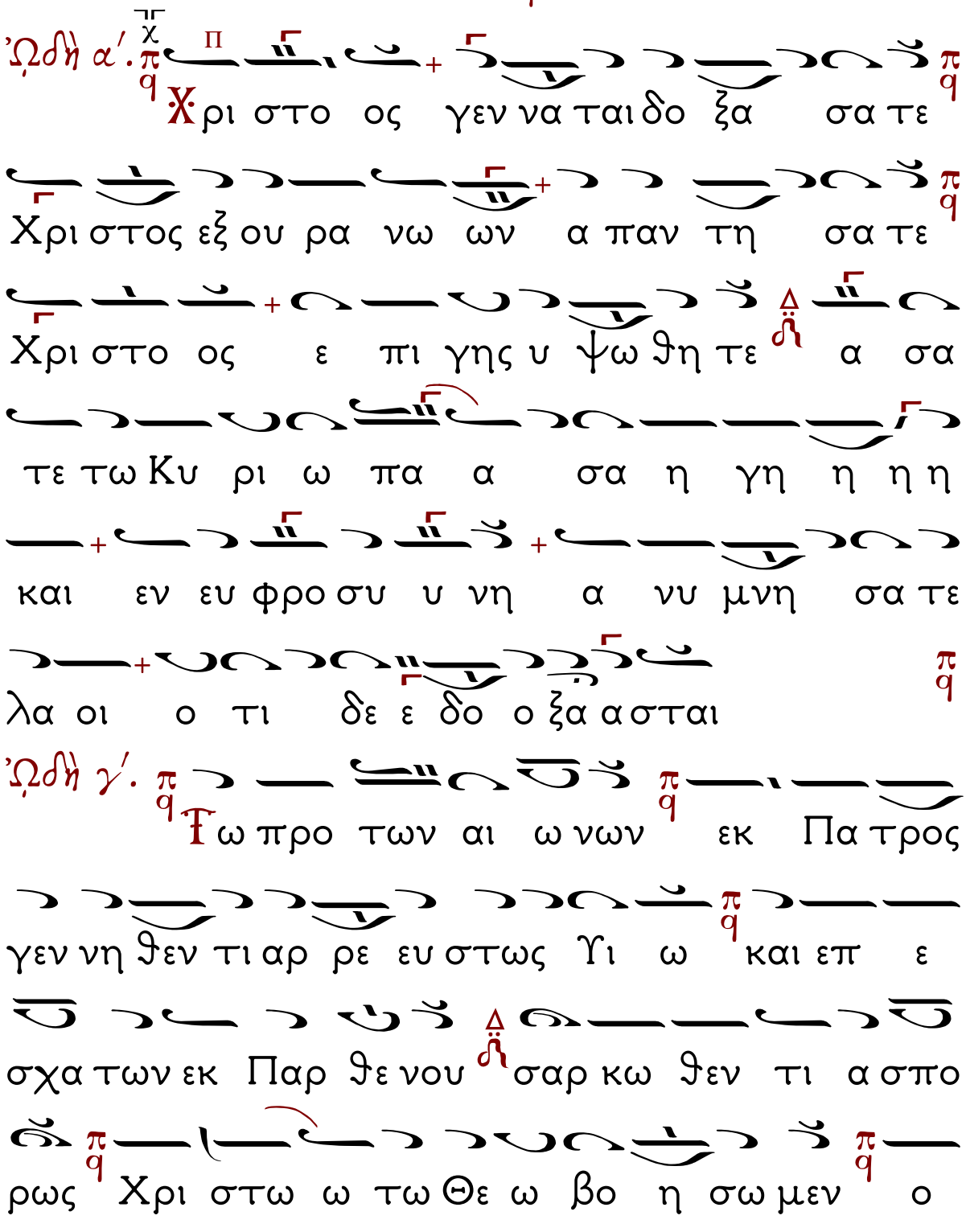
Ἴακχε, κρατύνθητι, καὶ τιμηθεὶς κάραν,
Τιμηθεῖσαν ἐγγράφηθι, καὶ στέφου κάραν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

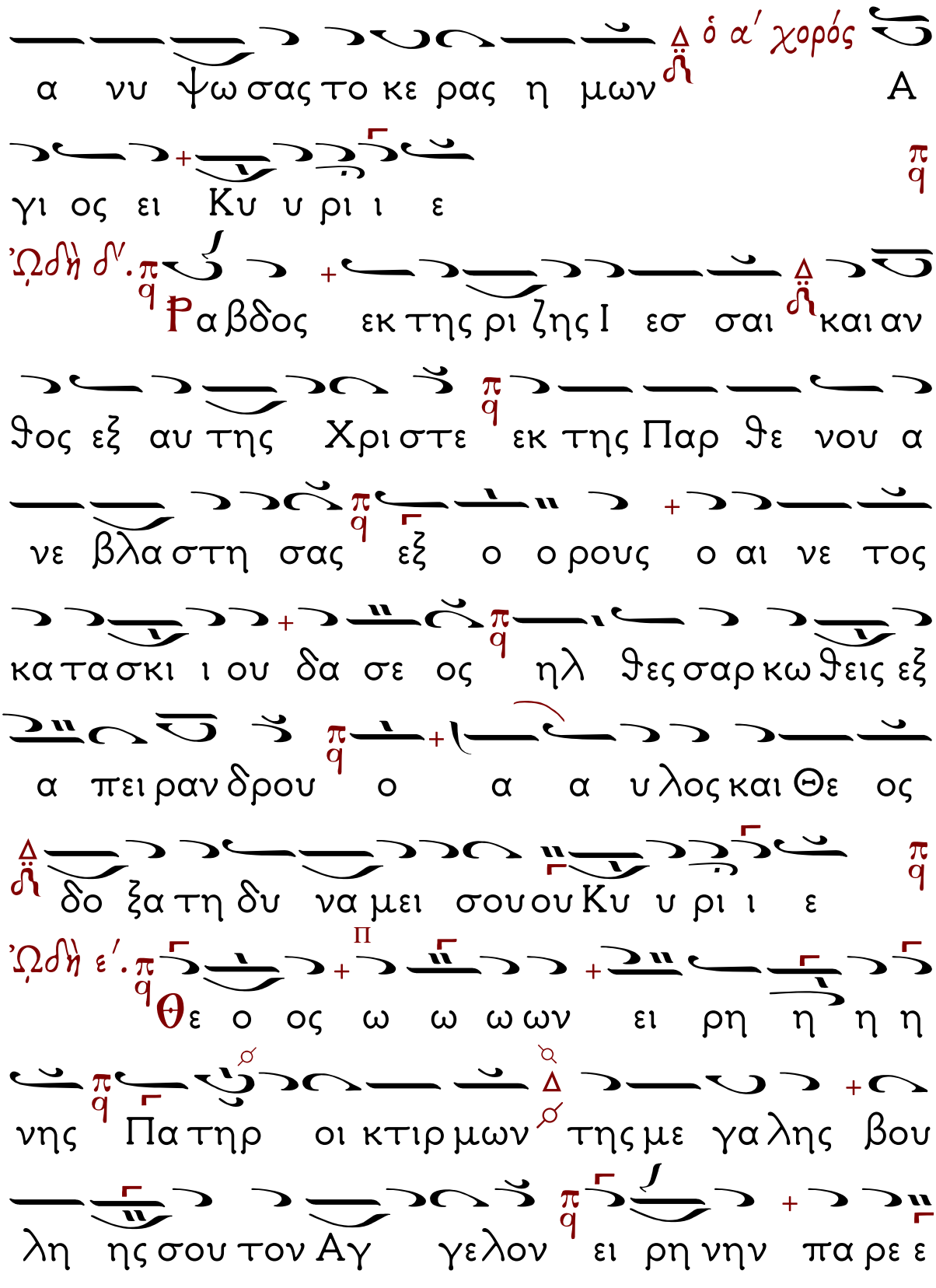
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

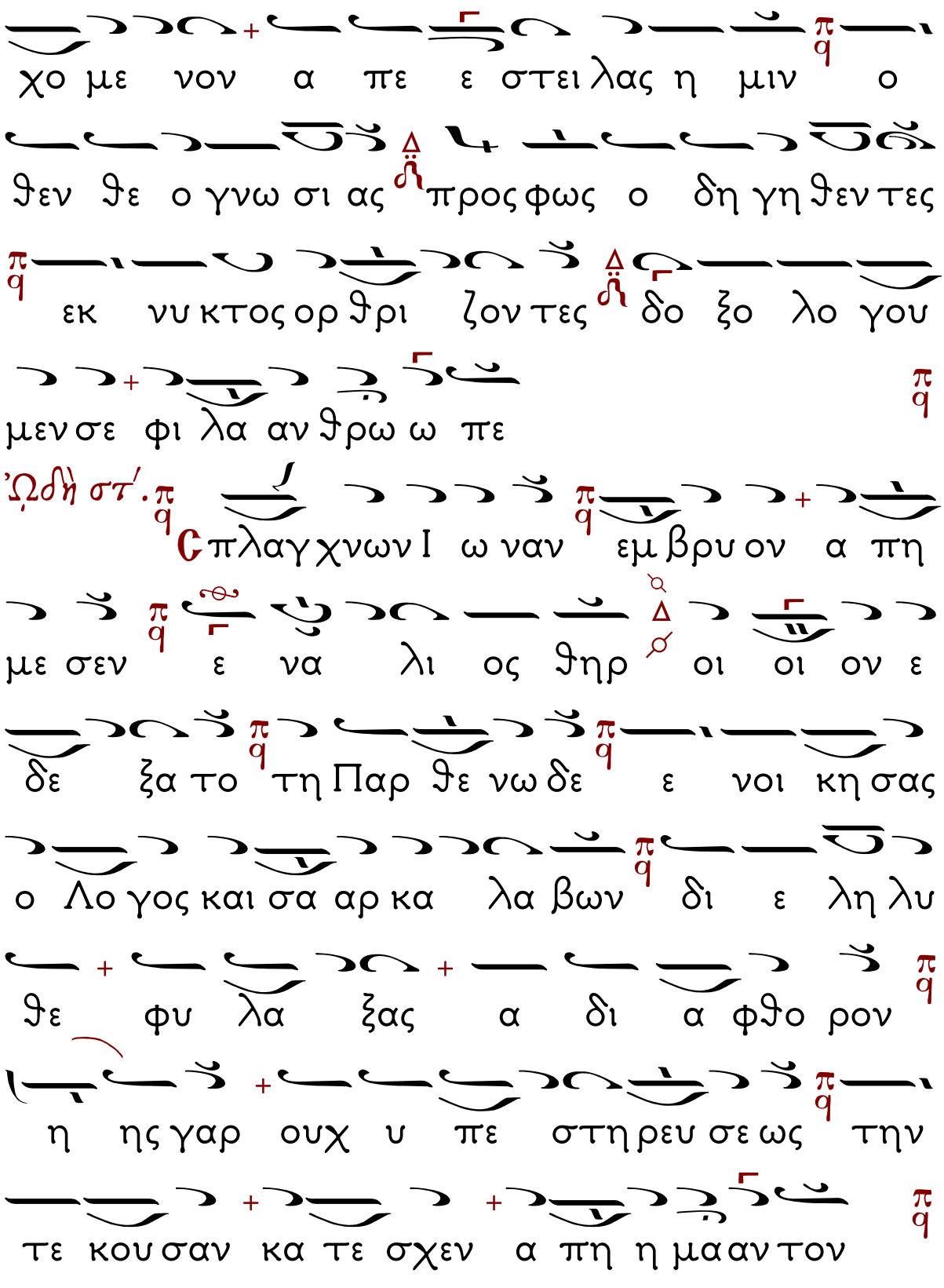
Ἦχος δ΄ Πα

Ὠδὴ α΄.

Ὠδὴ γ΄.

ὁ α′ χορός
α νυ ψω σας το κε ρας η μων Α
γι ος ει Κυ υ ρι ι ε
Ὠδὴ δ′. Ῥα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι καιαν
θος εξ αυ της Χρι στε εκ της Παρ θε νου α
νε βλα στη σας εξ ο ο ρους ο αι νε τος
κα τα σκι ι ου δα σε ος ηλ θες σαρ κω θεις εξ
α πει ραν δρου ο α α υ λος καιΘε ος
δο ξα τη δυ να μει σουου Κυ υ ρι ι ε
Ὠδὴ ε′. Θε ο ος ω ω ω ων ει ρη η η η
νης Πα τηρ οι κτιρ μων της με γα λης βου
λη ης σου τον Αγ γελον ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ο
θεν θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη θεν τες
εκ νυ κτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου
μεν σε φι λα αν θρω ω πε
Ὠδὴ στ'.
Σπλαγχνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη
με σεν ε να λι ος θηρ οι οι ον ε
δε ξα το τη Παρ θε νω δε ε νοι κη σας
ο Λο γος και σα αρ κα λα βων δι ε λη λυ
θε φυ λα ξας α δι α φθο ρον
η ης γαρ ουχ υ πε στη ρευ σε ως την
τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον

Ὠδὴ ζ'.

Οι Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες

δυ υσ σε βους προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

σαν τες πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

η θησαν αλλ εν με σω της φλο γος ε

στω τες ε ψαλ λον ο των Πα τε ε ρων Θε

ος ευ λο γη το ος ει

Ὠδὴ η'.

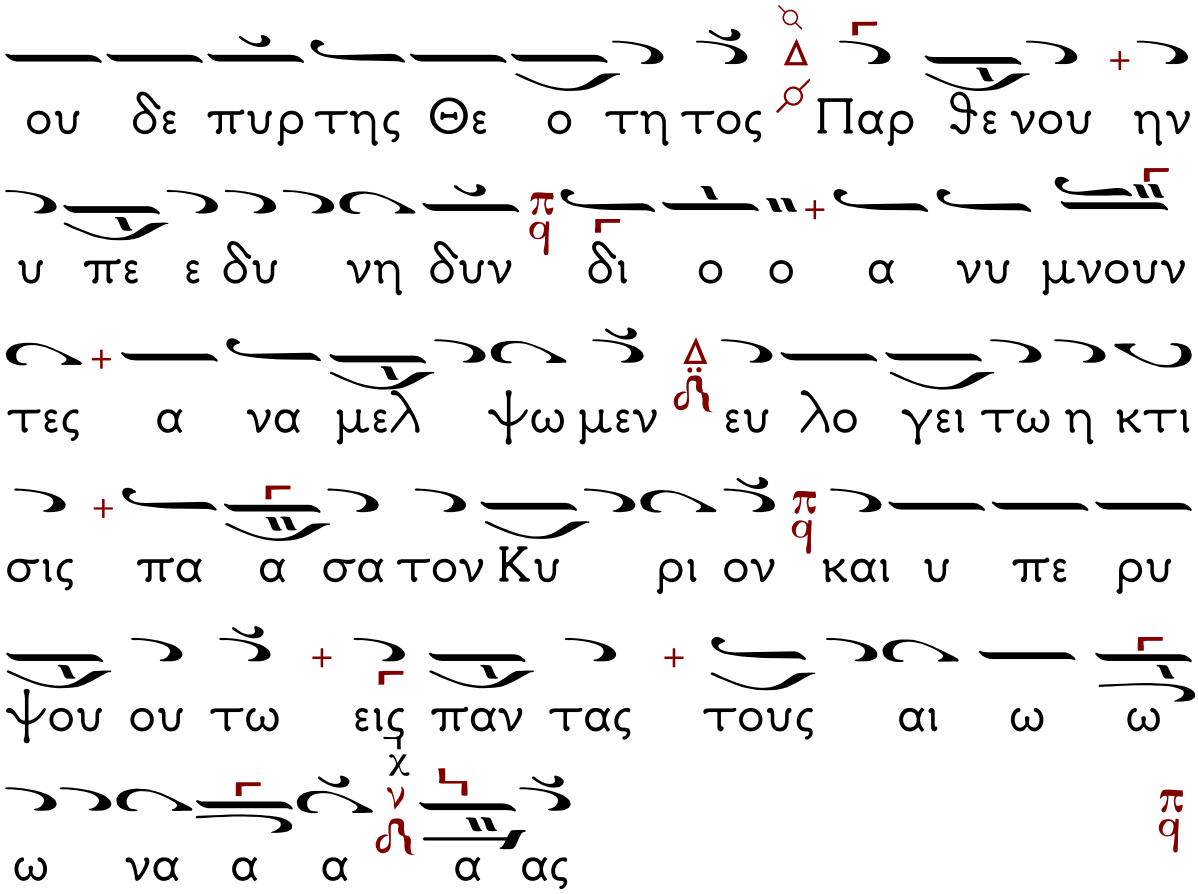
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

λος ε ξει κο νι σε κα μι νος τυ πον

ου γαρ ους ε δε ξα το φλε γει νε ους ως

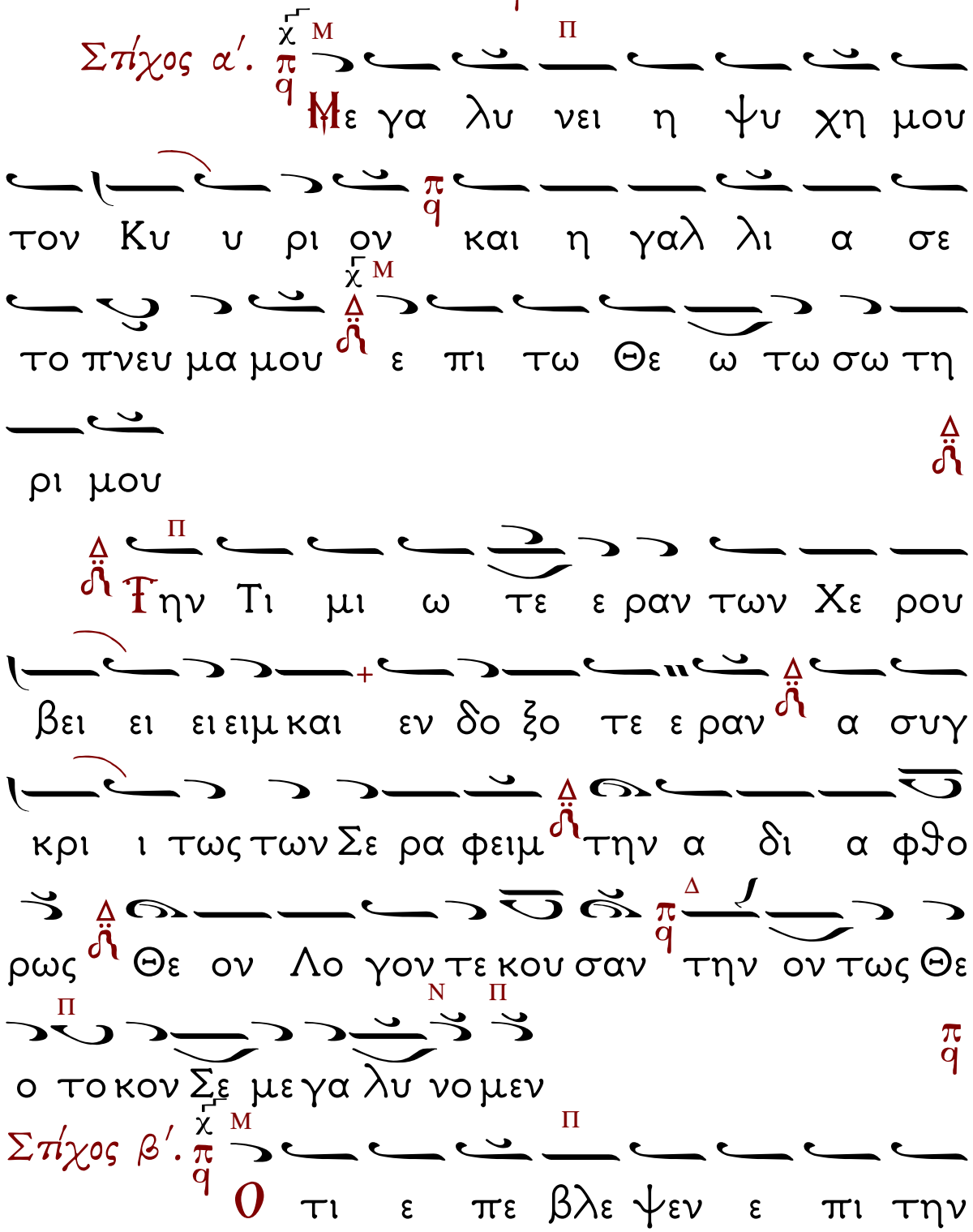

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς.
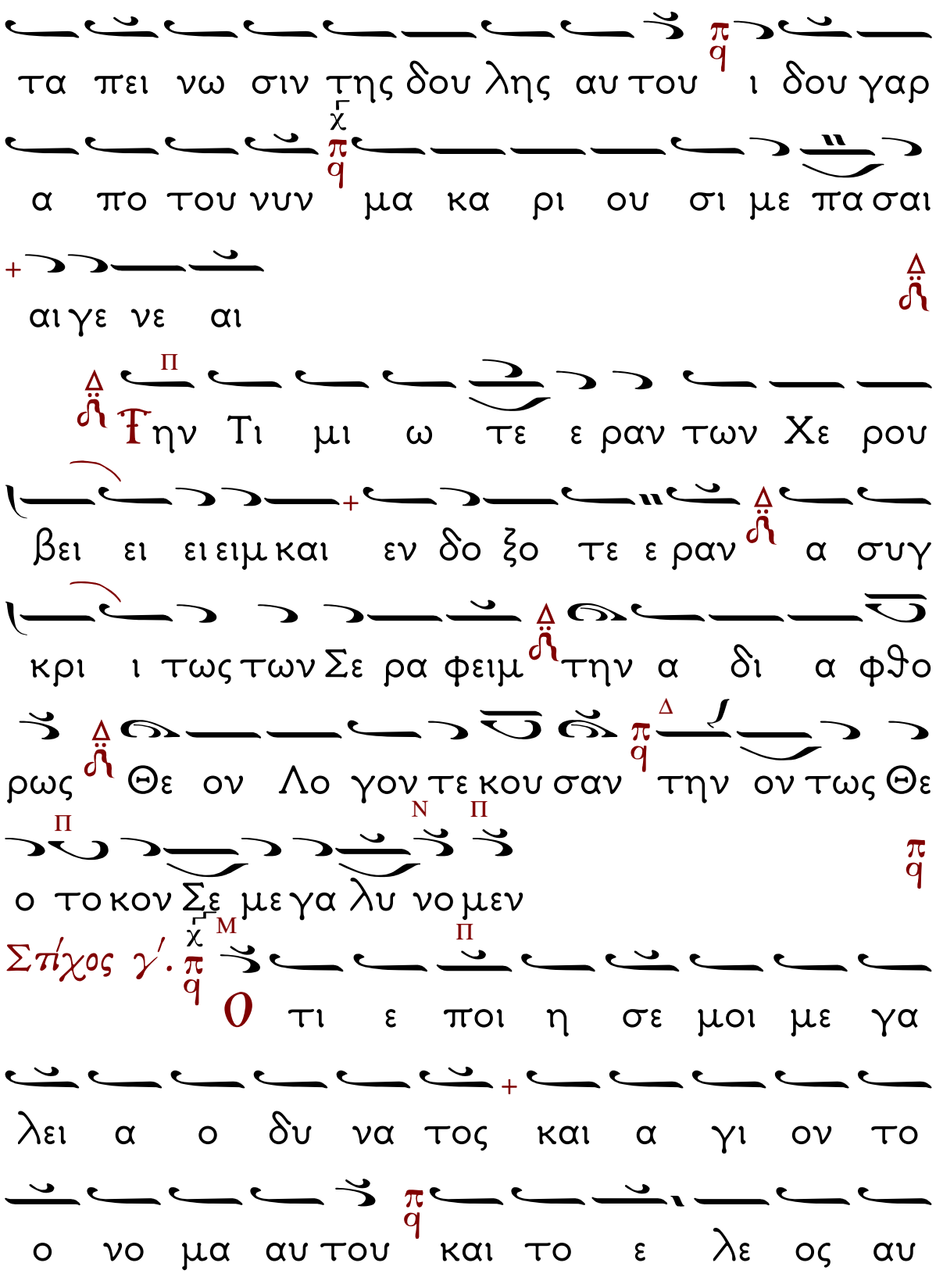
Τιμιωτέρα πρώτου ἤχου.

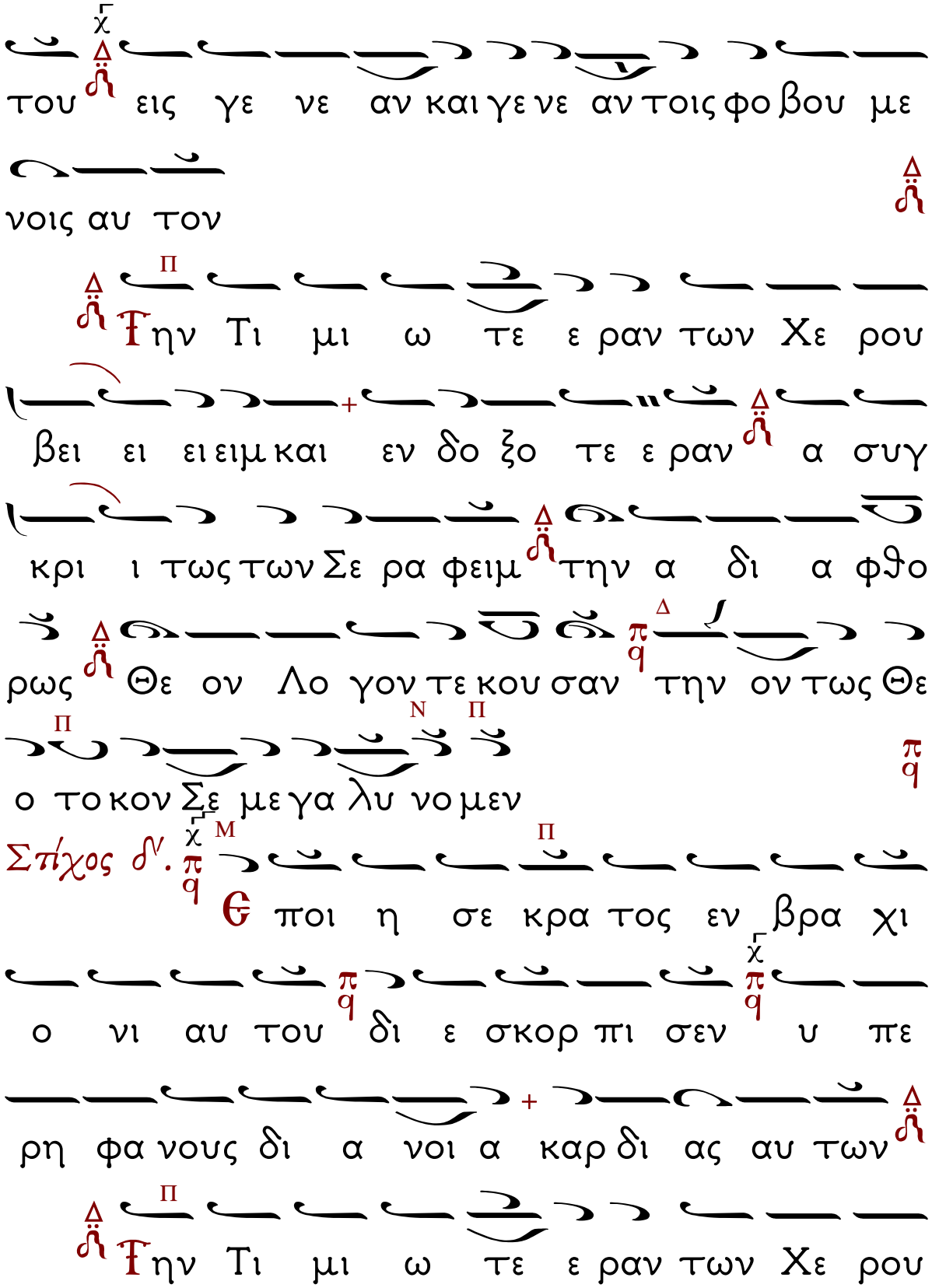
Ἦχος Πα

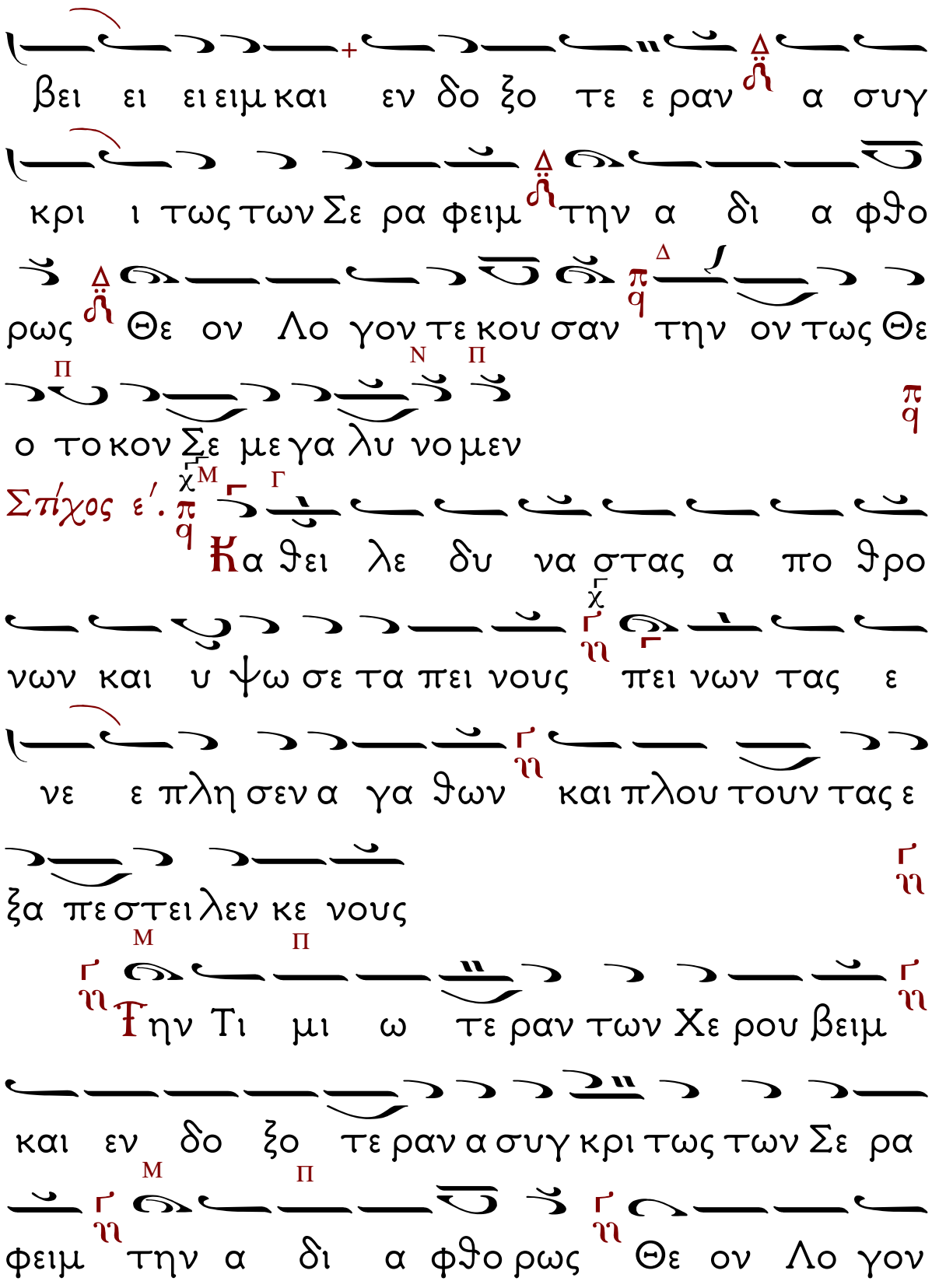
Σπίχος α'.

Σπίχος β'.

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ
α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα σαι
αι γε νε αι
Την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον Σε με γα λυ νο μεν
Σπίχος γ'.
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος και α γι ον το
ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ

του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου με
νοις αυ τον
Τ ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον Σε με γα λυ νο μεν
Στίχος α'. Θ οι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Τ ην Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου

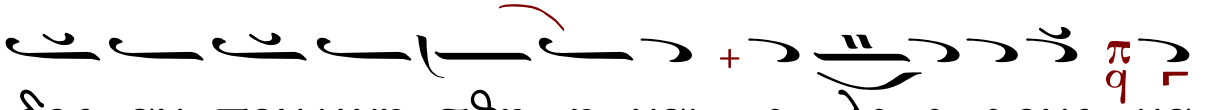

βει ει ει ειμ και εν δο ξο τε ε ραν α συγ
κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον Ϛε με γα λυ νο μεν
Στίχος ε'. Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας ε
νε ε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε
ξα πε στει λεν κε νους
Τ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

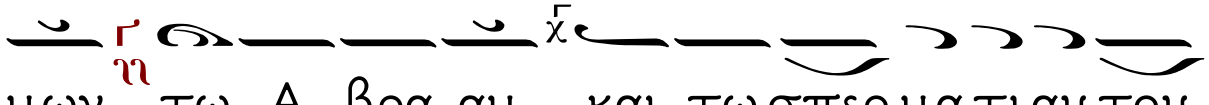

νο μεν

Σπίχος στ'.

Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους κα

θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

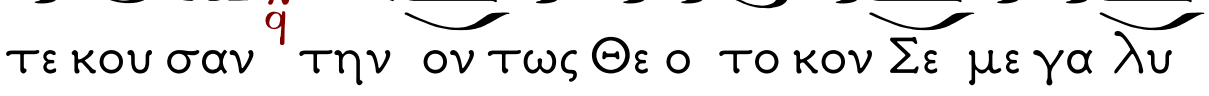

μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

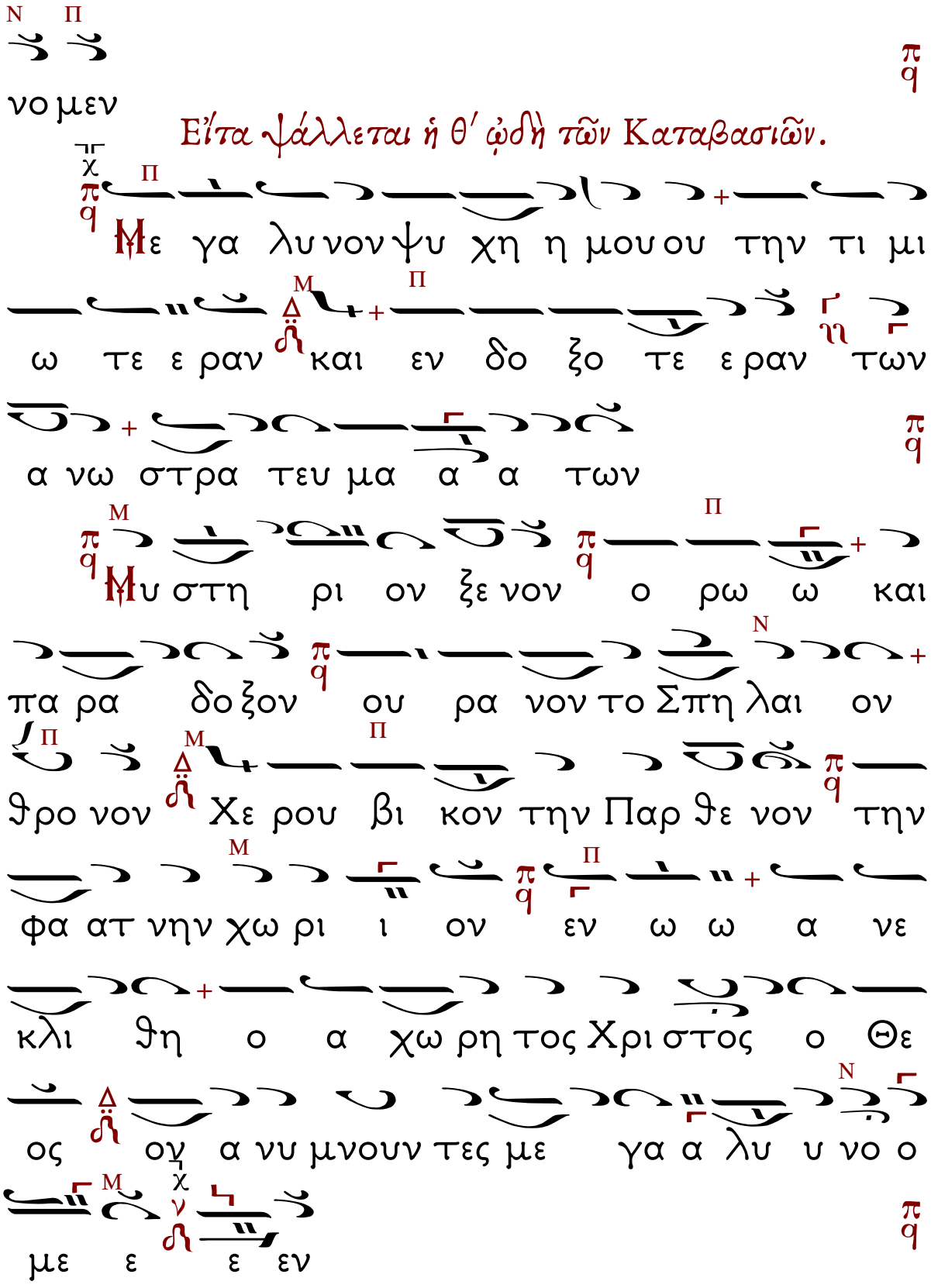

ε ως αι ω νος

Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον

τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

νο μεν
Εἶτα ψάλλεται ἡ θ′ ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι μι
ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ε ραν των
α νω στρα τευ μα α α των
Μυ στη ρι ον ξε νον ο ρω ω και
πα ρα δο ξον ου ρα νον το Σπη λαι ον
ϑρο νον Χε ρου βι κον την Παρ ϑε νον την
φα ατ νην χω ρι ι ον εν ω ω α νε
κλι ϑη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε
ος οϛ α νυ μνουν τες με γα α λυ υ νο ο
με ε ε εν

Ἐξαποστειλαριον.

Ἦχος β΄.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ Ζάκυνθος καὶ Αἴγινα, καὶ ἡ Στροφάδων ἅπασα, ὁμήγυρις μοναζόντων, ἀξίως ἀνευφημοῦσι, τὸν θεῖον Διονύσιον, κλεινὸν κοινὸν ὑπέρμαχον, φωστῆρα τὸν ἐκλάμποντα, θαυματουργίαις τοῖς πᾶσι, θερμῶς αὐτὸν καλουμένοις.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

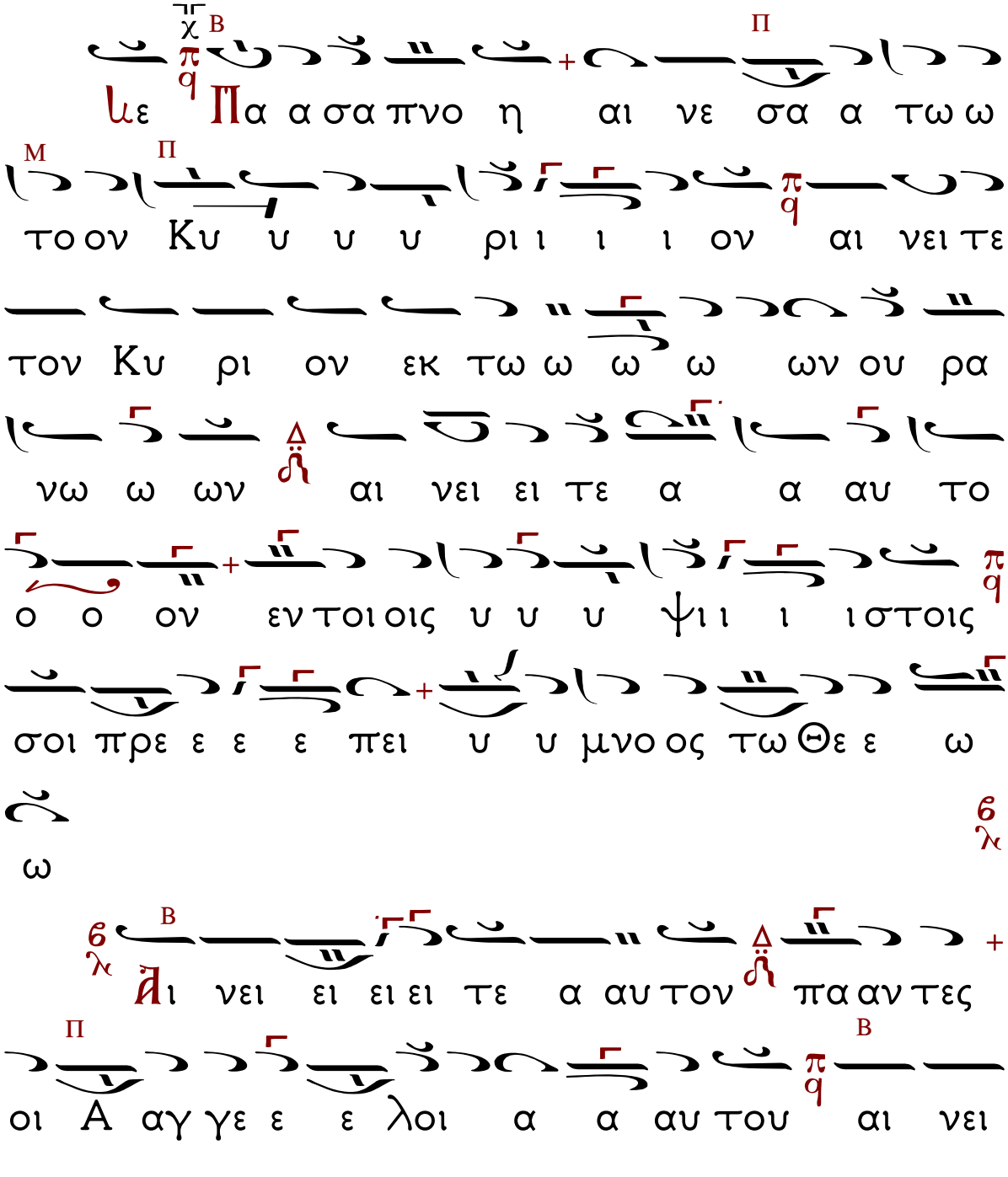
Ἡ οἰκουμένη χόρευε, ἀκουτισθεῖσα σύμπασα, δόξασον μετ᾽ Ἀγγέλων, καὶ ἀγραυλούντων ποιμένων, Θεὸν τὸν τεχθησόμενον, ἐν Βηθλεὲμ ὡς νήπιον, δι᾽ οἶκτον πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὃν ἐπλασε κατ᾽ εἰκόνα, καὶ ἐγερεῖ πεπτωκότα.

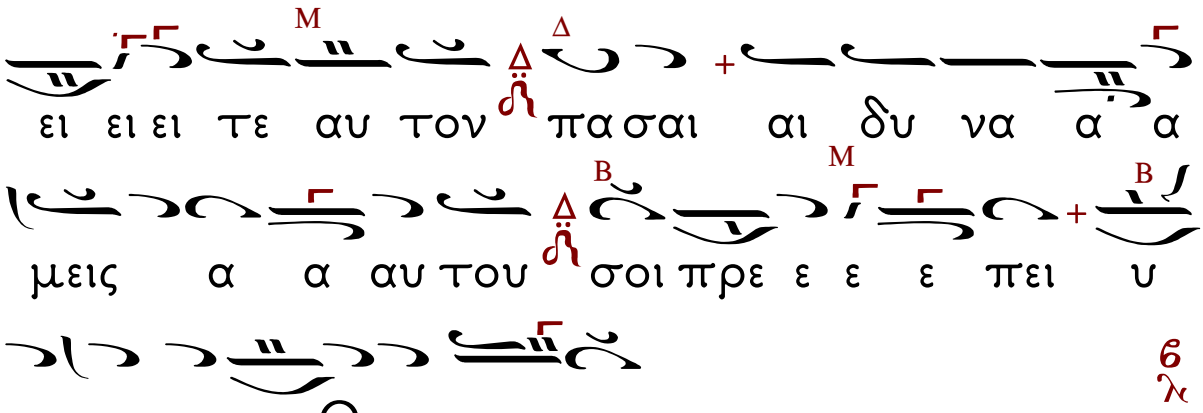
Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἱστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια.

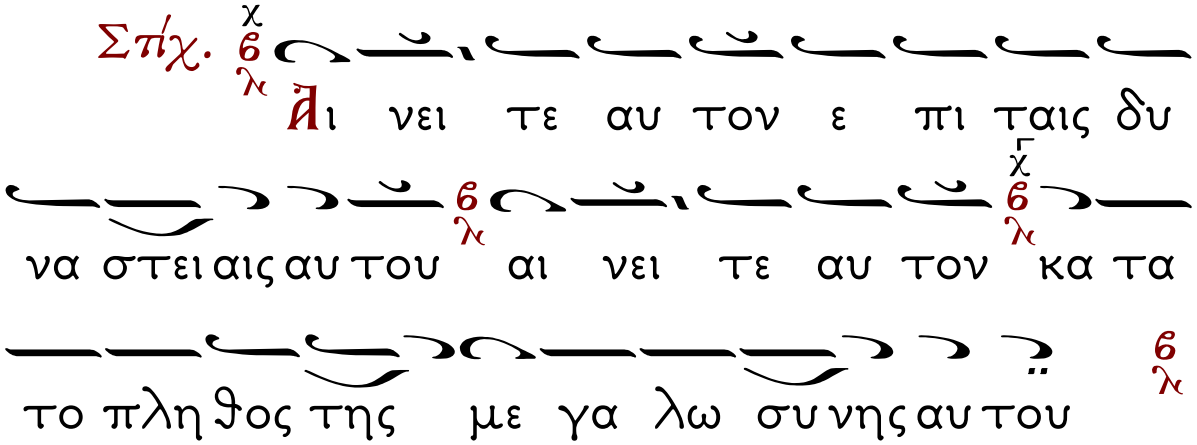
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἦχος

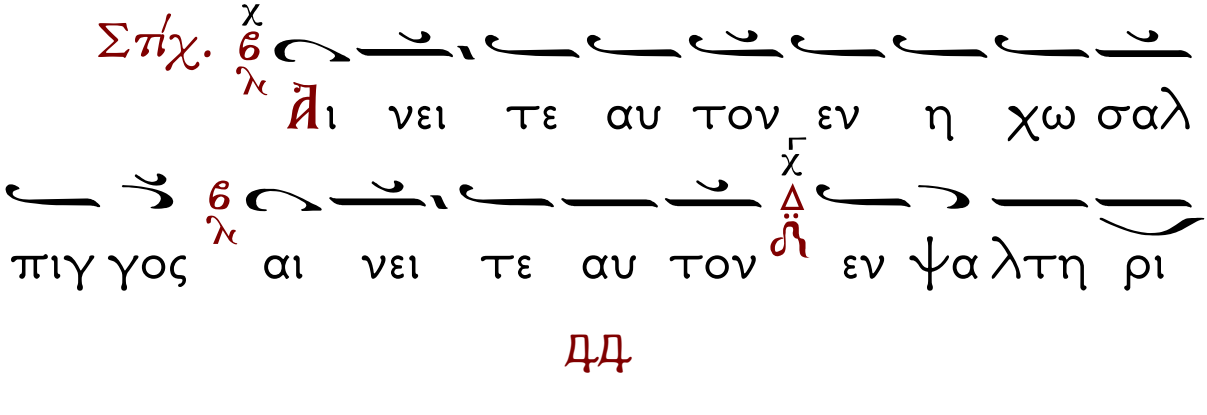

Σπ/χ.

Κατὰ χρέος συνέλθωμεν, τῆς Ζακύνθου οἱ ἔκγονοι, ἑορτὴν πανίερον ἑορτάζοντες, πνευματικῶς ἀγαλλόμενοι, ὡς ἄφθαρτον ἄσυλον, εὐσεβείας θησαυρόν, κεκτημένοι πολύτιμον, ἐν πατρῴᾳ γῇ· διὸ ὕμνους προπέμψωμεν Κυρίῳ, τῷ ἡμῖν δωρησαμένῳ, πλοῦτον πρλύολβον ἄνωθεν.

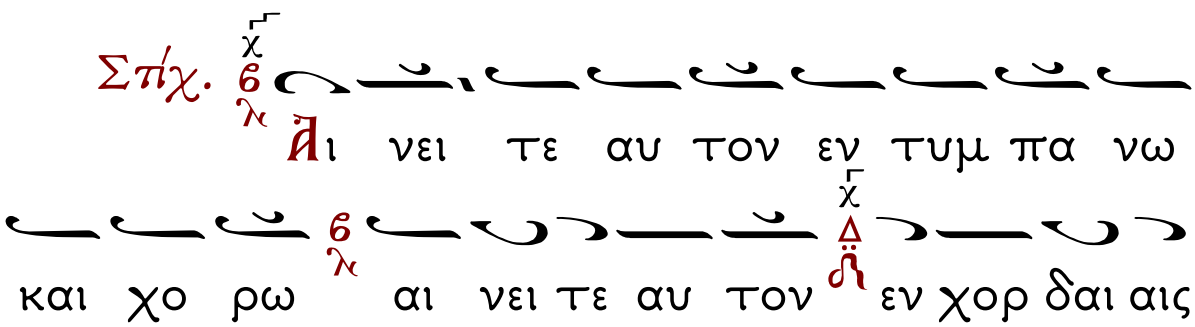
Σπ/χ.

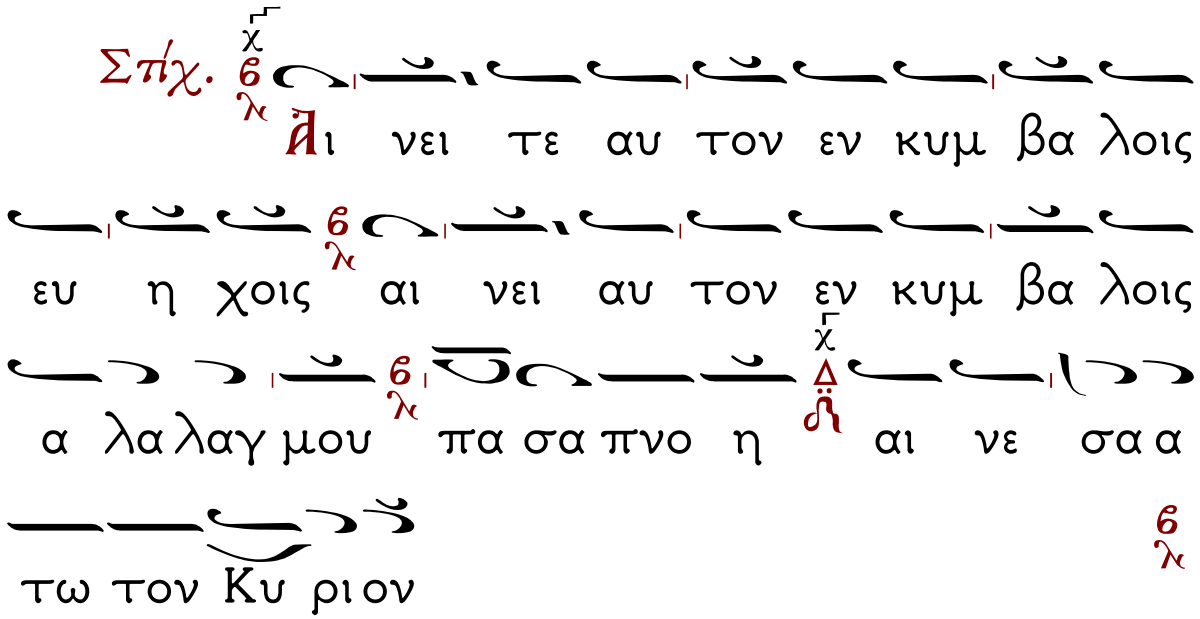

Θησαυρὸς ὃν κεκτήμεθα, Διονύσιος πέφυκε, τῆς Ζακύνθου βλάστημα ἱερώτατον· διὸ συμφώνως Ζακύνθιοι, αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε δόξα καὶ τιμή, τῆς πατρίδος πολύδοξε, Διονύσιε· χαῖρε στήριγμα στέφος εὐπατρίδων, χαῖρε σκέπη Ὀρθοδόξων, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Σπ/χ.

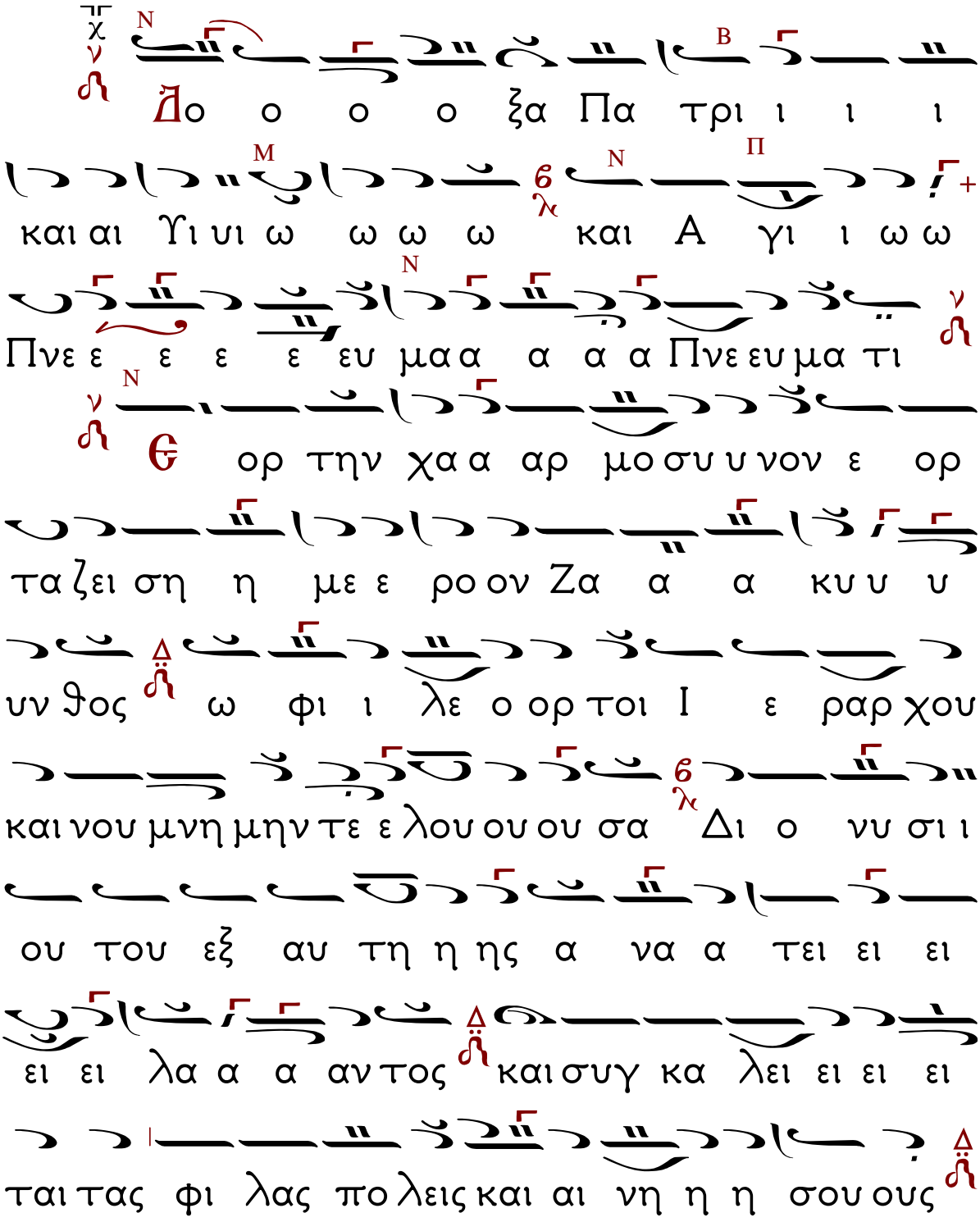

Τῆς Αἰγίνης τὸ ποίμνιον, ἐπιστεύθης θεόληπτε, καὶ καλῶς ἐποίμανας θείῳ Πνεύματι· διὸ ποιμένα θεάρεστον, σὲ γνοὺς πιστῶν σύλλογος, πανδημεὶ Αἰγινητῶν, νῦν φαιδρῶς ἑορτάζει σου, τὸ μνημόσυνον, καὶ ἡμῖν ἐπαλλήλως συγχορεύει, τοῖς γεραίρουσιν ἐκ πόθου, τὴν σεβασμίαν σου κοίμησιν.

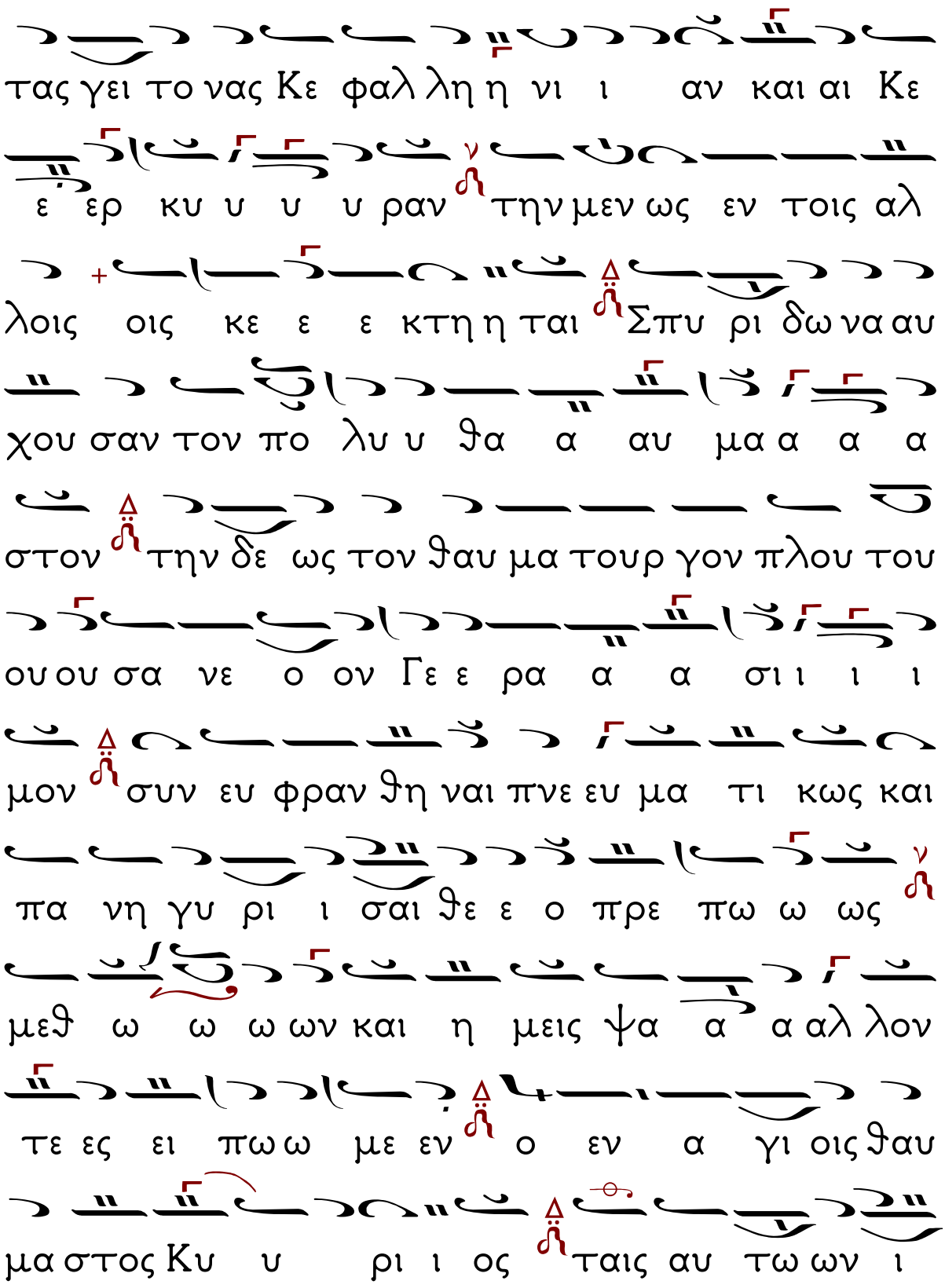

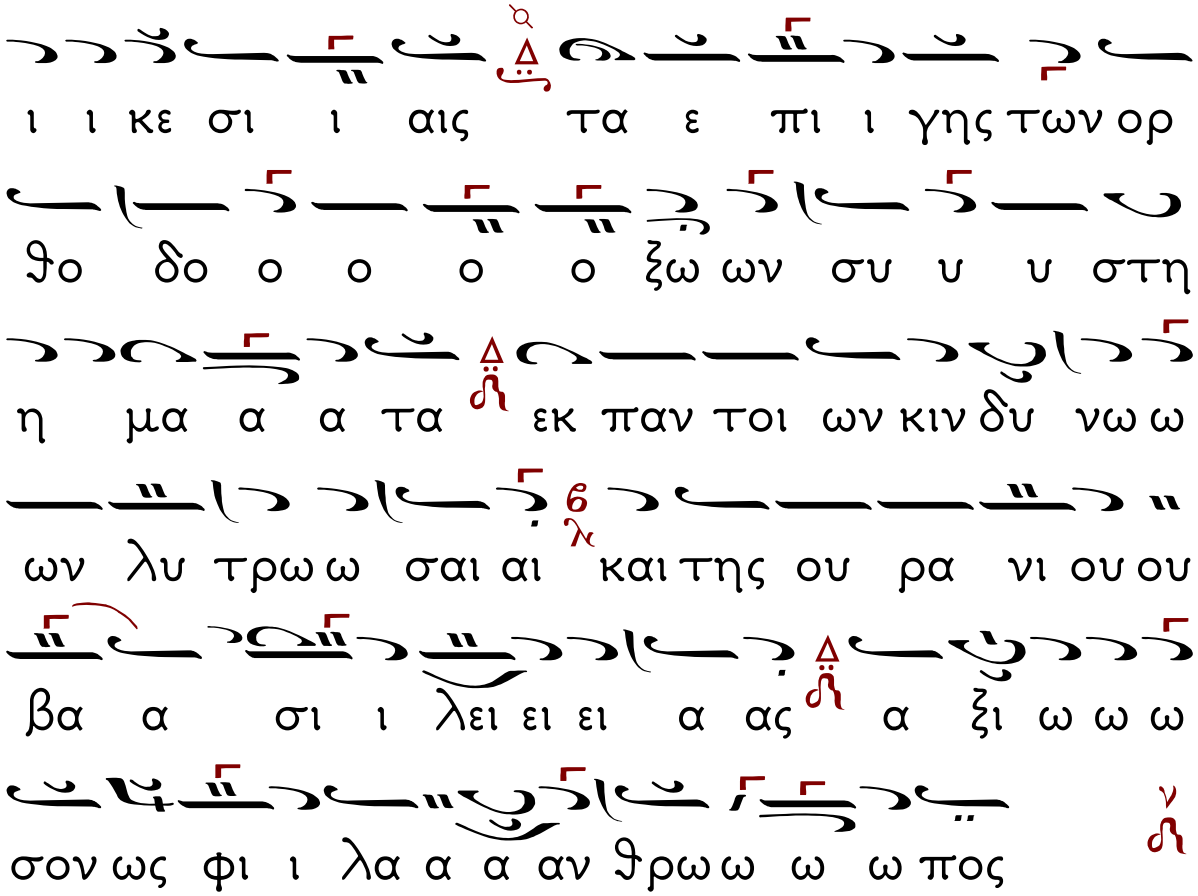

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου σου, τὴν κυρίαν ἐλαμπρυνας, τὴν ἀγάπην ἔργοις σου καὶ γὰρ κτείναντα, σοῦ τὸν αὐτάδελφον ἀδελφόν, ἐνόμισας ἄκακε, παρορῶν τὸ ἑαυτοῦ, ἀνομώτατον ἔγκλημα, μᾶλλον δ' εὐμενῶς, σωτηρίας τὴν τρίβον ἐκδιδάσκων, φιλανθρώπως τὰ πρὸς χρείαν, αὐτῷ παρέσχες μακάριε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ΄.

Ἦχος πα Νη

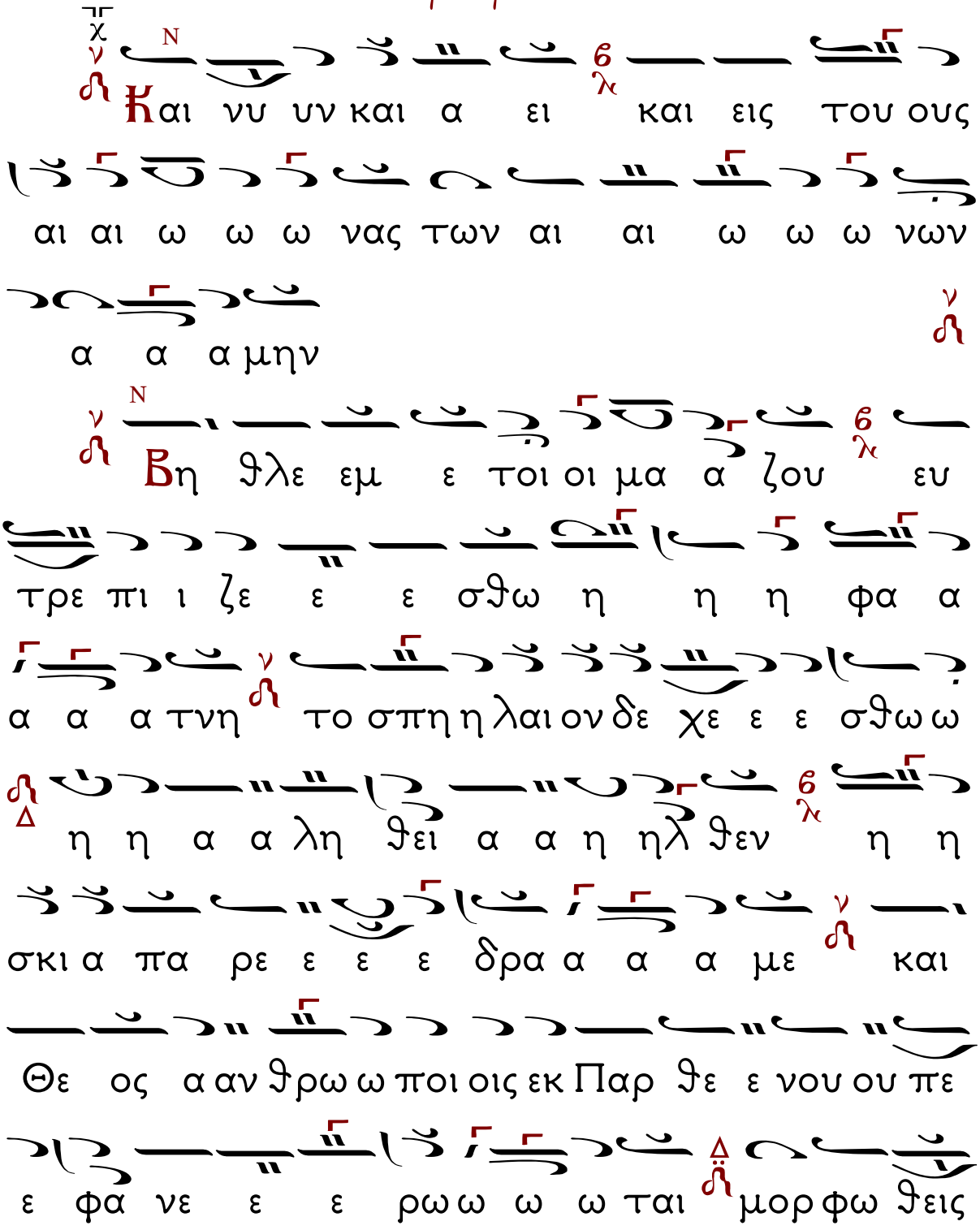

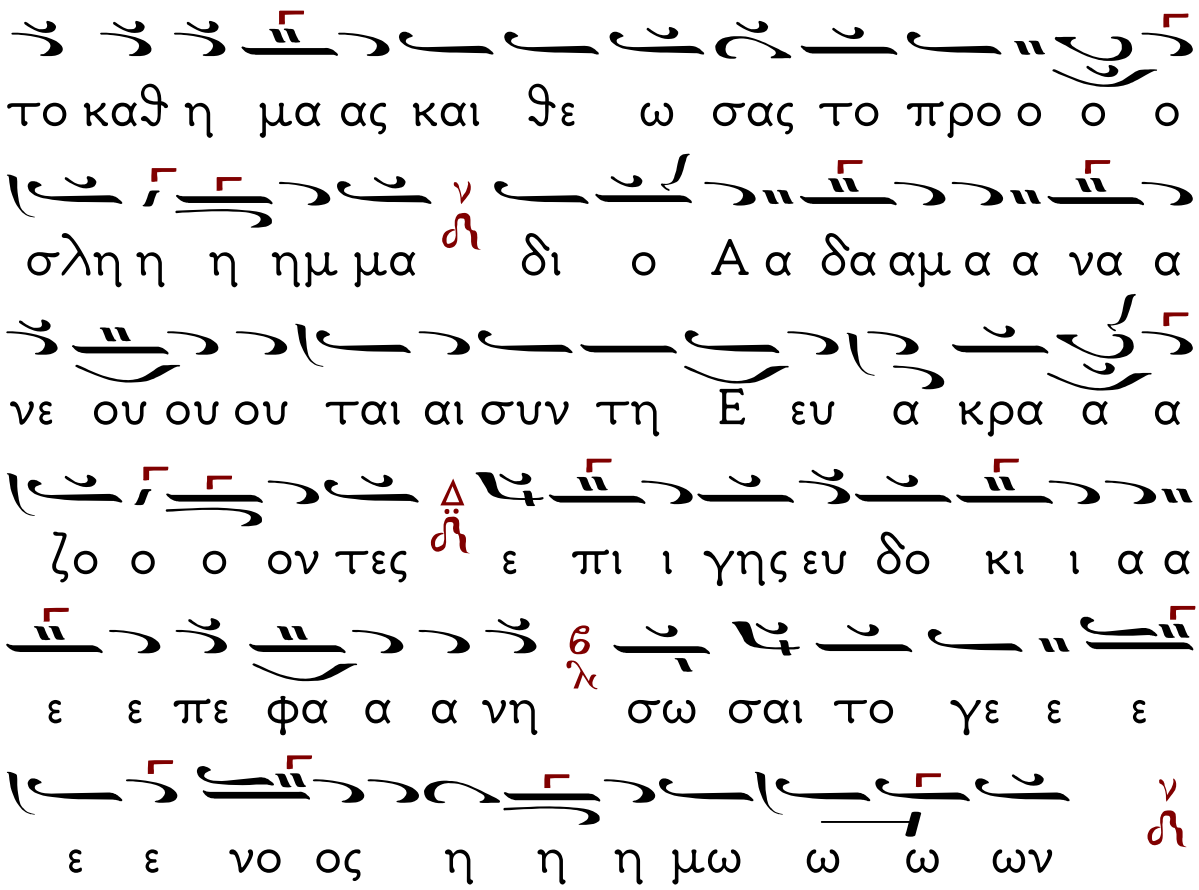

τας γει το νας Κε φαλ λη η νι ι αν και αι Κε
ε ερ κυ υ υ υ ραν την μεν ως εν τοις αλ
λοις οις κε ε ε κτη η ται Σπυ ρι δω να αυ
χου σαν τον πο λυ υ θα α αυ μα α α α
στον την δε ως τον θαυ μα τουρ γον πλου του
ου ου σα νε ο ον Γε ε ρα α α σι ι ι ι
μον συν ευ φραν θη ναι πνε ευ μα τι κως και
πα νη γυ ρι ι σαι θε ε ο πρε πω ω ως
μεθ ω ω ω ων και η μεις ψα α α αλ λον
τε ες ει πω ω με εν ο εν α γι οις θαυ
μα στος Κυ υ ρι ι ος ταις αυ τω ων ι

ι ι κε σι ι αις τα ε πι ι γης των ορ
ϑο δο ο ο ο ο ξω ων συ υ υ στη
η μα α α τα εκ παν τοι ων κιν δυ νω ω
ων λυ τρω ω σαι αι και της ου ρα νι ου ου
βα α σι ι λει ει ει α ας α ξι ω ω ω
σον ως φι ι λα α α αν ϑρω ω ω πος

Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ΄.

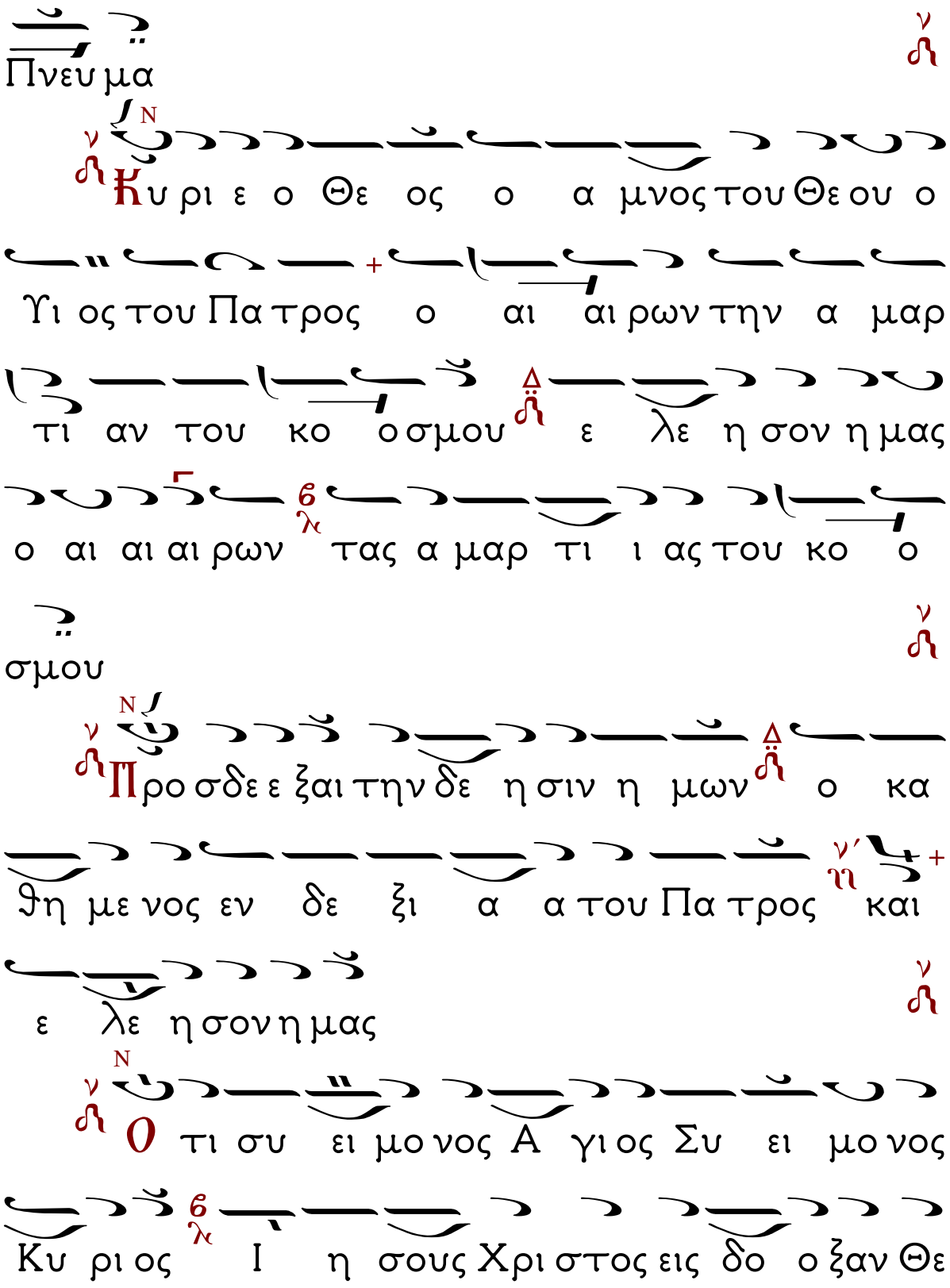
Προεόρτιον.

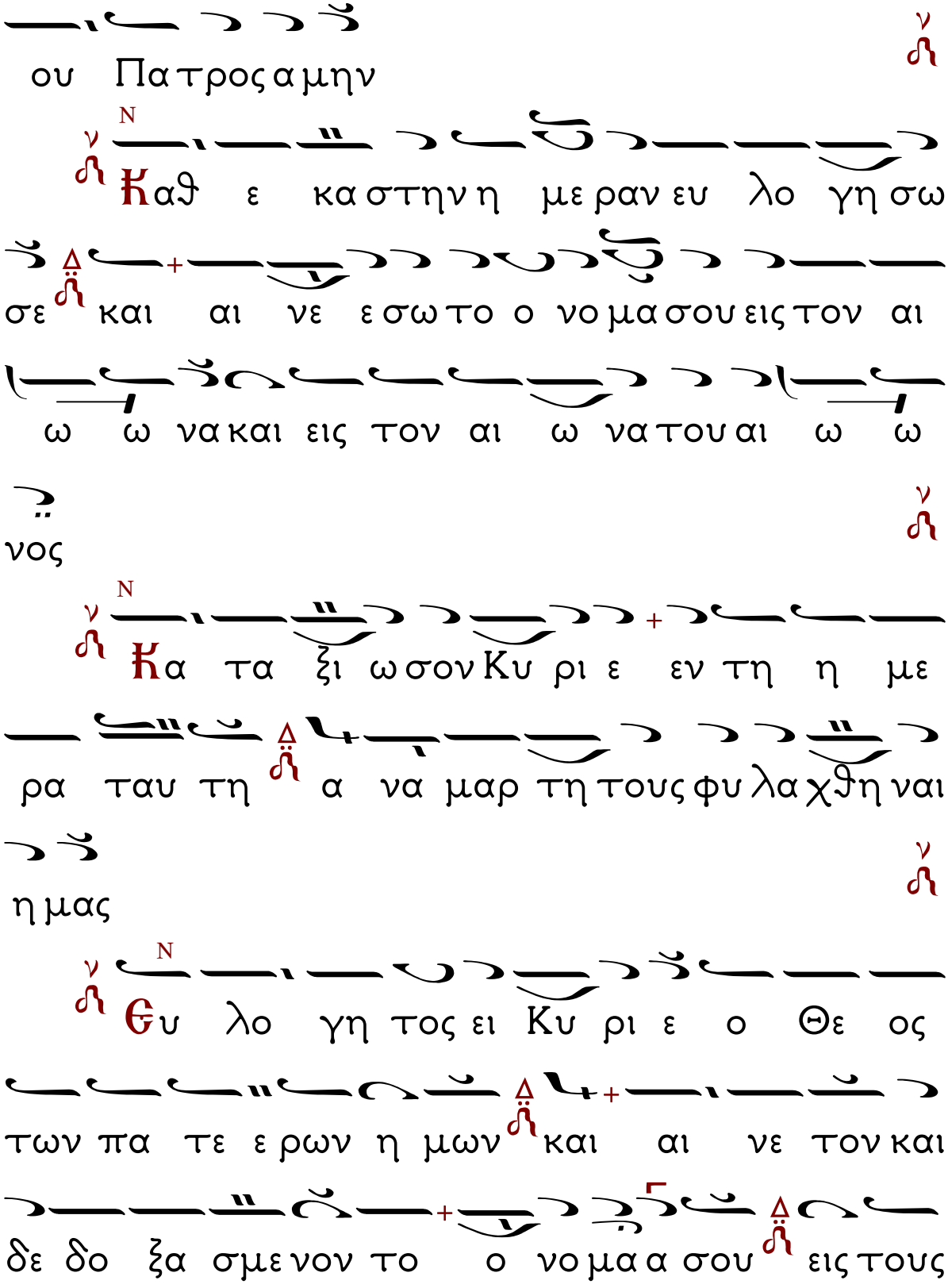

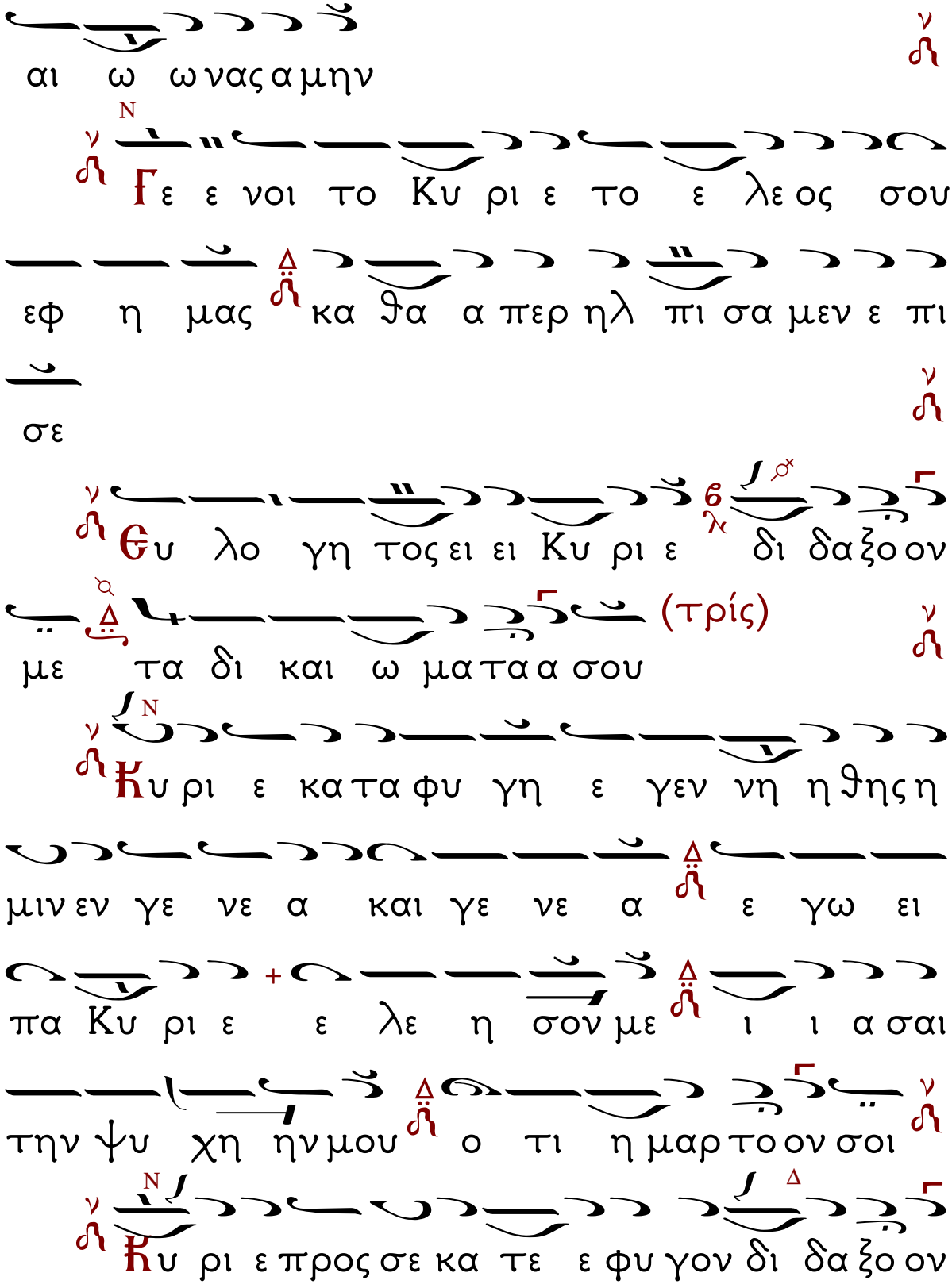

το καθ η μα ας και θε ω σας το προ ο ο ο
σλη η η ημ μα δι ο Α α δα αμ α α να α
νε ου ου ου ται αι συν τη Ε ευ α κρα α α
ζο ο ο ον τες ε πι ι γης ευ δο κι ι α α
ε ε πε φα α α νη σω σαι το γε ε ε
ε ε νο ος η η η μω ω ω ων

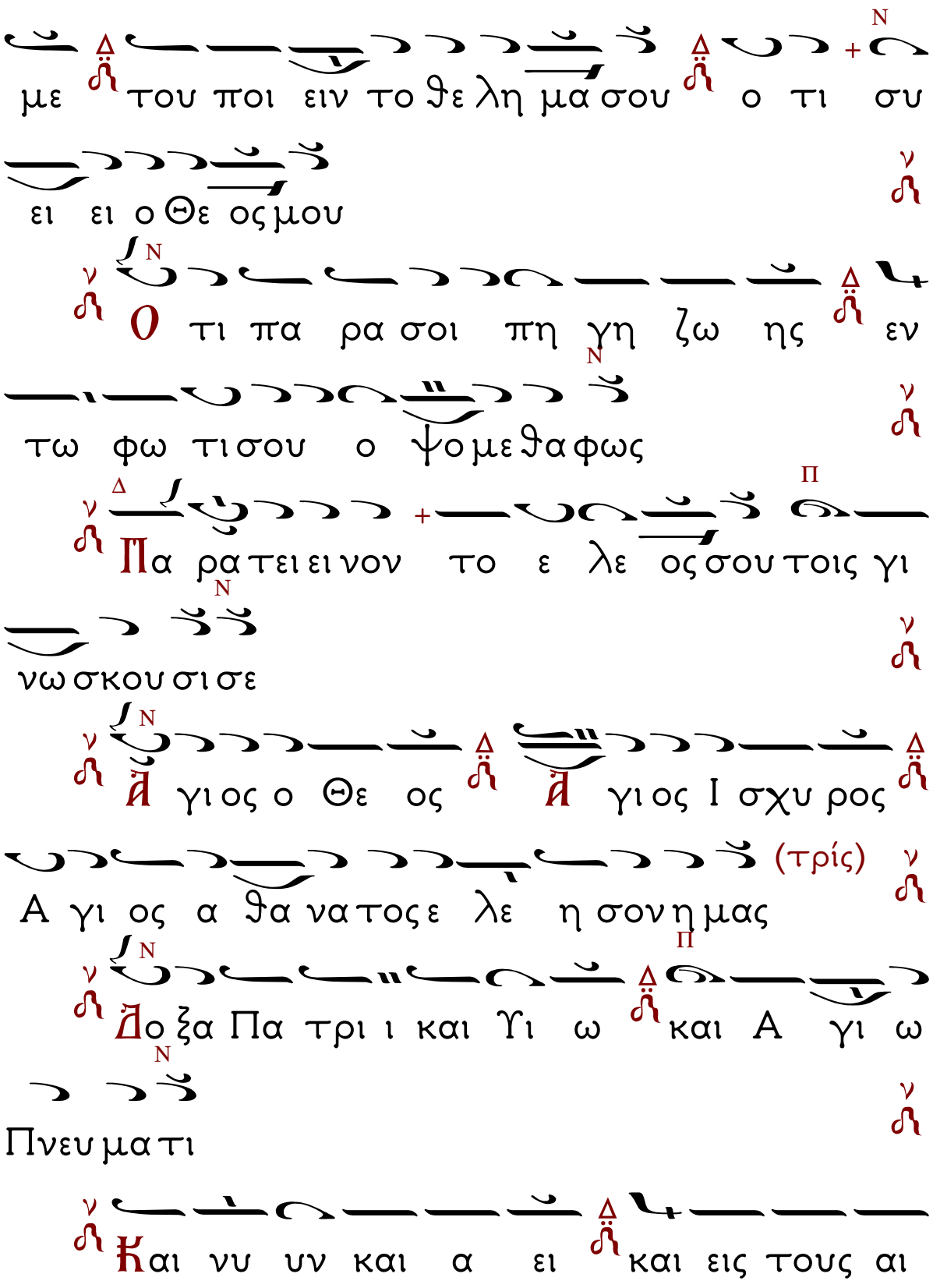
ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

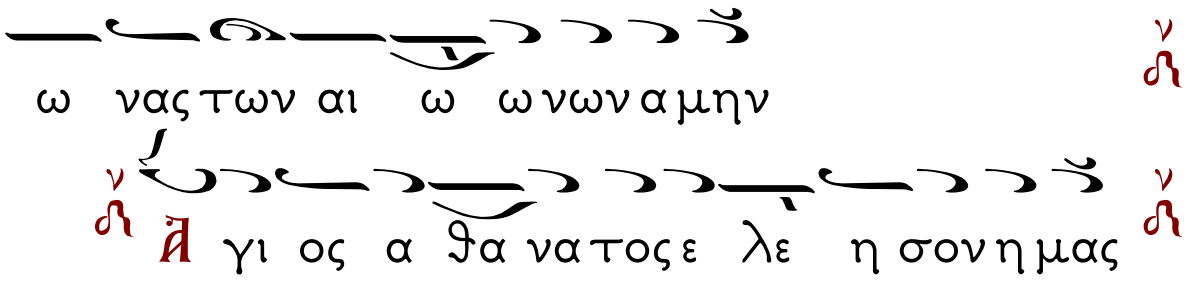

Πνευμα
Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο
Υιος του Πατρος ο αιρων την αμαρ
τιαν του κοσμου ελεησον ημας
ο αιρων τας αμαρτιας του κο
σμου
Προσδεξαι την δεησιν ημων ο κα
θημενος εν δεξια του Πατρος και
ελεησον ημας
Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει μονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θε

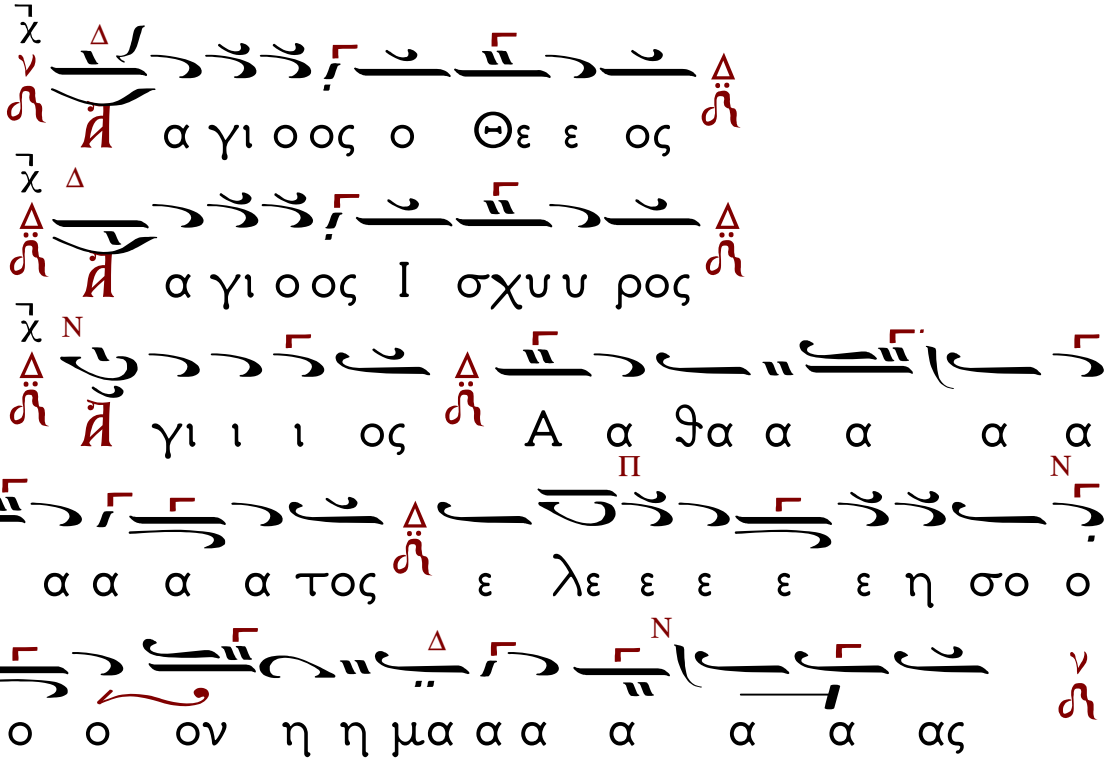

ου Πατρος αμην
Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω
σε και αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι
ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω
νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
η μας
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
των πα τε ε ρων η μων και αι νε τον και
δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α σου εις τους

αι ω ωνας αμην
Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου
εφ η μας κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι
σε
Θυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον
με τα δι και ω μα τα α σου
(τρίς)
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει
πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι ι α σαι
την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ
ει ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι σου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε
Ἅ γι ος ο Θε ος Ἅ γι ος Ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας (τρίς)
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι
Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω ωνωναμην
Ἅ γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

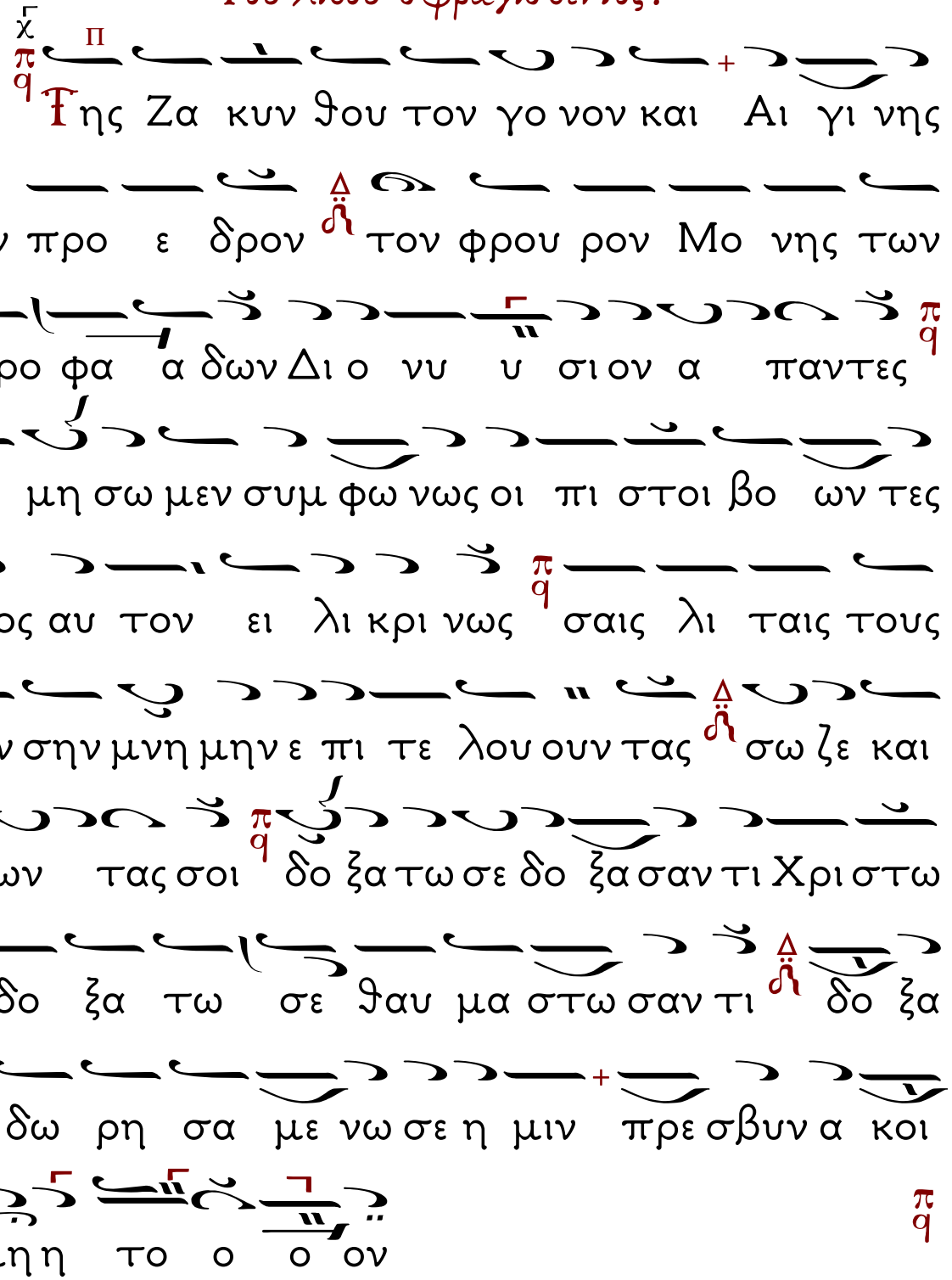
Ἀσματικὸν.

Ἅ α γι οος ο Θε ε ος
Ἅ α γι οος Ι σχυ ρος
Ἅ γι ι ι ος Α α θα α α α α
να α α α τος ε λε ε ε ε η σο ο
ο ο ο ον η η μα α α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄.

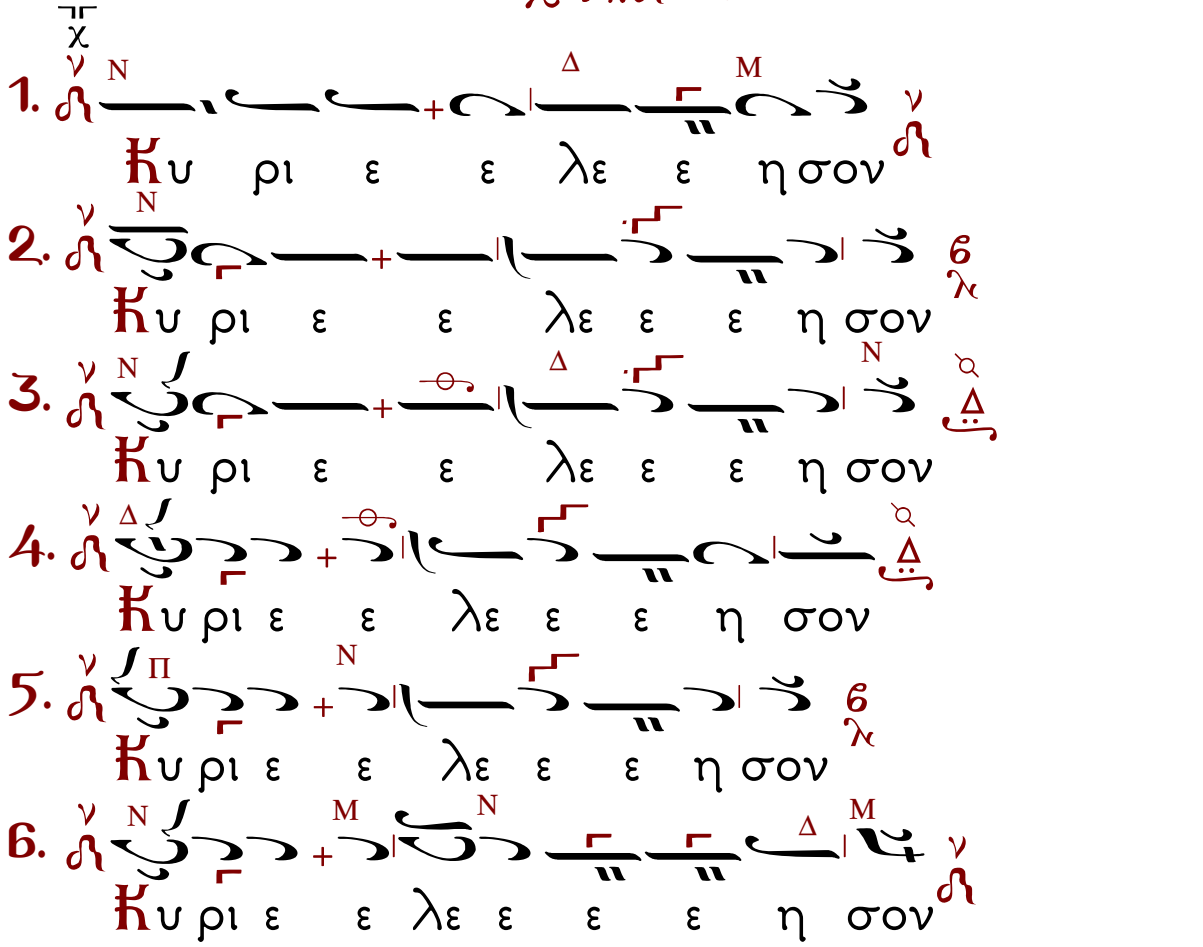
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

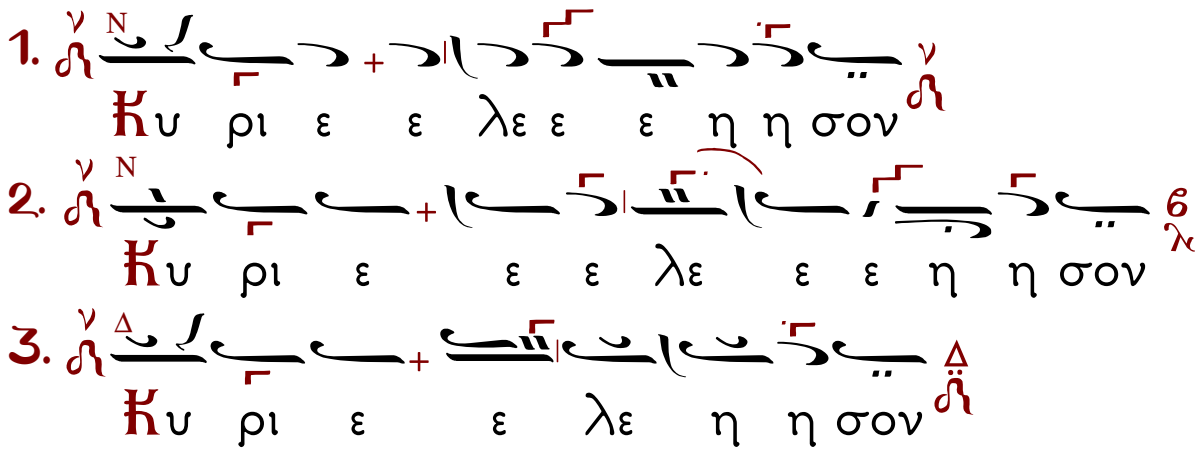
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

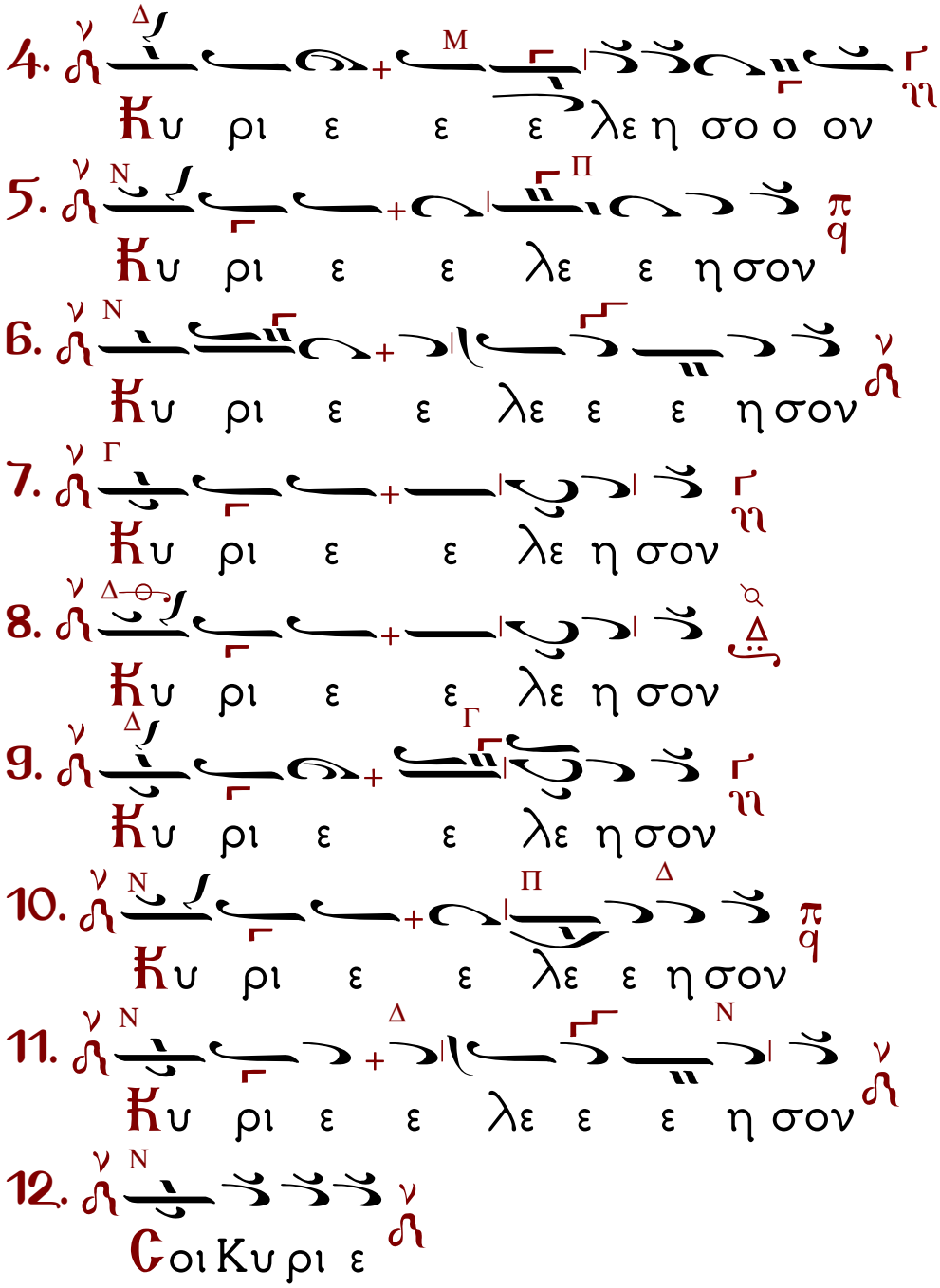
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ̈ π̈ Νη

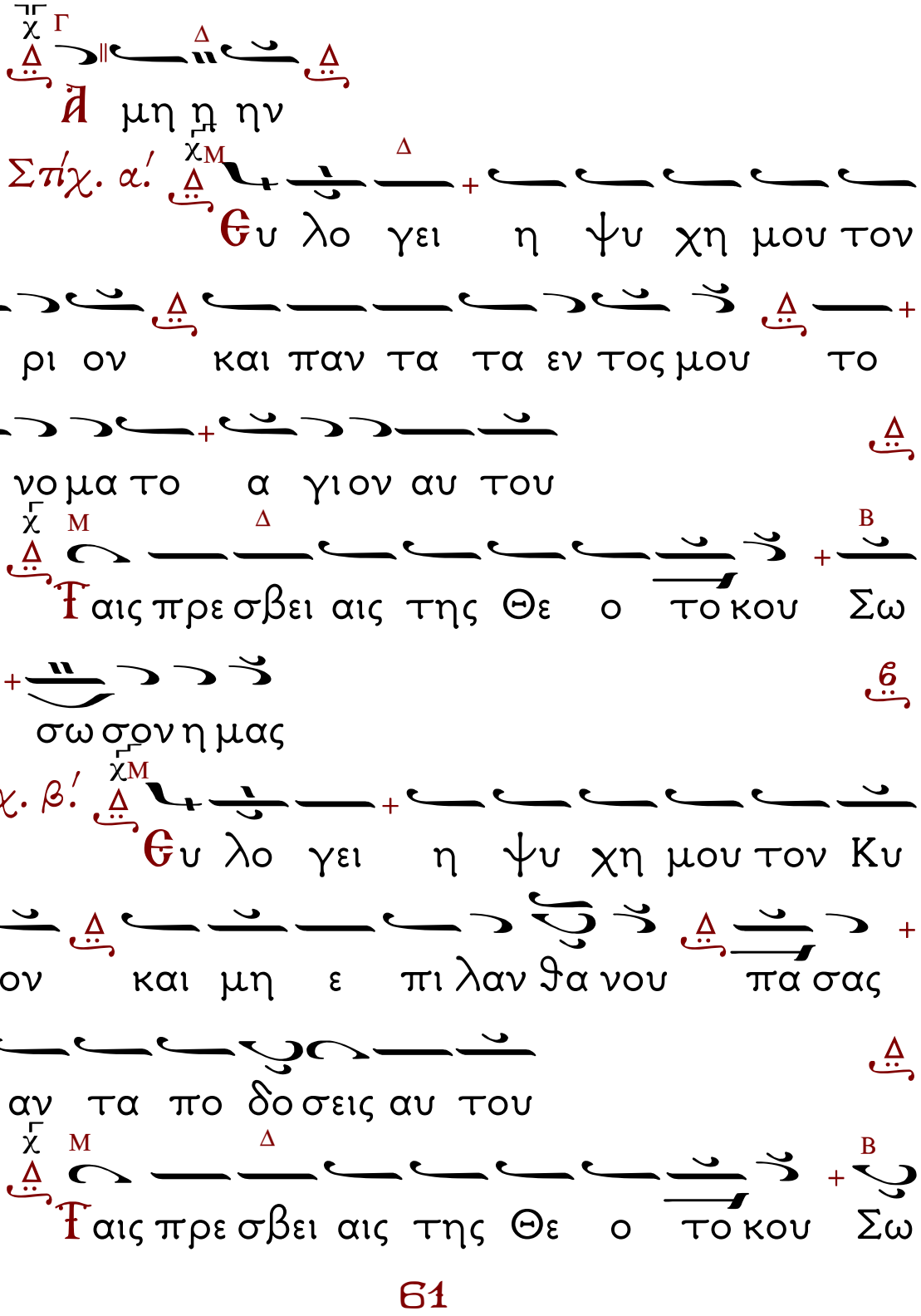

ΕΤΕΡΑ.

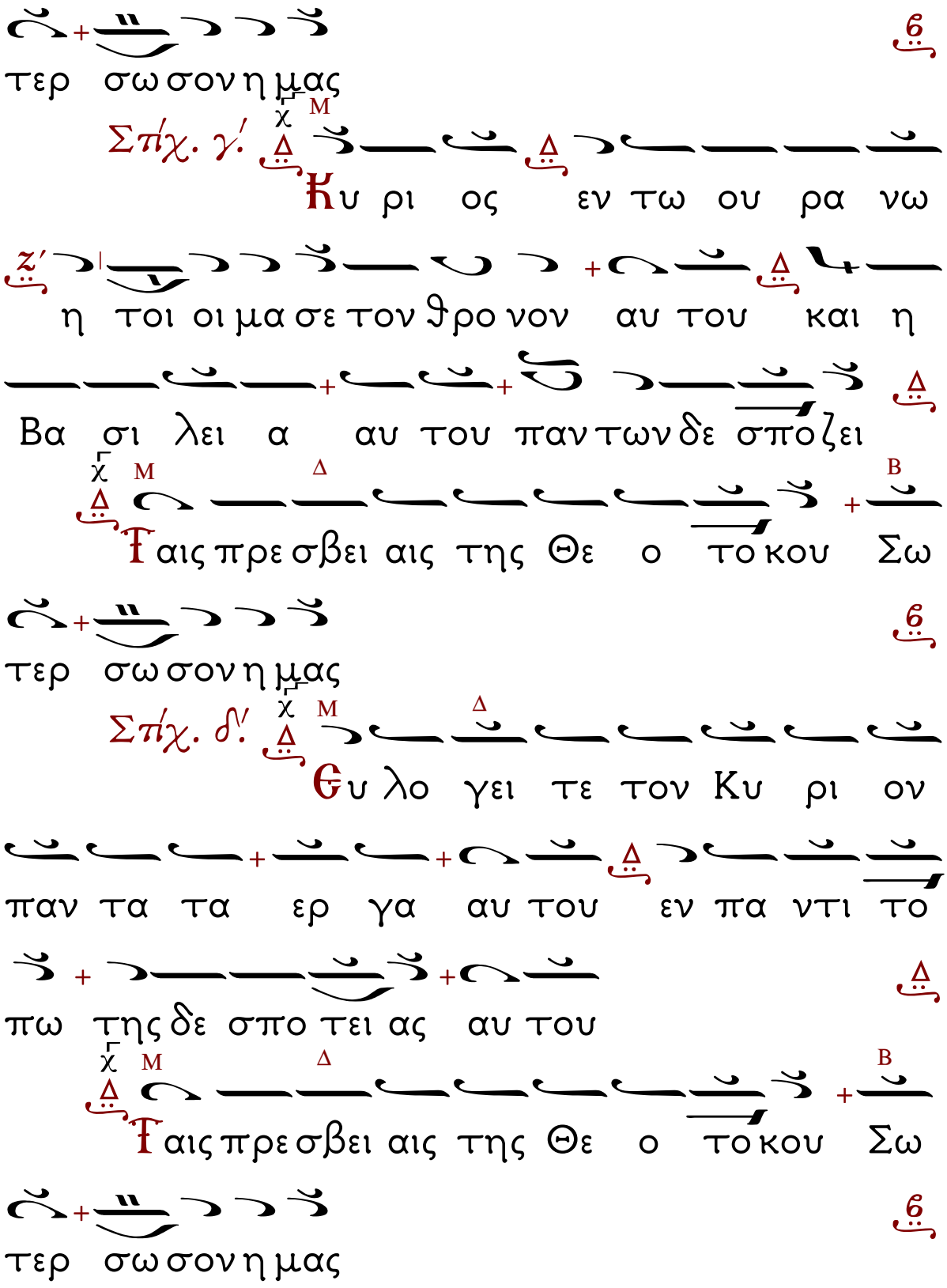

4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

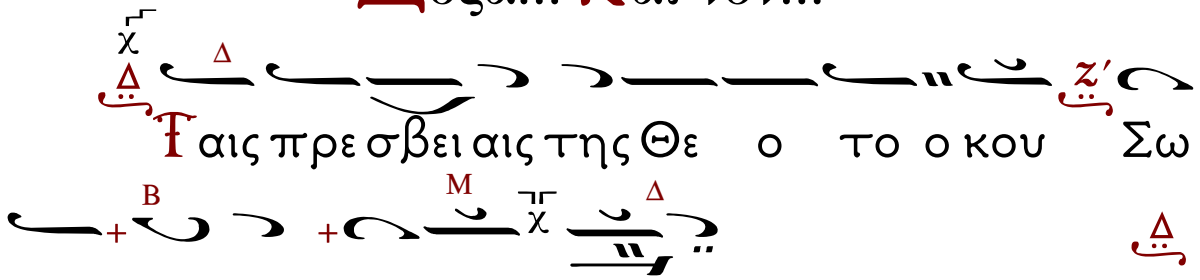
Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

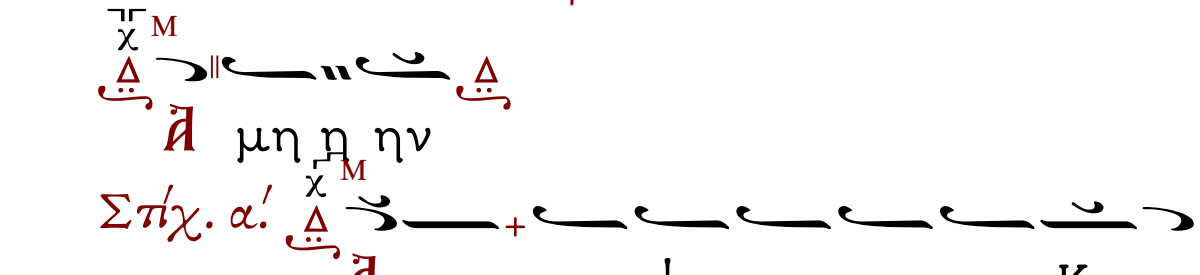

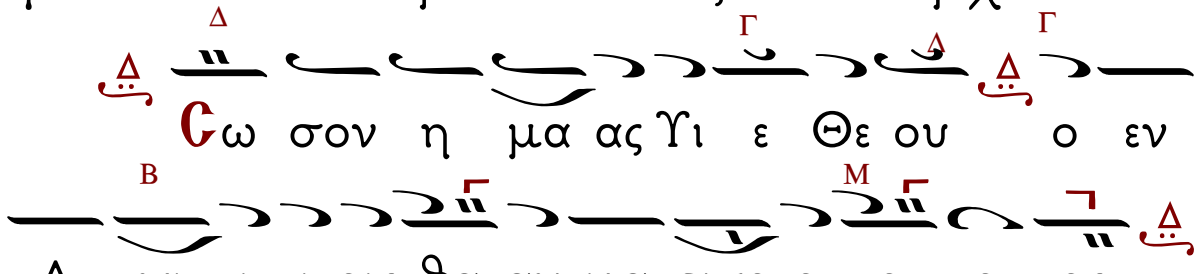

τερ σω σον η μας
Σπ/χ. γ'.
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σε τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. δ'.
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον
παν τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το
πω της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

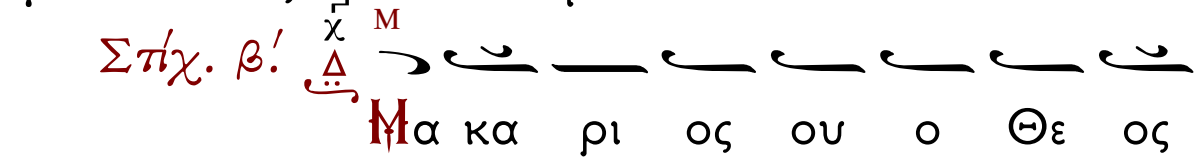
Δόξα... Καὶ νῦν...

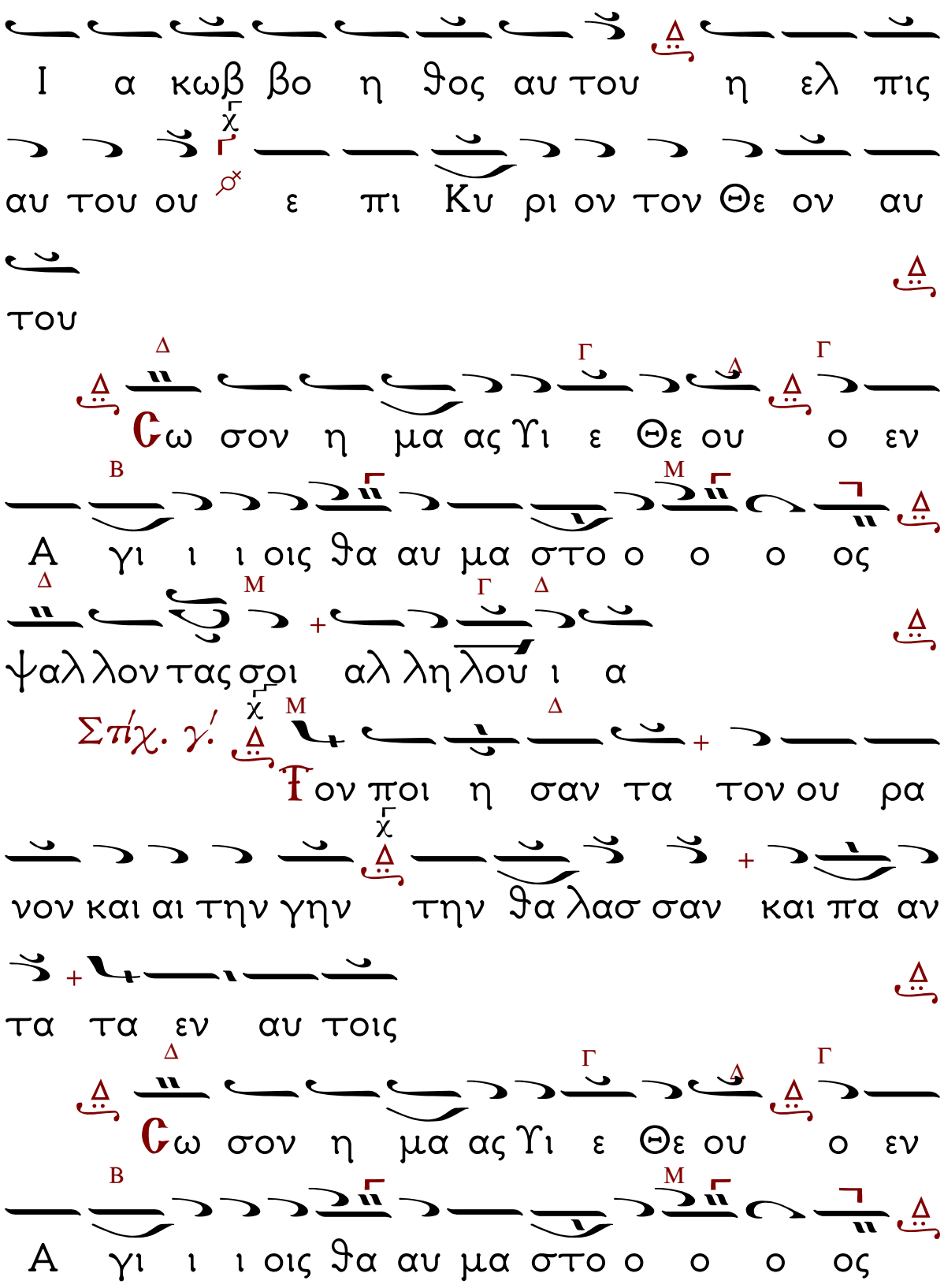

Ἀντίφωνον β'.

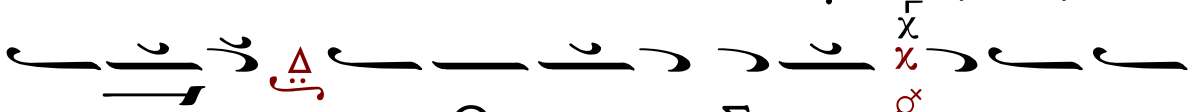

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Σπ/χ. γ΄.
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

Σπ/χ. δ'. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

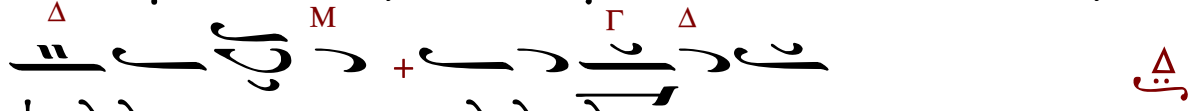

Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

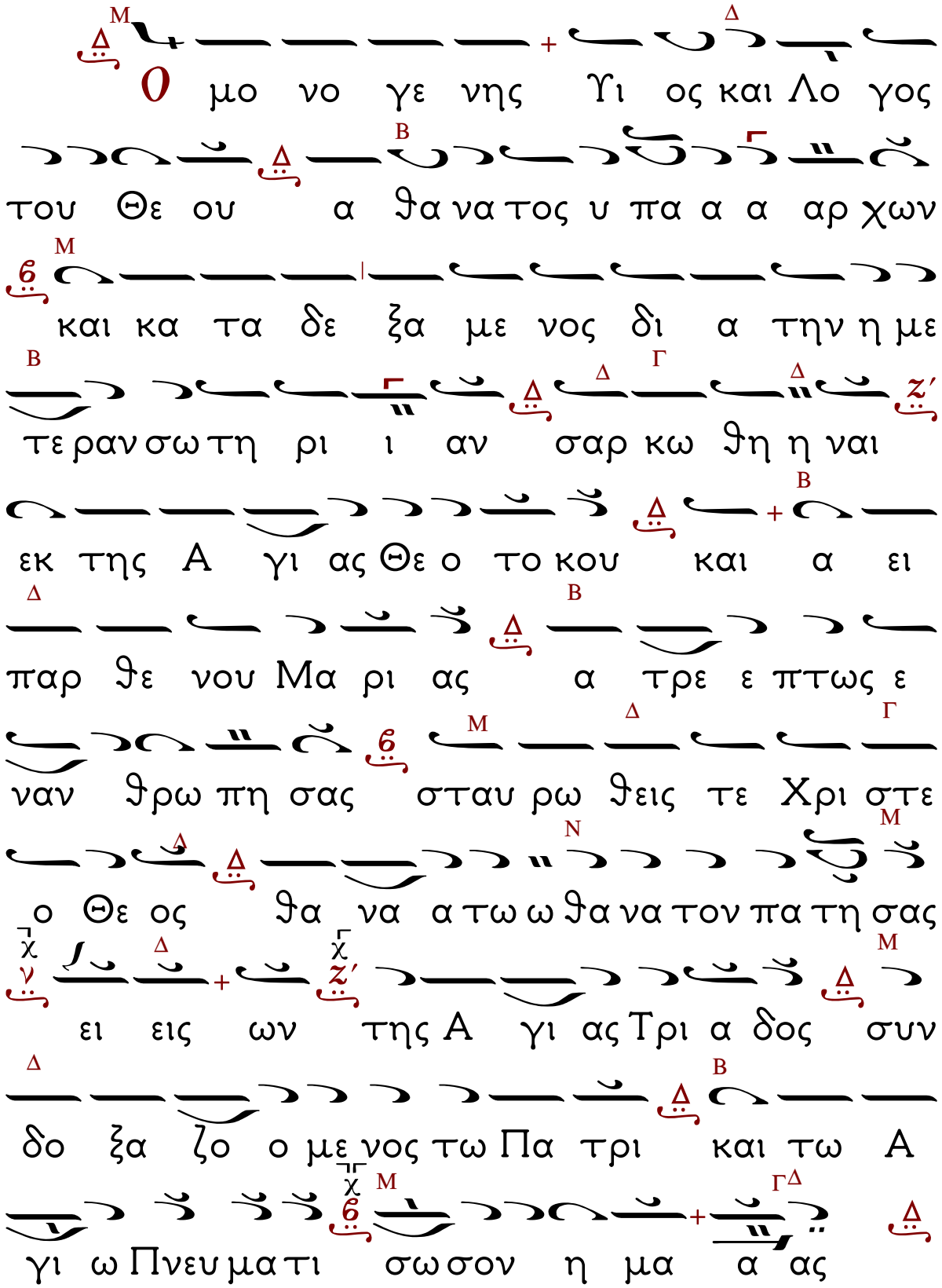

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

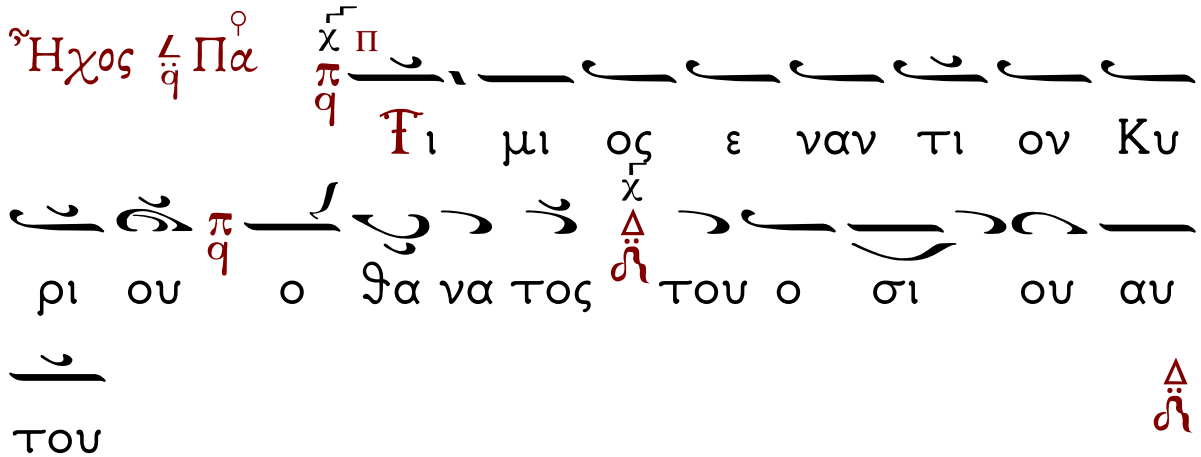

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

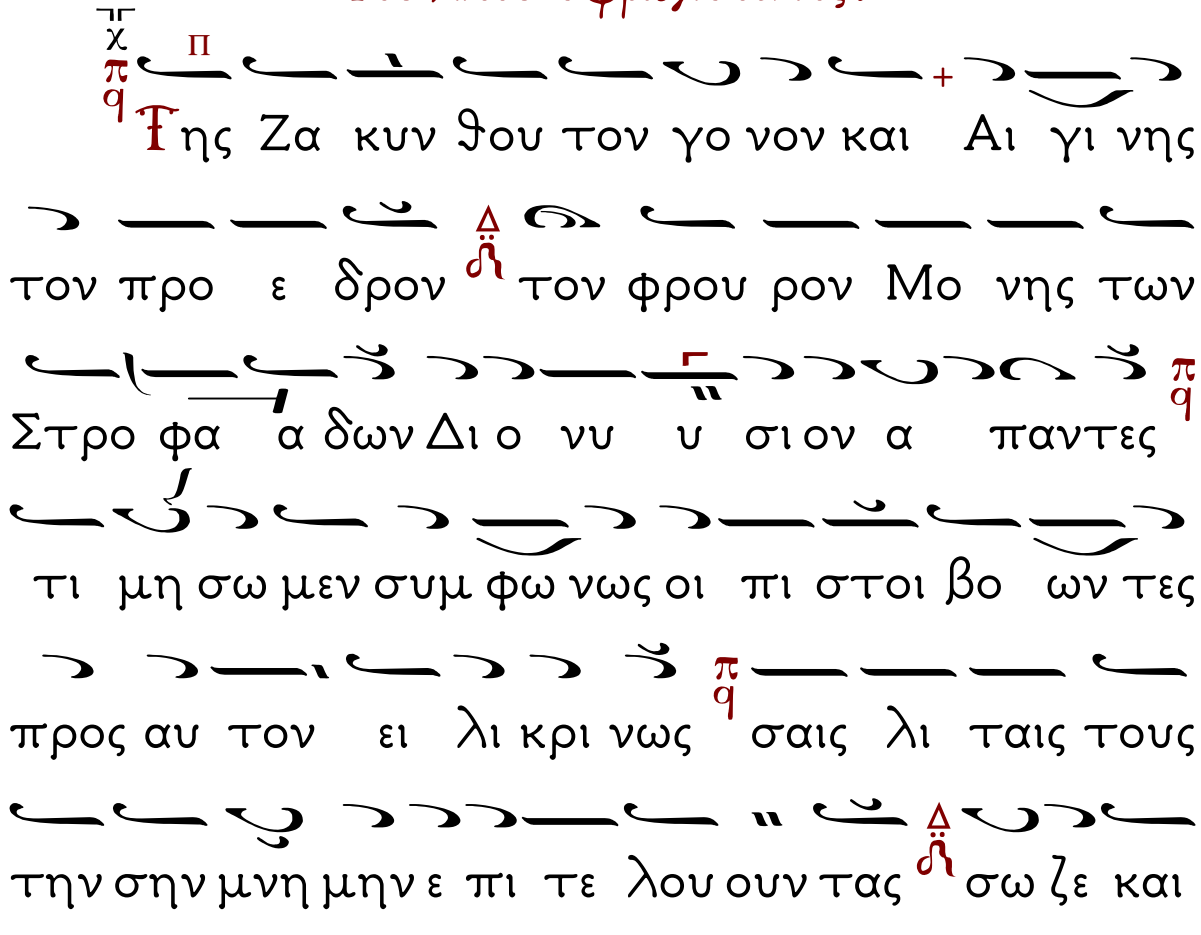
Ἀντίφωνον γ'.

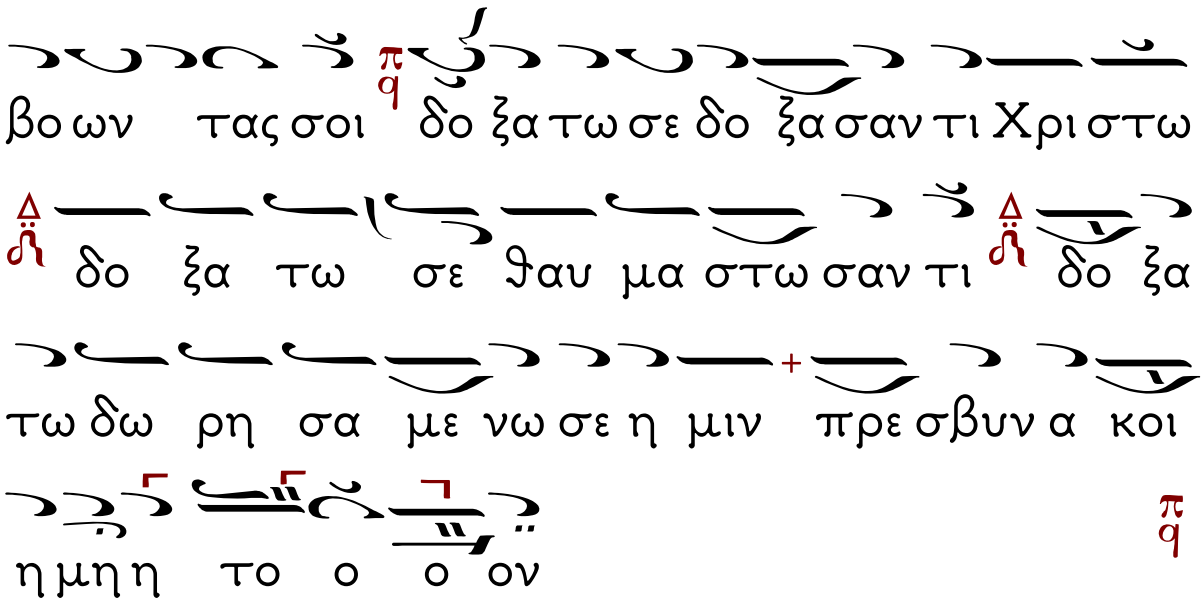

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

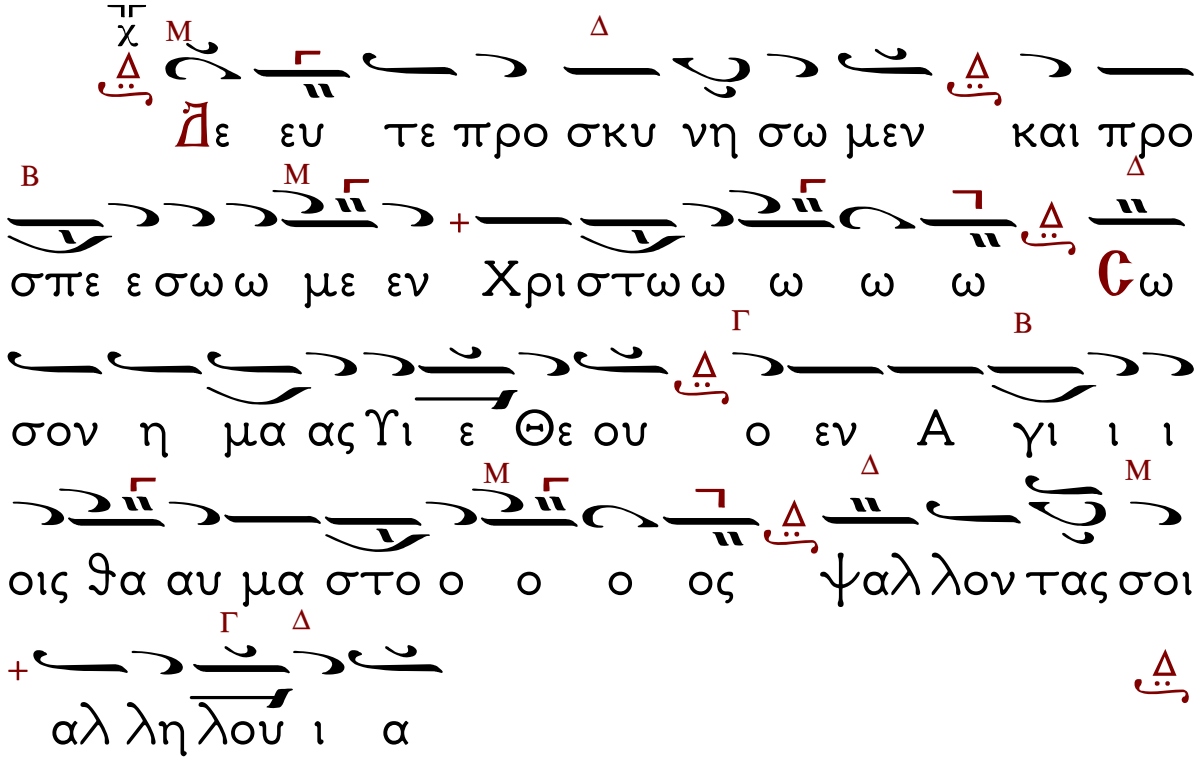
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

βο ων τας σοι δο ξα τω σε δο ξα σαν τι Χρι στω
δο ξα τω σε θαυ μα στω σαν τι δο ξα
τω δω ρη σα με νω σε η μιν πρε σβυν α κοι
η μη η το ο ο ον

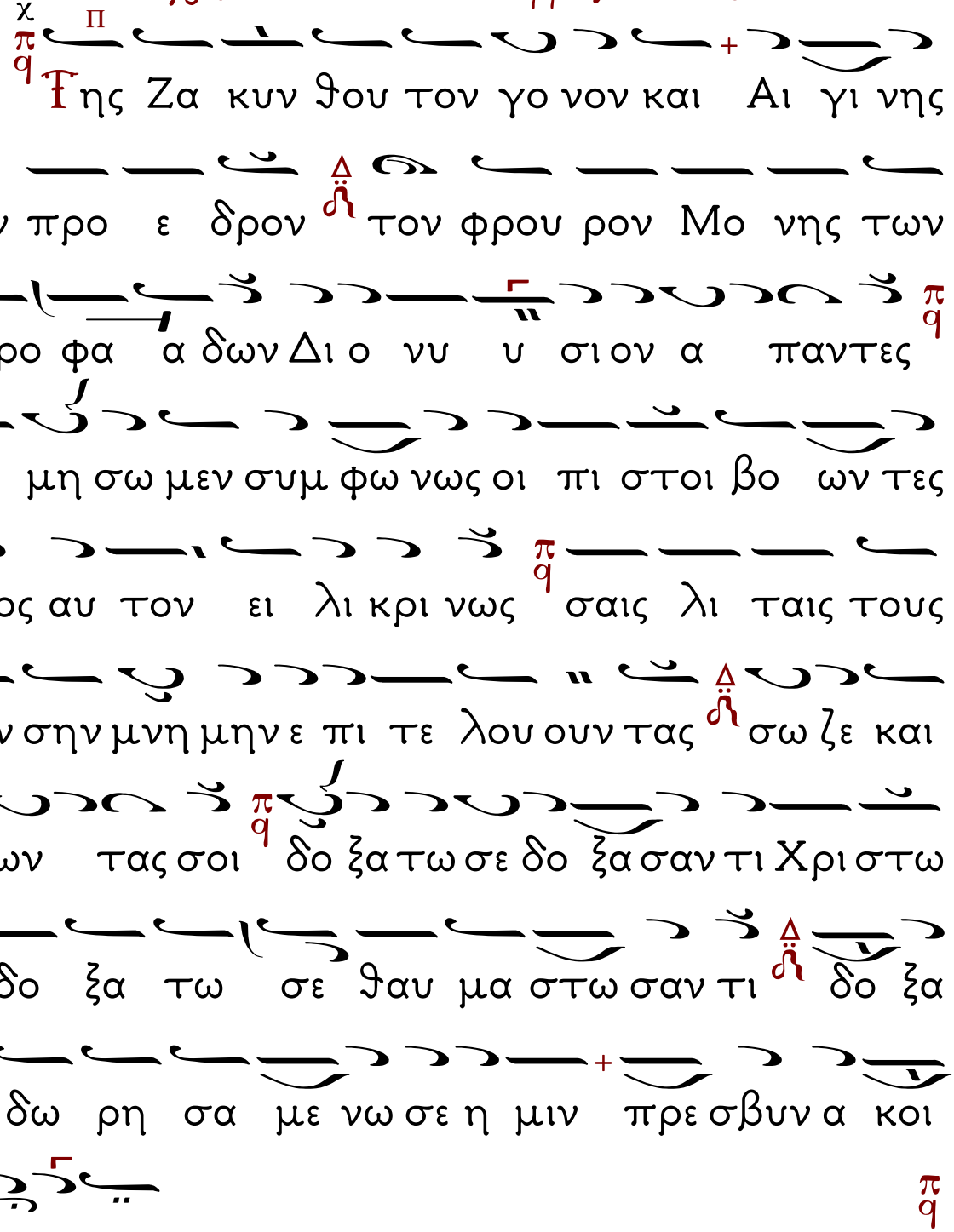
Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου.

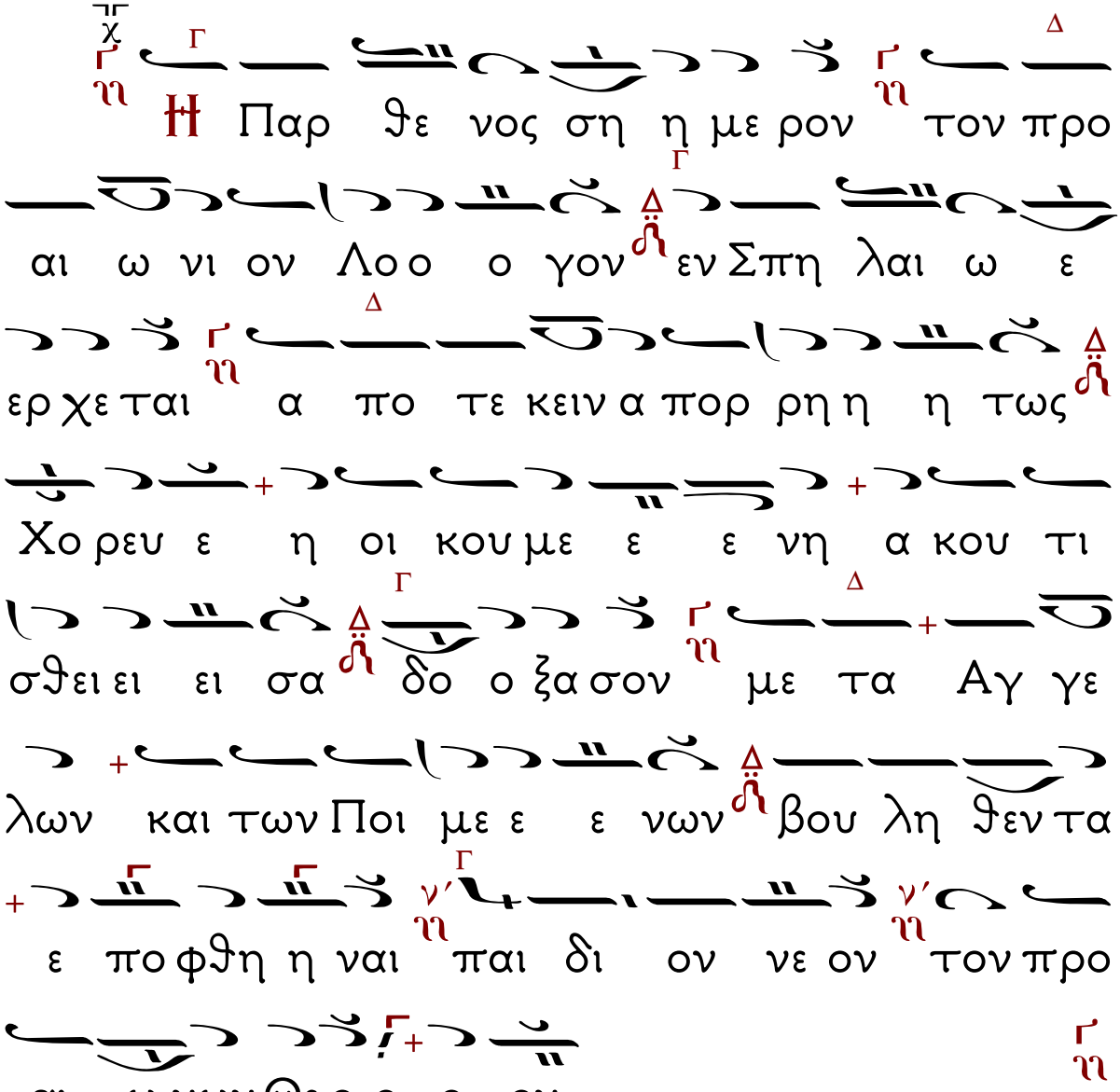
Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΟΡΤΙΟΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος πλ. Γ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος α΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν·

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 7:26-28, 8:1-2

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ᾽ ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος β΄.

Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ.

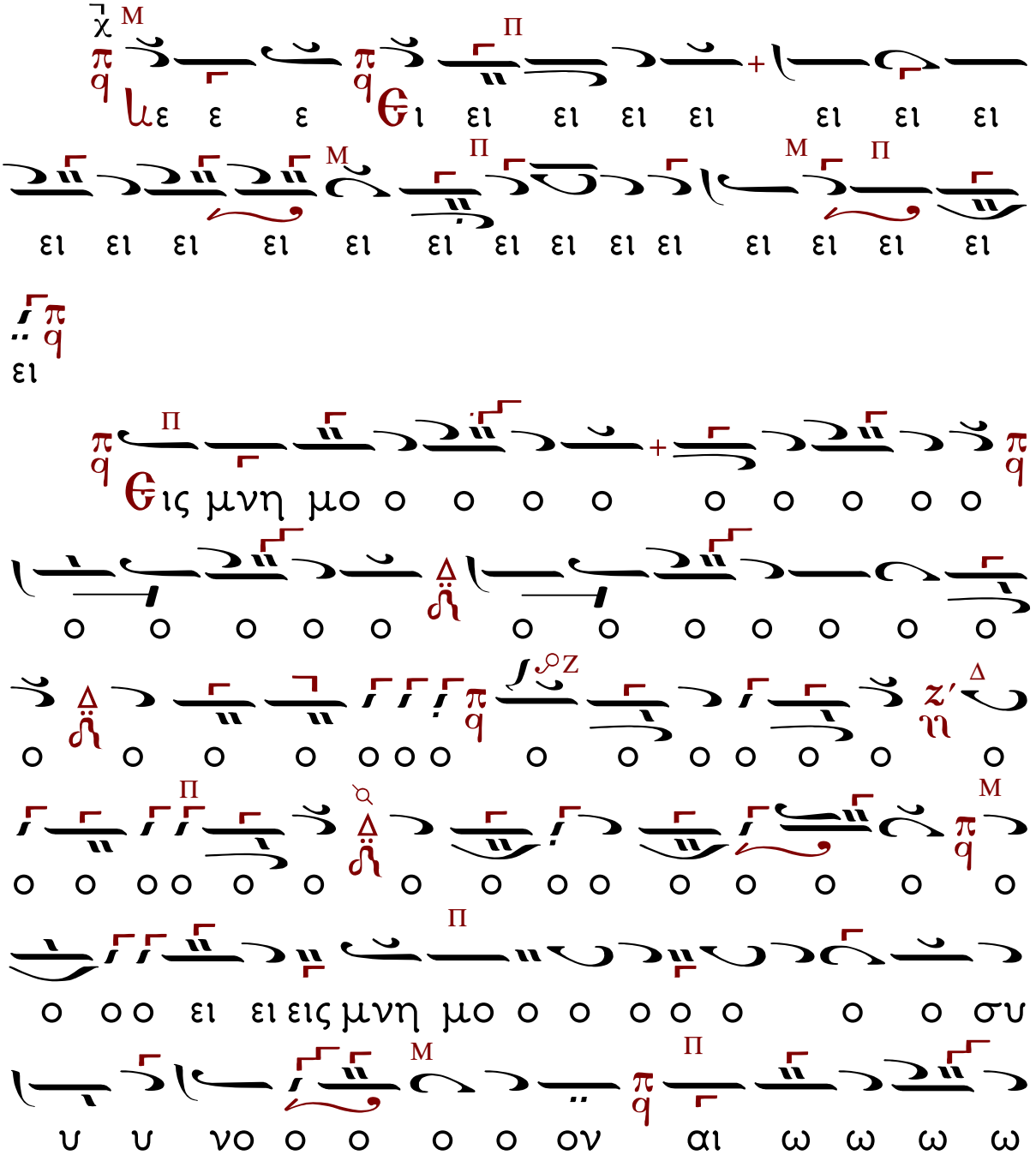
Εἰς Μνημόσυνον.

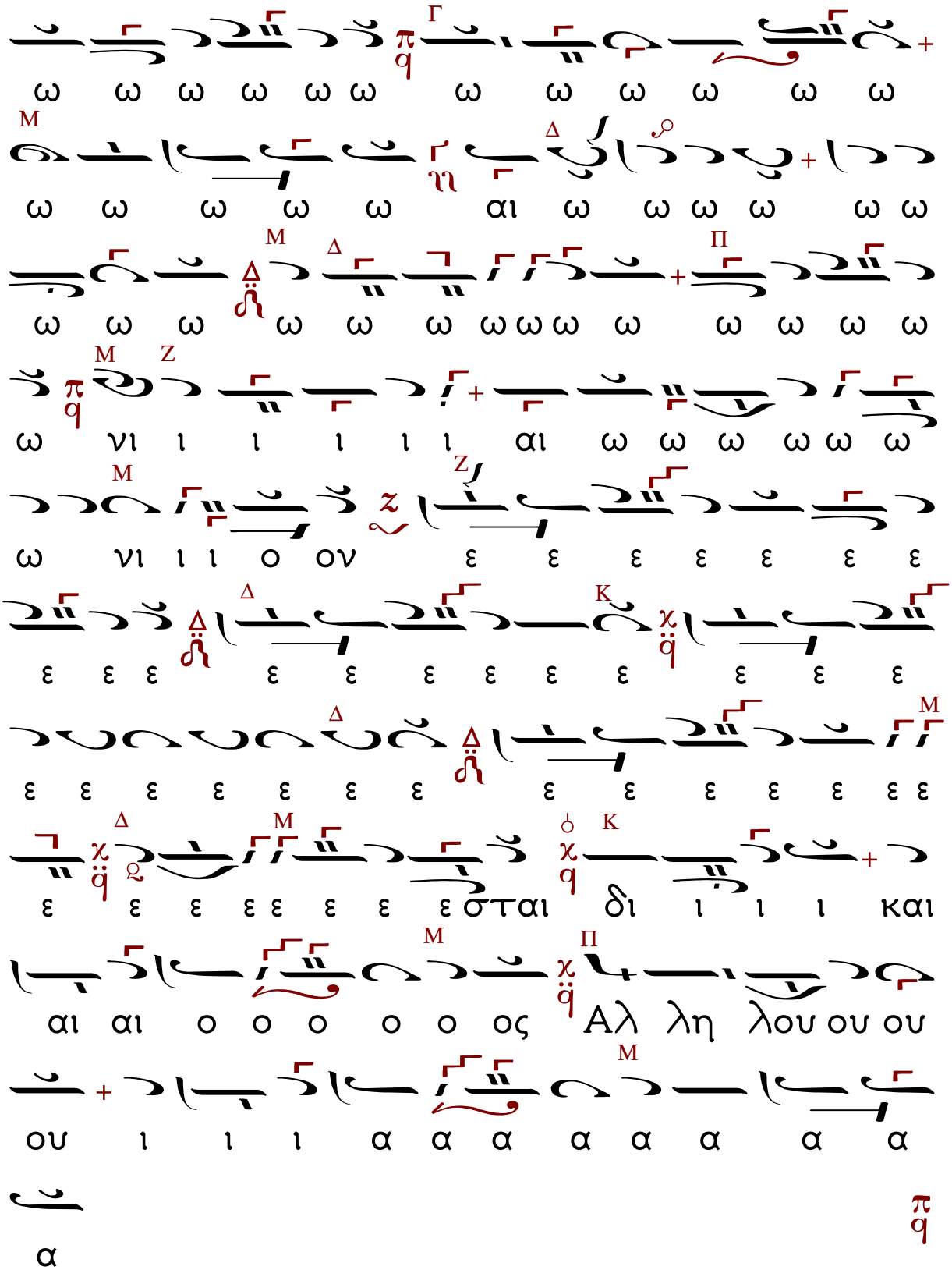
Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

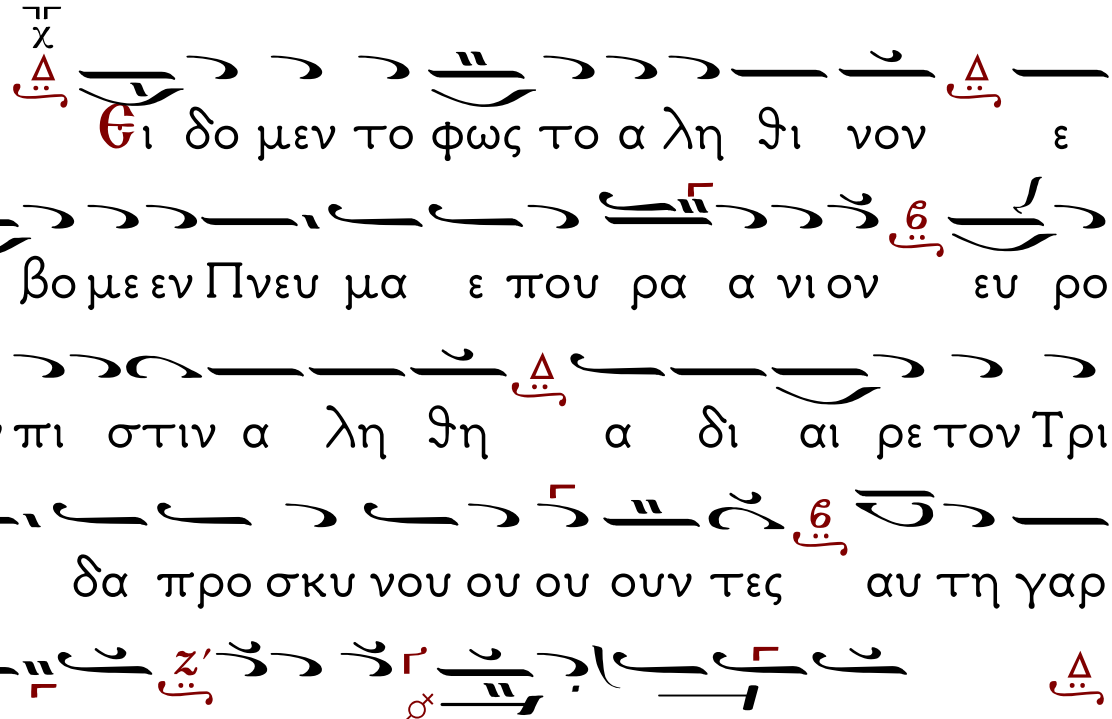
Ἔκτασις.

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

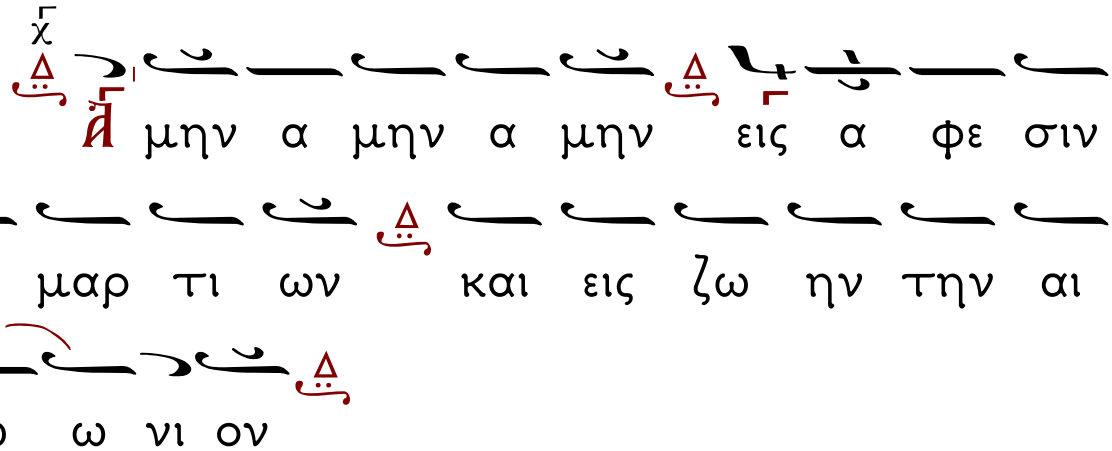
Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

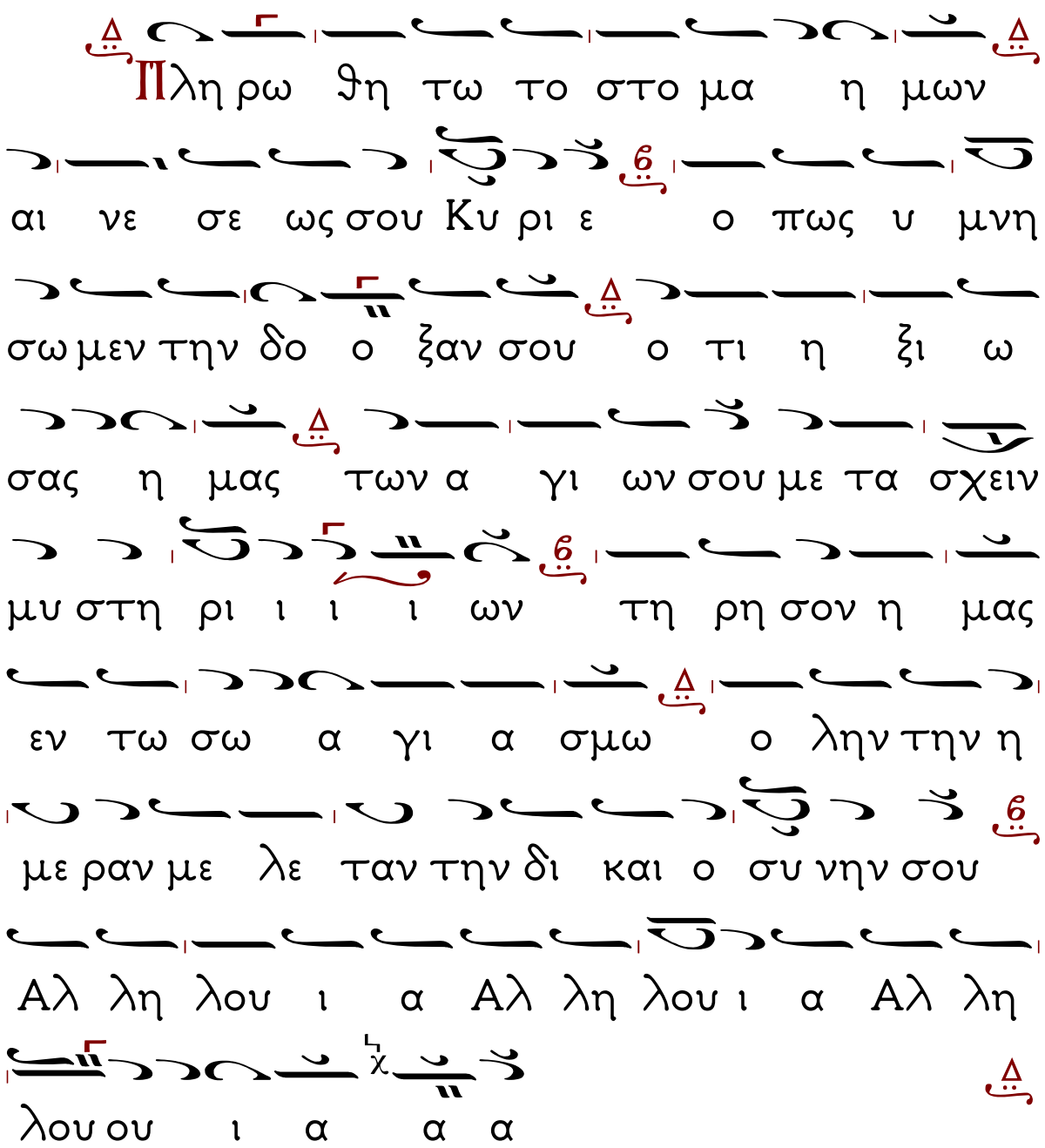
Ἦχος Δι

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

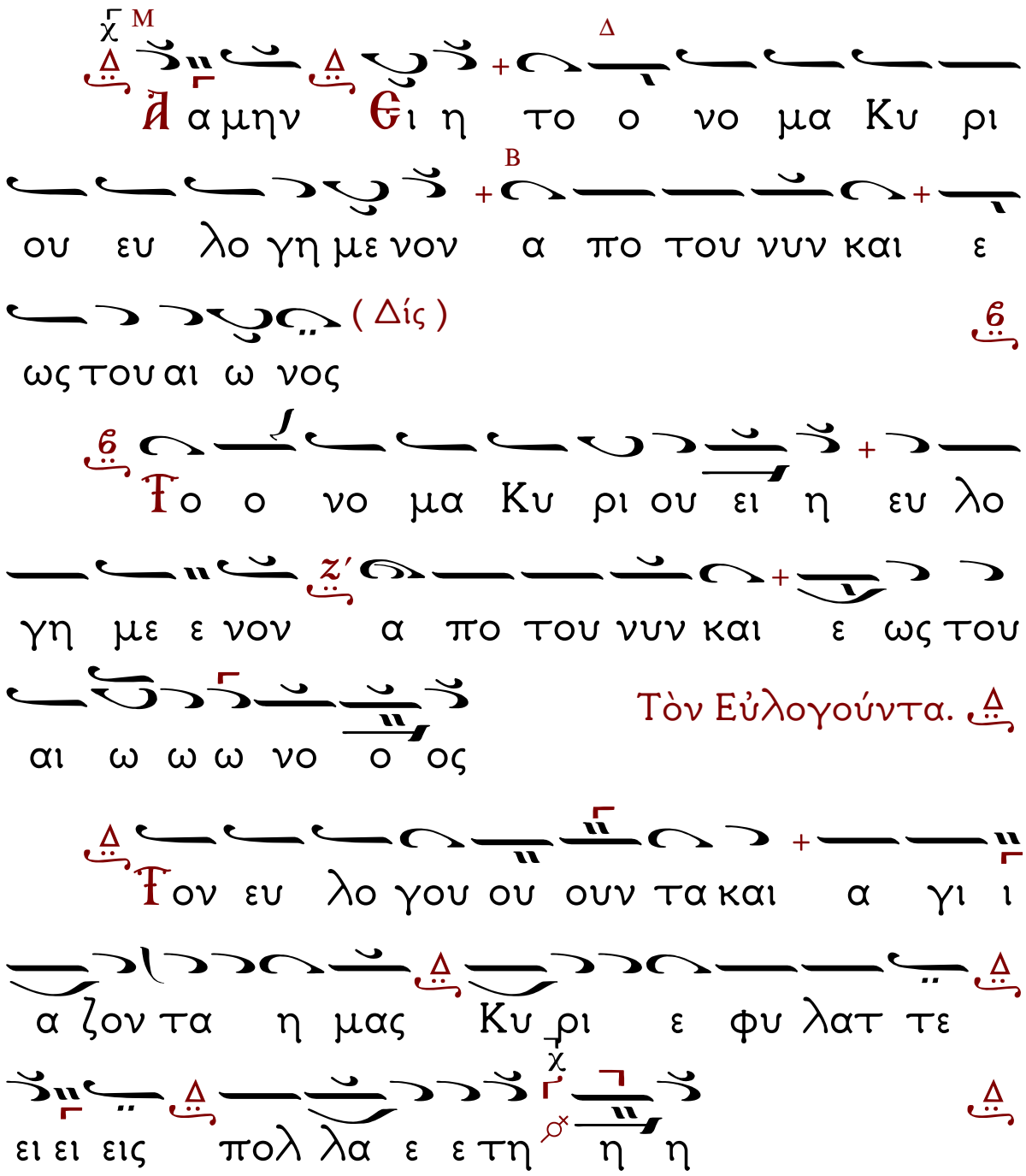
Ἦχος Δι

Πληρωθητωτοστομαημων
αινεσεωςσουΚυριεοπωςυμνη
σωμεντηνδοξανσουοτιηξιωθ
σαςημαςτωναγιωνσουμετασχειν
μυστηριιιιωντηρησονημας
εντωσωαγιασμωολητηνη
μεραναμεταντηνδικαιοσυνησου
Αλληλουια Αλληλουια Αλληλου
ιουια α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος Δι

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.